

2.8° 141

W s c h e d z e n a k
etka

1863.

Profiška

na Sserbow

na lěto

1863.

S n a k k a d o m M a c ž i z y S s e r b s k e j e .

W komisji w Smolerowej knižarni.

W tutym 1863. lécje po Chrystuszu, sij 365 dnjow

w opischi, liczi so:

wot stworzenia sweta	5812,	wot założenia budyskego tachantstwa	643,
wot wustajenia julianskeje protyki	1908,	wot spoczatka reformazije	345,
wot czerpjenja a horiestacza Chrystuskowego . . .	1830,	wot naroda krala Jana	62,
wot spoczatka khscezijanstwa we Sserbach . . .	843,	wot założenia macizy serbskeje	15.

Zyrwinske létne snamjenja.

W porjedzenej Reho-	W starej julianiskej
rjowej protyzy	protyzy.
II skota liczba	II
XI epacth	XXII
XXIV wobwod sklonza	XXIV
VI romske daniše cijek	VI
D pižnik nježeljstvi	F
3 nježeljje po 3 kralow	3
5. haperleje jutrowniczka	31. märza.
25 nježeljje po swj. trojizy do 1. adv. 27.	

Saczmicze skloncka a mješacza.

W I. 1863 so sklonczko dwaj króz a mješaczy dwaj króz saczni; prénje saczmicze skloncka a prénje mješacza budżetej pola naš widženje. — Prénje saczmicze skloncka smje so 17. meje wjeczor w 6. hodž. 25 min. a budże pola naš i widženju; druhe saczmicze skloncka 11. novembra dopołnja budże jenož w polon-skej Afrizy a južnowieciornej Australiskej widžene. — Prénje saczmicze mješacza stanje so 1. junija a budże pola naš widžene wot 11 hodž. wjeczor hacž do 1 hodž. rano 2. junija. — Druhe saczmicze mješacza smje so 25. novembra a budże jenož w Amerizy a we rani-skej Afiszej i widženju.

W I. 1863 knježi sklonzo. (○)

Stoletna protyka praji, so su te lěta, we ko-
trichž sklonzo knježi, jara sučhe a so manh we nich
malo mokroth a krenju klopie.

Naleto je pschi sapoczatku, wobzibe we haperleji,
khétro mokre; meja pak je rjana sučha a ma pschi
konzu hacž do junija kysne mrošh a mjeſnjenja.

W lécje smejemh wosku sučhotu; wo dňo budże
jara horzo, w nožy pak jara syma.

Nasyma budże rjana a sučha a w symje njebudże
wjese žneha, tola pak wona dołho traje.

Naletny kysy dyrbi so sučhoty dla sahe wobsta-
racz. Wot jeczmenja a woska njebudże wjese kop,
tolu budżetaj rjanaj w formach. Tally sahe wosztyte móža
so radžicž. Lena, kysna, kala a runklizh budże mało.

Roz a pschezna budżetej rjanej w formach, niz pak
po kopach. — Nasymu so se kyswom jara khwatacž
njetrijeba, dokelž semja sahe njeſamjersnje.

Kruschowow budże wjazy hacž jabłkow, pak wjese
wischnjow, blowlow a woszechow, a wino može so radžicž.

Na zhle lěto najbole žuschaty ranischti a njeplodny
polnōzh wětr duje a njewjedra s kroupami hroža pôlnym
płodam se schoduczinenjom. Wiele rybow njebudże.

— W symje njech so kóždy psched nashmienjom na
kēžbu hjerje, hewak nastanu straschnye khoroscze.

Schtyri létne časzy

Capoczatzk nasłecja: 21. märza 3 hodž. 11 min. rano.	
= lěcja: 21. junija 11 hodž. 43 min. wjeczor.	
= nasymy: 23. septembra 1 hodž. 58 min. pschi połn.	
= symy: 22. dezembra 7 hodž. 47 min. rano.	

Schtyri kwatemby.

W porjedzenej Rehorjowej a w starej julianstej protyzy	
25. februara	{ Reminiscere
27. meje	{ swj. trojizy
16. septembra	{ kschiza
18. dezembra	{ Lusjje
	20. februara
	22. meje
	18. septembra
	18. dezembra

Zutrowna tabella.

1864: 27. märza psch. I.	1870: 17. haperleje.
1865: 16. haperleje.	1871: 9. =
1866: 1.	1872: 31. märza psch.
1867: 21.	1873: 13. haperleje.
1868: 12.	psch. I. 1874: 4. =
	1869: 28. märza. 1875: 28. märza.

12 nebeske snamjenja.

	boran,		law,	
	byl,		kujezna,	
	dwojnifikaj,		waha,	
	rak,		skorpion,	

Abbreviatury abo pschikróženja blowow.

D sklonczko,	slh. p. schadženie popołnju.
○ mješaczy,	slh. d. schadženie dopołnja.
● polny mješaczy,	slh. p. khowanje popołnju.
■ pošleni běrlis,	slh. d. khowanje dopołnja.
▲ młody mješaczy,	hod. hodžina.
◆ prjeni běrlis,	min. minuta.
	* skłone wiki.

1863. Januar,

wulki róžk,
na 31 dnjów.

Měsíčkové
přeměnjenje.
Výjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
stotne wissi.

Lydzenje a dny.	Vorjedzena protočka evangelska. katholska.	Stara julianska Dezember.	○ sthd. sthd. h. m. h. m.	Wijeseté mianjenia sthd. tb. h. m.	○ sthd. tb. h. m.
--------------------	---	------------------------------	-------------------------------------	---	-------------------------

Text dop.: Jan 4, 34—36; pop.: Romsl. 8, 24—28.

1 s̄twt.	Nowe lēto	20	8 5 4 3		tb. d.
2 p̄jat̄k	Małcharja	21 Julija	8 5 4 4		5 45
3 ſobot.	Kaſchpra	22 Anastasija	8 5 4 5		6 35

1. týdženj.	Text dop.: Luk. 12, 16—21; pop.: Tit. 3, 4—7.	po now. letce	23 4 adventa	8 4 4 6		7 17
4		Telesfora	24 Had. a J.	8 4 4 7		sthd. p.
5 pónđj.	Simeona	25 Boži džen	8 4 4 8		5 55	
6 wut.	Ijoch kralovo	26 Boži mač.	8 3 4 9		7 2	
7 frjeda	Juliany	27 Scép. m.	8 3 4 11		8 10	
8 s̄twt.	Erharda	28 20000 mart	8 2 4 12		9 18	
9 p̄jat̄k	Zacharja	29 Njew. dž.	8 2 4 14		10 28	
10 ſobot.	Čeſejoměra					

2. týdženj.	Text dop.: Matth. 3, 13—17; pop.: Gal. 3, 23 29.	po hodž.	8 1 4 15		11 39	
11 n̄edž.	1 po 3 kr.	30 n. po hodž.	8 0 4 16		sthd. b.	
12 pónđj.	Reinholda	31 Sylvestra	8 0 4 18		0 58	
13 wut.	Hilarija	1 N. l. 1863	7 59 4 19		2 11	
14 frjeda	Elisixa	2 Melanije	7 59 4 21		3 28	
15 s̄twt.	Bohuměra	370 jap.	7 58 4 22		4 41	
16 p̄jat̄k	Erdmuthy	4 Theofanta	7 57 4 23		5 47	
17 ſobot.	Antonija	5 Malachija				

3. týdženj.	Text dop.: Matth. 4, 1—12; pop.: Romsl. 12, 1—6.	6 Třoch kral.	7 56 4 25		6 41	
18 výjedž.	2 po 3 kr.	7 Jan. Křečen.	7 55 4 27		tb. p.	
19 pónđj.	Brifsi	8 Jurija Kr.	7 54 4 28		6 1	
20 wut.	Gab. Sebast.	9 Potymut.	7 53 4 30		7 25	
21 frjeda	Hanže	10 Reh. Nys.	7 52 4 32		8 44	
22 s̄twt.	Binzenza	11 Theodosia	7 51 4 33		10 1	
23 p̄jat̄k	Charity	12 Tatiana	7 50 4 34		11 15	
24 ſobot.	Timotheja					

4. týdženj.	Text dop.: Jan. 1, 35—43; pop.: Romsl. 12, 14—21.	131. u. p. 3 kr.	7 49 4 36		tb. d.	
25 n̄edž.	3 po 3 kr.	14 Cacheja	7 48 4 38		0 26	
26 pónđj.	Polykar.	15 Paw. Th.	7 46 4 40		1 34	
27 wut.	Jan. Křyſtof.	16 Marcella	7 45 4 41		2 39	
28 frjeda	Karolinu	17 Antona	7 43 4 43		3 37	
29 s̄twt.	Theobalda	18 Athanasije	7 42 4 45		4 31	
30 p̄jat̄k	Adelgundy	19 Makarija	7 41 4 47		5 16	
31 ſobot.	Virgilija					

- 1. Lipſt.
- 7. Vart (lane wissi).
- Něšvacjido.*
- 12. Rafezhy.
- 13. Halschtruw.*
- 19. Kinsbörk.*
- 24. Budyschin.*

- Wopomjenja hōdne dny.
- 1. nowe lēto.
- 2. Landtag.
- 3. třich kral.
- 20. Fabiana a Sebast.
- 22. Winzenza.
- 25. Pawoła wobrocjenje abo ptacjí kwas.
- Kaz, Božo, che Twoja rada mje

- Psches žitwenje in wodžej.
- To daj mi ty,
- So spodobit,
- Ja tebi budu khodjicj.
- Cjaſs djeržisich Čy
- Esam we ruzy,
- Cjin kaſ ſo tebi lubi;
- 20. do 26 dje ſněh; wot 27. do konza poniſte ſněh a deshej.
- Ač daj, ſo ja Hacj do konza Tu ſteju w twojim klubi,
- So kniebjeſkam Pucznamakam,
- Rječ dřicha jón njeſhubi.

NB. W Rafezach ſu tſecu frjedu kózdeho měřaza ſkótne a žitne wissi.

1863. Februar,

mały róžk,
na 28 dnjów.

Tydzenie a dny.		Poriedzona protyka evangelicka. katholicka.	Stara julianska Januar.	○ ffhad. h. m.	◊ show. h. m.	◆ Miesiąc miesiąc h. m.	● Bochny mies. 3. febr. wiecej 11 ho- dzin. 14. min. ma deszczikoj- te wjedro.	Miejscażkowe pschemenjenje. Wjedro. Stolētnia protyka.	Hermanii a skotne wisi.
5. tydzeń.	Text dop.: Jan. 2, 23—25; pop.: 1. Kor. 9, 24—27.								
1 niedz.	Septuagesima	Septuagesima	20 Triodium	7 40	4 49	5 54			2. Eukow.*
2 póndz.	Marije wuczisze	Śwęck Mari.	21 Maxima	7 38	4 51	6 25			Łuban.*
3 wut.	Blažija	Blažija	22 Timoth.	7 36	4 53	6 1			Zarow.*
4 śrijeda	Veroniki	Handr. Kors.	23 Klemensa	7 35	4 54	7 9			4. Nezwanacj- dlo.*
5 shtw.	Agathy	Agathy	24 Xenije	7 32	4 56	8 19			Radeberg.*
6 piątk	Dorotheje	Dorotheje	25 Jurja Th.	7 31	4 58	9 29			9. Shorjelj.*
7 sobot.	Richarda	Nomualda	26 Xenofona	7 29	5 0				Gassyn.*
									Wschibus.*
6. tydzeń.	Text dop.: Jan. 4, 5—15; pop.: 2. Kor. 11, 21—31.								10. Halsch- trow.*
8			27 Perunges.	7 28	5 2	10 43			13. Kalawa.*
9 póndz.	Apollonije	Haple	28 Eufr. S.	7 27	5 3	11 57			16. Biskopizh.*
10 wut.	Scholaſtiki	Scholaſtiki	29 Jgnaca	7 25	5 5	12			Wojerezh.*
11 śrijeda	Eufroſin.	Desiderija	30 Kreof.	7 24	5 7	1 13			Kalawa.
12 shtw.	Jordana	Eulaliſe	31 Cyriaka	7 23	5 9	2 25			Brody.*
13 piątk	Eulaliſe	Jordana	1 februara	7 20	5 11	3 33			18. Bernacjzih.*
14 sobot.	Valentina	Valentina	2 Mar. wńc.	7 18	5 12	4 30			Nalezy.*
									21. Trjebule.*
7. tydzeń.	Text dop.: Jan. 4, 19—30; pop.; 1. Kor. 13.								23. Luboras.*
15 niedz.	Eftomihi	Quinquagesim.	3 Mjasopust.	7 16	5 13	5 16			24. Draždjanj
16 póndz.	Oñesima	Iuliany	4 Isidora	7 14	5 15	5 53			(st. mjesto.)
17 wut.	Poñimiż.	Poñimich	5 Agathy	7 12	5 17	6 24			Grödžiſč- cjo.
18 śrijeda	Sasyna	Sopjelna śrijeda	6 Dorotheje	7 10	5 19	6 1			24. Jaſonza.
19 shtw.	Susannh	Gabina	7 Parthena	7 8	5 21	7 30			Barſacj.*
20 piątk	Leberechta	Eucharija	8 Theofila	7 6	5 22	8 50			Grobdiſč- cjo.
21 sobot.	Eleonory	Adelheidy	9 Nikefory	7 5	5 24	10 5			28. Źitawa.*
8. tydzeń.	Text dop.: Jan. 5, 5—18; pop.: 2. Kor. 6, 1—10.								
22	Wolavit	1. niedz. poſta	10 Syropust	7 4	5 26	11 16			Wopomnjenja hōdne dny.
23 póndz.	Lazara	Womany	11 Eufrosiny	7 2	5 28	fh. d.			1. Kratoswſe dawki.
24 wut.	Matthiasj.	Matthiasa	12 Poſtn.	6 59	5 30	0 24			— Hontwa ſastanje.
25 śrijeda		Suże dny	13 Pop. śrijeda	6 57	5 31	1 26			2. Śwęck Marije.
26 shtw.	Nestorijsa	Nestora	14 Auxencija	6 55	5 32	2 22			24. Matthiaſa.
27 piątk	Bolprechta	Leandra	15 Onesima	6 53	5 34	3 10			
28 sobot.	Makarija	Makarija	16 Pamfila	6 51	5 36	3 15			

1863. Měrž,

na sětník, ma 31 dnjów.

Dňoženie a dny.		Vorježena protýka evangeliska.	Vorježena protýka katholska.	Stara julianska Februar.	○ fshab. h. m.	◊ fhom. h. m.	□ Vježje mamjenja fsh. fh. h. m.	■ Polný měš. 5. měrža popołn 6 hodž. 34 min. pokaze na mjerjenjene a hroſne vjeđro.	Hermanki a skótne wisi.
13. týdženj.	Text dop.: Luk. 9, 51—56; pop.: Hebr. 12, 1—6.								2. Žahau.* Roßbörk.* Stopklujo.*
1 njeđi.	Romínske	2 njeđi pôsta	17 Quiriacus	6 49 5 39		4 25			3. Bart* a lane wisi. Dobročung.*
2 pónđž.	Amalije	Simplicija †	18 Orthodox.	6 47 5 41		4 54			4. Nežwaczi- dlo.*
3 wut.	Kunigundh	Kunigundh †	19 Archippa	6 45 5 42		5 19			5. Radeburg.*
4 svjedja	Hadriana	Hadriana	20 U. v. Hadriana	6 42 5 43		5 40			6. Rukow.*
5 schtw.	Vjedricha	Vjedricha	21 Timoth.	6 39 5 45		fsh. v.			7. Draž- džany.*
6 pjatk.	Potutný pjatl.	Fridolina	22 Eugena	6 37 5 47		7 17			8. Halschtrow.*
7 šobot.	Perpetuji	Domascha Alw.	23 Klemensa	6 35 5 48		8 30			9. Lubin.*
10. týdženj.	Text dop.: Jan. 11, 1—17; pop.: 1. Pětř. 2, 21—25.								10. Rychnwald.*
8 njeđi.	Luči	3. vjeđi. pôsta	24 2. pôst. nje.	6 33 5 50		9 45			11. Štank- now.
9 pónđž.	Rebeki	Franciski	25 Hlówy Jan	6 31 5 52		11 2			12. Kroßhyn.
10 wut.	Alexandrija	Kaja	26 Tarasia	6 29 5 53		fsh. d.			13. Ruhland.
11 svjedja	Rosinij	Rosinij	27 Porfyra	6 27 5 54		0 15			14. Bisopizh.*
12 schtw.	Rehorja	Rehorja	28 Prokopa	6 25 5 56		1 23			15. Golitdyn.
13 pjatk.	Salomona	Nicefora	1 měrca	6 23 5 59		2 22			16. Poličniža.*
14 šobot.	Abigale	Mathildij	2 Theodota	6 21 6 0		3 10			17. Ryhýbach.*
11. týdženj.	Text dop.: Jan. 11, 32—46; pop.: Romf. 5, 1—6.								18. Grabin.*
15 njeđi.	Lázare	4. njeđi. pôsta	33. pos. nje.	6 18 6 2		3 51			19. Dubz.*
16 pónđž.	Henrietty	Heriberta	4 Gerasima	6 16 6 3		4 22			20. Nakezy*
17 wut.	Herty	Patricija	5 Kanona	6 14 6 5		4 49			21. Žemri.*
18 svjedja	Anselma	Cyrilla	6 42 mart.	6 11 6 6		5 12			22. Lubnijow.
19 schtw.	Josefa	Josefa	7 Basilija	6 9 6 8		fsh. v.			23. Lubij.*
20 pjatk.	Joachima	Joachima	8 Theofila	6 7 6 10		7 41			24. Mužakow.*
21 šobot.	Kasimira	Benedikta	9 40 mart.	6 4 6 12		8 54			25. Wöhlini*.
12. týdženj.	Text dop.: Jan. 11, 47—57; pop.: Romf. 8, 31—39.								26. Kóškov*. Pschibrjeg.*
22 njeđi.	Jadika	5. njeđi. pôsta	104. pôst. nje.	6 1 6 14		10 5			27. Kamjenz.*
23 pónđž.	Eberharda	Viktoria	11 Sofronije	6 0 6 15		11 11			28. Šherelj.*
24 wut.	Gabriela	Simeona	12 Theofana	5 57 6 17		fsh. d.			29. Stara Darbna.
25 svjedja	Marije pschib.	Marije vidič.	13 Nicefora	5 55 6 18		0 9			30. Budž- schin.*
26 schtw.	Kastula	Eudgera	14 Agarita	5 53 6 20		1 1			31. Trjebule.*
27 pjatk.	Ruperti	Ruperti	15 Benedikta	5 51 6 21		1 45			32. Drtrand.*
28 šobot.	Angeliki	Guntrama	16 Sabina	5 49 6 23		2 23			33. Kulow.
13. týdženj.	Text dop.: Jan. 12, 1—13; pop.: Philipp. 2, 5—11.								34. Luboras.
29 njeđi.	Palmatum	Boronežka	17 3. pôst. nje.	5 476		2 54			35. Gassyn.*
30 pónđž.	Guida	Emirina	18 Cyrilla W.	5 456		3 19			36. Orstrand.
31 wut.	Detlawia	Balbiny	19 Josefa	5 426		3 23			37. Barschej.*

1863. Saperleje, jutrowni, na 30 dnjów.

Měszaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
stotne wisi.

Thyđjenje a dny.	Porjedžena protočka evangeliska. katolicka.	Stara julianska Měrž.	○ ffħad. h. m.	ffħow. h. m.	ffħamien- sja h. m.	D ffħ. h. h. m.	Polný mješ. 4. haper. rano 4 hodžin. 58 min. pschi- uješe rjeniſche dnj.	1. Nezwaczi- dlo.* 7. Schero- hem.* Džeže.* 11. Stara Dárkna.* 13. Požkowy.* Khocze- bus.* Wospórl.*
1 ſrijeda	Theodorh.	Huga	20 Jana Scr.	5 39	6 29	4 4		
2 ſchtw.	Scieny ſciw.	Zeleny ſciw.	21 Jakuba b.	5 37	6 30	4 25		
3 pjatk	Ciechdžia.	Wulsi pjatk	22 Basilija	5 35	6 32	4 45		
4 ſobot.	Ambroſija	Isidora	23 Nikodema	5 33	6 34	ffħ. p.		
14. thyđjen. Text dop.: Matth. 28, 1—10; pop.: 1 Pietr. 1, 3—9.								
5 njeđ. 1. kw. jutrow.	1 ſto. dž. jutr.	24 Waji	5 31	6 36	ffħ. p.	8 46		
6 pónđz.	2. kw. jutrow.	25 Mar. pripo.	5 29	6 38	ffħ. p.	10 3		
7 wut.	Luisy	Kortula	5 27	6 40	ffħ. p.	11 3		
8 ſrijeda	Coleſtina	Ruperta	5 25	6 41	ffħ. d.			
9 ſchtw.	Theofila	Zel. ſtwer.	5 22	6 43	ffħ. p.	0 16		
10 pjatk	Daniela	Ciechi pjatk	5 20	6 44	ffħ. p.	1 9		
11 ſobot.	Julija	Leona wulk.	30 Jana Kl.	5 18	6 45	ffħ. p.	1 50	
15. thyđjen. Text dop.: Jan. 20, 19—23; pop.: 1 Kor. 15, 50—57;								
12 njeđ. Quasimodog.	1. njeđ. po jutr.	31 Sw. jutr.	5 16	6 47	ffħ. p.	2 24		
13 pónđz.	Justina	Hermogeny	1 hap. 2. s.j.	5 14	6 49	ffħ. p.	2 52	
14 wut.	Tiburza	Tiburca	2 Tita	5 11	6 50	ffħ. p.	3 16	
15 ſrijeda	Paterna	Paterno	3 Niketasa	5 9	6 52	ffħ. p.	3 39	
16 ſchtw.	Aarona	Aarona	4 Theodula	5 7	6 54	ffħ. p.	4 0	
17 pjatk	Rudolfa	Rudolfa	5 Jos. a Reh.	5 5	6 56	ffħ. p.	4 23	
18 ſobot.	Khryſoft.	Eleuthera	6 Eutycha	5 3	6 57	ffħ. p.		
16. thyđjen. Text dop.: Matth. 18, 1—7; pop.: Romſt. 10, 8—14.								
19 njeđ. Miferil. Dom.	2. njeđ. po jutr.	7 Quasimod.	5 1	6 59	ffħ. p.	8 54		
20 pónđz.	Sulpizija	Severiana	8 Domaša	4 59	7 1	ffħ. p.	9 51	
21 wut.	Adolara	Anſelma	9 Eupsycha	4 57	7 2	ffħ. p.	10 52	
22 ſrijeda	Sotera	Sotera	10 Terenca	4 55	7 3	ffħ. p.	11 39	
23 ſchtw.	Juriſa	Juriſa	11 Antipasa	4 53	7 4	ffħ. p.		
24 pjatk	Alberta	Fidela	12 Basilija	4 51	7 6	ffħ. p.	0 20	
25 ſobot.	Marka	Marka	13 Antemona	4 49	7 8	ffħ. p.	0 53	
17. thyđjen. Text dop.: Jan. 21, 20—22; pop.: 1. Pietr. 2, 11—17.								
26 njeđ. Jubilate	3. njeđ. po jutr.	14 Mifer. Do.	4 47	7 10	ffħ. p.	1 20		
27 pónđz.	Tertull.	Anthima	15 Aristarcha	4 45	7 11	ffħ. p.	1 44	
28 wut.	Vitala	Vitala	16 Agapy	4 43	7 12	ffħ. p.	2 5	
29 ſrijeda	Sibylle	Pietra m.	17 Simeona	4 41	7 14	ffħ. p.	2 26	
30 ſchtw.	Eutropija	Khath. Sien.	18 Jana dec.	4 39	7 16	ffħ. p.	2 46	

1863. Meja, różomnisz, ma 31 dnjów.

Miejscażkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protoha.

Hermani
a
skórne wisi.

Tydżenie a dny.	Porjedzena protoha evangeliska.	Porjedzena protoha katholska.	Stará julianska Gaperleja.	○ stħad. h. m.	◊ show. h. m.	Δ mamjenja stħ. h. h. m.	Ω Polny měhaz 3. meje pop. 4 hodžin. 41 min. pschi- njeſe czopte wjedro a wetr.
1 pjatk	Elija Jakuba	El. a Jakuba	19 Hermog.	4 38	7 17		3 8
2 sobota	Sigismunda	Athanasijsa	20 Theodor.	4 36	7 19		3 33
18. tydżen. Text dop.: Matth. 28, 18—20; pop.: Jaz. 1, 13—18.							
3 njez.	Cantate	4. njez. po int.	21 Jubilate	4 34	7 21		stħ. p.
4 póndz.	Floriana	Monila	22 Paraklyta	4 33	7 23		8 57
5 wut.	Gotharda	Pia V.	23 Jurija w.	4 30	7 24		10 5
6 frjeda	Jana Pf.	Jana Pfert.	24 Sawwy	4 27	7 25		11 4
7 schtw.	Bohuměra	Stanislawa	25 Marka ev.	4 25	7 27		11 50
8 pjatk	Ditricha	Michałka ziem.	26 Basilija	4 23	7 28		stħ. d.
9 sobot.	Benigny	Rehorja Naz.	27 Simeona	4 22	7 30		0 26
19. tydżen. Text dop.: Luk. 11, 1—4; pop.: 2 Kor. 9, 8—11.							
10 njez.	Rogate	5. njez. po jutr.	28 Cantate	4 20	7 32		0 55
11 póndz.	Adolfa	Florentina	29 9 mart	4 18	7 33		1 21
12 wut.	Pankraza	Pankraca	30 Jakuba jap.	4 16	7 35		1 44
13 frjeda	Servaza	Servaca	1 meje	4 15	7 36		2 5
14 schtw.	Bože ſpicę	Božožo ſpicę	2 Athanasija	4 14	7 38		2 28
15 pjatk	Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 13	7 39		2 51
16 sobot.	Sary	Jana ſ Nep.	4 Pelagija	4 12	7 40		3 19
20. tydżen. Text dop.: Jzaak. 1, 15—26; pop.: Eph. 2, 4—7.							
17 njez.	Eraudi	6. njez. po jutr.	5 Rogate	4 11	7 41		stħ. p.
18 póndz.	Venanza	Felixa	6 Hioba	4 10	7 42		8 43
19 wut.	Potenziana	Petra Ekleſt.	7 Kříž nam.	4 9	7 43		9 34
20 frjeda	Theresije	Basilija	8 Jana theol.	4 8	7 45		10 17
21 schtw.	Prudenza	Donata	9 Bože ſpicę	4 7	7 46		10 52
22 pjatk	Heleny	Heleny	10 Šim. S.	4 6	7 47		11 22
23 sobot.	Desiderije	Desiderija	11 Mamierta	4 5	7 49		11 47
21. tydżen. Text dop.: Jap. st. 2, 1—13; pop.: Eph. 1, 9—14.							
24 njez.	1 sw. ſwiatłow	1. sw. ſwiatłow	12 Exaudi	4 3	7 51		stħ. d.
25 póndz.	2 sw. ſwiatłow	2. sw. ſwiatłow	13 318 wótc.	4 2	7 53		0 9
26 wut.	Bedy	Bedy	14 Isidora	4 1	7 54		0 29
27 frjeda	Friderika	Zuſte dñr	15 Pachoma	3 59	7 55		0 49
28 schtw.	Wylema	Germana	16 Sary	3 58	7 56		1 10
29 pjatk	Manilija		17 Andron.	3 57	7 57		1 32
30 sobot.	Wiganda	Ferdinanda	18 Theodota	3 56	7 48		2 0
22. tydżen. Text dopoku: Jap. st. 2, 38 u. 39; popoku: Ephas. 2, 15—19.							
31 njez.	Gew. ſw. trojizy	Sw. ſw. trojizy	19 Patrika	3 55	7 59		2 31

Wopomnjenja
hódne dny.
1. Kralowiske
dawki.
12. Pankraza.
13. Servaza.
25. Hurbana.
27. Kwatemba.

1863. Junij,
 śmaznif,
 ma 30 dnjów.

Měšaczkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stolétna
protyka.

Hermanki
a
ſkótne wiſi.

1863. Julij,
praznif,
ma 31 dñjów.

Měsaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skotne wiki.

Thdzenje a dñj.	Pozdžena protyčka evangeliska.	Stará julianska Junij.	○ stbor. h. m.	□ stbor. h. m.	○ stbor. h. m.	□ stbor. h. m.	Polny měs. 1. jul. ra- no 7 hodz. 35 m. žane dobre wjedro nje- pschinješe.	1. Njehwacj- dko.* 2. Huska.* 3. Kalawa.* 4. Lubin.* 6. Bernacjiz.* Nowosatz. Stoplno.* Djēje.* Trubule.* 7. Barfachj. 8. Halsch- trow.* 11. Rukow. 13. Schero- chow.* 14. Grodzis- cjo.* 15. Rakczy.* 20. Lubij.* Potczniiza.* 27. Nowy Gerdorf. Wospork.* 30. Kamienjz.*
1 řjeda	Theodor.	Theodoricha	19 Judaša	3 52	8 14	3	stbor. h. m.	27. tydzen. Text dop.: Zap. sl. 5, 34—42; pop.: 1 Pjetr. 3, 8—15.
2 řjtw.	Mar. do.	Marije domap.	20 Methodija	3 53	8 14	3	stbor. h. m.	5. řjeda po ſwj. tr. 6. nj. po ſwj.
3 pjatk	Kornelija	Euloga	21 Juliana	3 53	8 14	3	stbor. h. m.	6. řjeda
4 ſobot.	Holdricha	Udalrika	22 Eusebija	3 54	8 14	3	stbor. h. m.	7 řjeda
5 řjeda			23 4. n. po ſwj.	3 55	8 13	3	stbor. h. m.	8 řjtw.
6 pónđz.	Eſaiasza	Dominiki	24 Jana křee.	3 56	8 13	3	stbor. h. m.	9 pjatk
7 wut.	Wilibald.	Wilibalda	25 Febronije	3 57	8 12	3	stbor. h. m.	10 ſobot.
8 řjeda	Kiliana	Kiliana	26 Davida	3 58	8 11	3	stbor. h. m.	11 řjtw.
9 řjtw.	Chrilla	Chrilla	27 Kónc. Pj.	3 59	8 10	3	stbor. h. m.	12 řjeda
10 pjatk	Felicity	Felicity	28 Cyrilla	4 0	8 9	3	stbor. h. m.	13 řjtw.
11 ſobot.	Marciana	Marciana	29 Pětr a Paw.	4 1	8 8	3	stbor. h. m.	14 řjeda
12 řjdz.			30 5. n. po ſwj.	4 2	8 8	3	stbor. h. m.	15 řjeda
13 pónđz.	Margarethy	Anakleta	1 julija	4 3	8 7	3	stbor. h. m.	16 řjtw.
14 wut.	Bonav.	Bonaventury	2 Sukn. Mar.	4 4	8 6	3	stbor. h. m.	17 řjeda
15 řjeda	Zaposcht.	Hendricha II.	3 Hyacintha	4 5	8 5	3	stbor. h. m.	18 řjtw.
16 řjtw.	Rafaela	Mar. Karm.	4 Handrija	4 6	8 4	3	stbor. h. m.	19 řjeda
17 pjatk	Alexija	Alexija	5 Athanasij	4 7	8 3	3	stbor. h. m.	20 řjtw.
18 ſobot.	Eugena	Kamilla	6 Sisđasa	4 8	8 2	3	stbor. h. m.	21 řjeda
19 řjdz.			7 6. n. po ſwj.	4 10	8 1	3	stbor. h. m.	22 řjtw.
20 pónđz.	Eliaša	Marthy	8 Prokopa	4 11	8 0	3	stbor. h. m.	23 řjeda
21 wut.	Praxeda	Praxeda	9 Pankraca	4 13	7 59	3	stbor. h. m.	24 řjtw.
22 řjeda	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 mart.	4 15	7 58	3	stbor. h. m.	25 řjeda
23 řjtw.	Apollina.	Apollinara	11 Eufemije	4 16	7 57	3	stbor. h. m.	26 řjeda
24 pjatk	Khryſtin.	Khryſtin	12 Prokla	4 17	7 55	3	stbor. h. m.	27 řjtw.
25 ſobot.	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 17	7 54	3	stbor. h. m.	28 řjeda
26 řjdz.			14 7. n. po ſwj.	4 18	7 53	3	stbor. h. m.	29 řjtw.
27 pónđz.	Marithy	Pantaleona	15 Kvirina	4 19	7 52	3	stbor. h. m.	30 řjeda
28 wut.	Pantaleona	Nazarija	16 Athem.	4 21	7 51	3	stbor. h. m.	31 řjtw.
29 řjeda	Batrič	Beatrix	17 Mar. Madl.	4 22	7 50	3	stbor. h. m.	32 řjtw.
30 řjtw.	Ruthy	Iulithy	18 Hyacintha	4 23	7 48	3	stbor. h. m.	33 řjeda
31 pjatk	Florentiny	Ignaca Bologn.	19 Makr. a Da.	4 24	7 47	3	stbor. h. m.	34 řjtw.

Wopomjenja
hodne dñj.
2. Marije do-
mapytanje.
22. Sapocžat
pſowých
dñjow.
25. Jakuba.
26. Haný.

Stolétna
protočka:
1. a 3. Syma
4. čoplo; 6.
jatra syma; 7.
do 18. rjenje
čoplo; 19. do
21. deshej; 22.
do konza wulka
čopleta a hor-
zota.

1863. August,
żnjeńz,
ma 31 dnjów.

ma 31 dnjów.

ma 31 dnjów.

ma 31 dnjów.

Tydzenie a dñy.	Porządkowa prototypka ewangelicka.	Stara julianska	Nowa julianska	Współczesna	Nowa	Pożłoni	1. Budzy- schin.* Lubin.*	
1 sobot.	Piotra a Paw.	Piotra w rjez.	20 Eliasa	4 26	7 45	8 19	2. Kujawia.	
31. tydzień. Text dop.: Iap. st. 8, 26—38; pop.: 1 Kor. 10, 12 u. 16.								
2 niedziela po św. tr.	10. n. po św.	218. n. po św.	4 27	7 44	8 42			
3 ponoś. Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 28	7 42	9 6	Młody męs. 14. aug. pop. 2 hodz. 52 min. na husto deszczit.	3. Kulow.* Eisenberg.*	
4 wut. Dominika	Dominika	23 Trosima	4 30	7 40	9 31		5. Miejszcza- ństwo.*	
5 śrzedza Oswalda	Oswalda	24 Chrystyny	4 32	7 38	9 59		10. Gubin.* Kinsbörk.* Wostrowz.* Solan- now.	
6 siedz. Ulriki	Ulriki	25 Hany	4 34	7 34	10 30			
7 piątk. Donata	Donata	26 Hermolaa	4 36	7 35	11 8	Przeni berty. 22 aug. rano 7 hodz. 9 min. pchnięte rjane dñy.	11. Bart.* Dobrotug*	
8 sobot. Severy	Severy	27 Pautaleon.	4 37	7 33	11 52			
32. tydzień. Text dop.: Iap. st. 9, 1—8; pop.: Rom. 2, 1—11.								
9 niedziela	10. n. po św. tr.	11. n. po św.	289. n. p. sw.	4 38	7 31	sth. d.		17. Schorjelz.* Ruhland.
10 ponoś. Ławrenza	Ławrenza		29 Kalinika	4 40	7 29	0 42	Polny męs. 28. aug. wjezd 9 hodz. 44 min. polaze na cęplotu.	Gassyn.* Rumburg.
11 wut. Hermana	Hermana	Susannh	30 Siliassa	4 42	7 27	1 37		Grabin.* Zahau.*
12 śrzedza Klary	Klary	Kassiana	31 Eudosija	4 44	7 25	2 37		Wętoshow.
13 siedz. Aurora	Aurora	Hippolyta	1 augusta	4 45	7 23	3 41		
14 piątk. Eusebija	Eusebija	Eusebija	2 Ścęp.	4 47	7 21	sth. p.		19. Nakezy*
15 sobot. Mar. knebu stw.	Mar. na nb. stw.		3 Isaaka	4 48	7 19	7 10		Radeberg.*
33. tydzień. Text dop.: Iap. st. 9, 19—28; pop.: Rom. 1, 16—20.								
16 niedziela	11. n. po św. tr.	12. n. po św.	410. n. p. sw.	4 50	7 17	7 29	Stoletnia prototypka:	24. Halsch- trow.*
17 ponoś. Liberata	Liberata		5 Eusigna	4 52	7 15	7 49	1. do 6. rjenje cęplot; 8. zły dzeń deszcz; 9.	Namje- nijow.*
18 wut. Augustynh	Augustynh	Helenu	6 Sixta	4 53	7 14	8 10	do 11. pomro- czone ujebio a	Wospert.*
19 śrzedza Sebalda	Sebalda	Julija	7 Domicija	4 55	7 11	8 34	deszcz; 13. rje- nie; 15. wnoży	Golischn.
20 siedz. Bernarda	Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 56	7 9	9 3	mros. 16. a 17.	Grödk.*
21 piątk. Anastisija	Anastisija	Franciski	9 Matthiasa	4 58	7 8	9 38	deszcz; 18. do	Flidow.*
22 sobot. Alfonsa	Alfonsa	Symfronijsa	10 Ławryenca	4 58	7 6	10 23	25. rjenje. 26.	28. Stara*
34. tydzień. Text dop.: Iap. st. 10, 25—83; pop.: 1 Kor. 4, 1—5.							29. Ortrand.*	
23 niedziela	12. n. po św. tr.	13. n. po św.	11 11. n. p. sw.	5 0	7 4	11 20	31. Lubau.*	
24 ponoś. Bartromja	Bartromja	Bartromja	12 Fokija	5 1	7 2	sth. d.	Ortrand.	
25 wut. Ludwika	Ludwika		13 Maxima	5 3	7 0	0 26	Lubnjow.	
26 śrzedza Samuela	Samuela	Zefyrina	14 Kónc. posć.	5 5	6 58	1 44	Brody.*	
27 siedz. Gebharda	Gebharda	Gebharda	15 Mr. k r. st.	5 7	6 56	3 6	Trzebule.*	
28 piątk. Pelagija	Pelagija	Hawschyna	16 Pót ruba	5 8	6 54	sth. p.	Pożkowy.*	
29 sobot. Jan. zm.	Jan. zm.		17 Flora	5 9	6 52	6 42		

35. tydjenj.	Text dop.: Zap. sl. 11, 1—12; pop.; Romf. 8, 18—25.	Wspomnjenja hódne dnj.
30 rjeđ.	13. n. po sw. sc	1. Kralowosse 23. König pśo- dawki. wych dnjow.
31 pónđ.	Iosuј Raimunda	10. Ławreńza. 24. Bartromj.

1863. September,

póžnijenž,
ma 30 dnjów.

Měsáčkove
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanſt
a
ſtótne witti.

Tydzenje a dny.	Porjedžena protočka evangelska.	Porjedžena protočka katholska.	Stará julianska August.	○ ſhab. ſhab. h. m. h. m.	□ heft. heft. h. m. h. m.	□ Požleni běrtl. 5. sept. rano 2 hodž. 7 m. ma po- mróčene a deschčz.	1. Damna. Barſchcz.* 4. Neſwacj- dlo.*
1 wut.	Egidija	Egidija	20 Thaddieja	5 12 6 47	7 58	7 m. ma po- mróčene a deschčz.	5. Žitava.*
2 ſřjeda	Abrahoma	Rahel	21 Anastasiya	5 14 6 45	8 29	7. Stolpno.*	7. Stolpno.*
3 ſchtw.	Mansueta	Mansueta	22 Simphor.	5 15 6 42	9 5	8. Mlody měs. 13. sept rano 5 hodž.	8. Mlýzatow*
4 pjatř.	Sw. tón.	Noſalije	23 Zacheja	5 17 6 40	9 46	39 m. pschi- uje ſe pětne wjedro.	9. Wolbra- možy.*
5 ſobot.	Nathana.	Lavr. Iust.	24 Bartromja	5 19 6 38	10 34	9. Halsch- trow.*	10. Halšaw.*
, 36. tydzen. Text dop.: Jap. ſt. 13, 42—49; pop.: Luke. 17, 11—19.							
6 ſriedz.	14. n. p. ſw. tr.	15. njezd. p. ſw.	25 13. n. p. ſw.	5 20 6 35	11 29	11. Žemir.*	11. Žemir.*
7 pónđz.	Regimy	Regimy	26 Samuela	5 22 6 33	ſhab. d.	12. Židawa.*	12. Židawa.*
8 wut.	Mar. nar.	Mar. narobž.	27 Gebharda	5 24 6 31	0 29	13. Draždjanž (nowe m.)	13. Draždjanž (nowe m.)
9 ſřjeda	Sidonije	Gorgonija	28 Hawſtyna	5 25 6 29	1 30	14. Nowoſalž.	14. Nowoſalž.
10 ſchtw.	Pulcherije	Miklawſch L.	29 Jana sm.	5 26 6 27	2 33	15. Žarow.*	15. Žarow.*
11 pjatř.	Abraha	Prota	30 Benjamin.	5 28 6 25	3 39	16. Rakezy.	16. Rakezy.
12 ſobot.	Bohumila	Juvencija	31 Rebecca	5 29 6 22	4 46	17. Nadeburg.*	17. Nadeburg.*
, 37. tydzen. Text dop.: Jap. ſt. 14, 11—18; pop.: Matth. 24—34.							
13 ſriedz.	15. n. p. ſw. tr.	16. n. p. ſwat.	114. n. p. ſw.	5 31 6 20	th. p.	18. ma rjane wjedro.	18. ma rjane wjedro.
14 pónđz.	† psw.	Rechija powyſch.	2 Leo	5 33 6 18	6 16	19. Drjowk.*	19. Drjowk.*
15 wut.	Frideriki	Mikłodema	3 Mansueta	5 34 6 15	6 40	20. Bart.*	20. Bart.*
16 ſřjeda	Kravatenber	Suče dny.	4 Mojzasa	5 36 6 13	7 8	21. Kamienž.*	21. Kamienž.*
17 ſchtw.	Lamberta	Framiſka	5 Nathana	5 38 6 11	7 41	22. Woſtrowy.*	22. Woſtrowy.*
18 pjatř.	Tita	Josefa Kup.	6 Magna	5 39 6 8	8 21	23. Rychbach.*	23. Rychbach.*
19 ſobot.	Renata	Januarija	7 Reginy	5 41 6 6	9 12	24. Gubin.*	24. Gubin.*
, 38. tydzen. Text dop.: Jap. ſt. 14, 19—23; pop.: Luke. 7, 11—17.							
20 ſriedz.	16. n. p. ſw. tr.	17. n. p. ſwat.	815. n. p. ſw.	5 43 6 4	10 14	25. Lubin.	25. Lubin.
21 pónđz.	Mattheje ſ.	Mattheja †	9 Gorgon.	5 44 6 1	11 26	26. Mikoraz.	26. Mikoraz.
22 wut.	Morika	Mawricija	10 Sosihen.	5 46 5 59	th. d.	27. Štakn- now.	27. Štakn- now.
23 ſřjeda	Thelle	Polixenij	11 Hyacinth.	5 48 5 57	0 44	28. Poženiza.*	28. Poženiza.*
24 ſchtw.	Jana pod.	Gerarda	12 Bohumila	5 49 5 54	2 3	29. Biskopizy.*	29. Biskopizy.*
25 pjatř.	Kleofaza	Kleofaza	13 Maternus	5 51 5 52	3 25	30. Trjebule.*	30. Trjebule.*
26 ſobot.	Cypriana	Cypriana	14 † powyš.	5 53 5 50	4 46	31. Wojerezy.*	31. Wojerezy.*
, 39. tydzen. Text dop.: Jap. ſt. 15, 6—12; pop.: Luke. 14, 1—11.							
27 ſriedz.	17. n. p. ſw. tr.	18. n. po ſvat.	1516. n. p. ſw.	5 54 5 47	th. p.	32. Wohlint.*	32. Wohlint.*
28 pónđz.	Wjacſlawia	Wjacſlawia	16 Eufemija	5 56 5 45	5 58	33. Wjelecin.*	33. Wjelecin.*
29 wut.	Michala	Michala	17 Lambert	5 58 5 43	6 28	34. Grobdiſch- cjo.	34. Grobdiſch- cjo.
30 ſřjeda	Hieronyma	Hieronyma	18 Kwatemb.	5 59 5 40	7 8	35. Hufa.	35. Hufa.

1863. Oktober,
w i n o w z ,
ma 31 dnjów.

Měhacíkowe
pschéménjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wifki.

Tydženje a dny.	Porjedžena protyčka evangelſka.	Katholſka.	Stara julianska September.	○ ſthad. h. m.	□ thom. h. m.	■ Měhacík měnjenje ſth. h. h. m.	○ Požleni bětl. 4. ořt. 8 h. 19 m. po- kaſujena močre a khlodne wje- dro.	5. Bjerna- cijz.* Huczina.* Rakezy. Schérahov. Dubz.* Grabiñ.* Gassyn.* Luboraz.* 6. Hrót.* 7. Nežwacži- dlo.* 10. Lubin.* 12. Kinsbórt.* Lubij.* Kulow. 13. Halsch- trow.
1 ſchtr.	Reniigija	Renigija	19 Trofina	6 0 5 38	6 0 5 38	6 0 5 38	7 42	
2 pjatk.	Rahele	Rahele	20 Eustachia	6 2 5 36	6 2 5 36	6 2 5 36	8 30	
3 ſobot.	Maximiniana	Kandida	21 Hodrata	6 3 5 34	6 3 5 34	6 3 5 34	9 22	
40. tydženj.	Text dop.: Jap. ſl. 17, 16—28; popolu: Hebr. 10, 38, 11, 6.							
4 nředž.	18. n. p. ſ.	19. n. p. ſw.	22 17. n. p. ſw.	6 5 5 32	6 5 5 32	6 5 5 32	10 20	8. Młody měř. 12. ořt. 7
5 pónđz.	Placida	Placida	23 Jan. podj.	6 7 5 30	6 7 5 30	6 7 5 30	11 25	h. 40 m. mu- pomroczenie njebojo.
6 wut.	Fidy	Bruna	24 Tekle	6 8 5 27	6 8 5 27	6 8 5 27	ſth. d.	
7 ſřjeda	Estherz	Marka	25 Eufrozina	6 10 5 25	6 10 5 25	6 10 5 25	0 23	9. Prěni bětl. 19. ořt. 9 h. 3 m. směje několre cjople dny.
8 ſchtr.	Efraima	Brigitth	26 Jana theol.	6 12 5 23	6 12 5 23	6 12 5 23	1 27	
9 pjatk.	Dionysija	Dionysija	27 Kalistrata	6 13 5 20	6 13 5 20	6 13 5 20	2 32	
10 ſobot.	Athanasija	Franciska	28 Charitonka	6 15 5 18	6 15 5 18	6 15 5 18	3 39	
41. tydženj.	Text dopotu: Jap. ſl. 19, 1—11; pop.: Eph. 4, 22—28.							
11 nředž.	19. n. p. ſw.	20. n. po ſw.	29 18. n. p. ſw.	6 17 5 16	6 17 5 16	6 17 5 16	4 49	10. Polní měř. 26. ořt.
12 pónđz.	Maxim.	Maximilianna	30 Rehorja	6 19 5 14	6 19 5 14	6 19 5 14	ſth. p.	h. 53m. směje wětrý a symu.
13 wut.	Koloma.	Eduarda	1 říjobra	6 20 5 11	6 20 5 11	6 20 5 11	5 11	Sky Komorow.
14 ſřjeda	Burkharda	Burkharda	2 Cypriana	6 22 5 9	6 22 5 9	6 22 5 9	5 34	
15 ſchtr.	Hedwiki	Kalista	3 Dionysija	6 24 5 7	6 24 5 7	6 24 5 7	6 22	
16 pjatk.	Hawla	Hawla	4 Hierothea	6 26 5 5	6 26 5 5	6 26 5 5	7 12	
17 ſobot.	Innocenza	Hedwiki	5. Charitiny	6 28 5 3	6 28 5 3	6 28 5 3	8 11	
42. tydženj.	Text dop.: Jap. ſl. 19, 23—40., pop.: Kolos. 3, 14—17.							
18 nředž.	20. n. p. ſw.	21. n. po ſw.	6 19. n. p. ſw.	6 29 5 1	6 29 5 1	6 29 5 1	9 19	11. Stoletna protočka:
19 pónđz.	Ferdin.	Petra s Mlf.	7 Sergija	6 30 4 59	6 30 4 59	6 30 4 59	10 33	1. do 6. rjenje a jaſnije a tro- čtu mjerſnje- nja, wot 8. do
20 wut.	Wendel.	Wendelina	8 Pelagija	6 32 4 57	6 32 4 57	6 32 4 57	11 50	13. pomrocze- ne a symne, wot
21 ſřjeda	Wurschle	Wurschle	9 Jak. Alf.	6 34 4 55	6 34 4 55	6 34 4 55	ſth. p.	15. do 19. wě- ſkoſte, deſch- ejkoſte a ne- wobſtajne hac̄ do konza.
22 ſchtr.	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 36 4 53	6 36 4 53	6 36 4 53	1 10	
23 pjatk.	Severina	Severina	11 Filipa	6 38 4 51	6 38 4 51	6 38 4 51	2 27	
24 ſobot.	Salom̄	Rafaela	12 Proba	6 39 4 49	6 39 4 49	6 39 4 49	3 49	
43. tydženj.	Text dop.: Jap. ſl. 20, 17—38; pop.: 1. Pětr. 1, 22—25.							
25 nředž.	21. n. n. ſw.	22. n. po ſw.	13 20. n. p. ſw.	6 41 4 48	6 41 4 48	6 41 4 48	5 9	
26 pónđz.	Hioba	Evariaſha	14 Nacaretha	6 42 4 46	6 42 4 46	6 42 4 46	ſth. p.	
27 wut.	Sabiny	Sabiny	15 Euthimija	6 43 4 44	6 43 4 44	6 43 4 44	4 52	
28 ſřjeda	Šhim. Žud.	Šhim. Žud.	16 Longina	6 45 4 42	6 45 4 42	6 45 4 42	5 36	
29 ſchtr.	Narcissa	Narcissa	17 Helasa	6 46 4 40	6 46 4 40	6 46 4 40	6 21	
30 pjatk.	Klaudija	Klaudija	18 Luk. ev.	6 48 4 39	6 48 4 39	6 48 4 39	7 12	
31 ſobot.	Gew. reformat.	Wolfganga	19 Joëla pr.	6 50 4 37	6 50 4 37	6 50 4 37	8 7	

1863. November,

na sygnif,
ma 30 dnjów.

Węsaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermann
a
ſtōtne wili.

Tydzienje a dny.	Porjedzona protočka evangelſka. katholſka.	Stara julianska Oktober.	ffhad. ſhow h. m. h. m.	Wielieſte namenja ffh. fb h. m.	D
---------------------	---	-----------------------------	--------------------------------	--	---

44. tydzien.	Text dop.: Jap. ſt. 21, 8—14; pop.: Philip. 1, 3—11.	20 21. n. po ſw. 6 51 4 35		0 7	5 Poſleni běrl. 3. nov. pop. 4 h. 24 m. ma hoſne wje- dro.
1. niedz.	22. n. po ſw. tr.	23. n. po ſw.	6 53 4 33		10 10
2. póndz.	Wſchēch duſch.	Wſchēch duſch.	6 55 4 32		11 13
3. wut.	Huberta	Huberta	6 57 4 20		ffh. d.
4. ſrijeda	Korle	Korl. Borrom.	6 59 4 28		0 18
5. ſchitw.	Blandinę	Zacharija	7 1 4 26		1 23
6. piatki	Leonharda	Leonharda	7 2 4 25		2 30
7. ſobot.	Erdmania	Engelbertha			

45. tydzien.	Text dop.: Jap. ſt. 24, 10—16; pop.: Philip. 3, 17—21.	27 22. n. po ſw. 7 4 4 23		3 83	6 Stara Dabna.*
8. niedz.	23. n. po ſw. tr.	24. n. po ſw.	7 6 4 21		4 50
9. póndz.	Wojidara	Ursina	7 7 4 19		6 3
10. wut.	Marcj. L.	Tiberija	7 9 4 18		ffh. p.
11. ſrijeda	Marcj. b.	Marczina bift.	7 11 4 16		5 4
12. ſchitw.	Modesta	Evagrija	7 13 4 14		6 1
13. piatki	Arladija	Stanisława	7 15 4 13		7 10
14. ſobot.	Levina	Klementinę			

46. tydzien.	Text dop.: Jap. ſt. 24, 24—27; pop.: Gal. 6, 7—9.	3 23. n. po ſw. 7 17 4 12		8 23	15. Stolētna protočka:
15. niedz.	24. n. po ſw. tr.	4 23. n. po ſw. 7 19 4 11		9 45	1. hacj do 14. dze deshcj a je ſyma. 16. dze ſnēh; 17. do 20. je deshcj; 51. do 26. je czopko a rjenje faž w ſecje.
16. póndz.	Edmunda	Edmunda	5 Galakteo.	10 0	
17. wut.	Huga	Othmara	6 Pawola	ffh. d.	
18. ſrijeda	Hesychija	Hesichija	7 Hierony.	0 16	
19. ſchitw.	Hilzbjeth	Hilzbjeth	8 Sept. m.	1 33	
20. piatki	Pokutny piatki.	Benigna	9 Onesifa	2 47	
21. ſobot.	Mar. wopr.				

47. tydzien.	Text dop.: Jap. ſt. 25, 6—15; pop.: 2. Kor. 5, 1—6.	10 24. n. po ſw. 7 28 4 5		4 1	22. Wopomnjenja hodne dny.
22. niedz.	25. n. po ſw. tr.	11 Viktora	7 29 4 4		5 13
23. póndz.	Klemenza	Chrysogen.	12 Jana jalm.	ffh. p.	1. Kralowſke dawki.
24. wut.	Chryſog.	Katrzinh	13 Jana Chr.	5 2	2. Kermu- ſcha: bart- ſka, hucji- nianska,
25. ſrijeda	Katržinh	Konrada	14 Filipa	5 55	9. Klukſchan- ſka, rach- lowſka bu- ticj. woſa-
26. ſchitw.	Konrada	Vasileja	15 Jap. posé.	6 54	16. minakatſſe.
27. piatki	Hunčerja	Sosthena	16 Zap. post.	7 56	20. pokutny piatki.
28. ſobot.	Ruffa				30. Handrija.

48. tydzien.	Text dop.; Jerem. 31, 31—34; Ps. 100. Jan. 17, 3.	17 25. n. po ſw. 7 38 3 59		7 56	
29. niedz.	1. niedz advent	18 Platonam. 7 40 3 58		8 59	
30. póndz.	Handrija				

- 2. Nowofalz. Rychwalt.*
- 3. Brod. Eukow.*
- 4. Brody. Ruhland.
- 5. Bart (lane wiki).* Draž- djam.*
- 6. Staro. Radeberg*
- 7. Dzibule. Lubnijow.
- 8. Gubin. Dobrbórf.*
- 9. Lubnijow. Damna.
- 10. Halsch- trow.*
- 11. Polčniza.
- 12. Stolpnjo. Rychbach.*
- 13. Pizn.*
- 14. Tafsonia.
- 15. Nakazy.*
- 16. Wosport. Lubin.
- 17. Ský Ko- morow.* Dobrotug*
- 18. Žitava.*
- 19. Biſtopizy. Gaffyn.*
- 20. Biſtopizy. Pschibus.*
- 21. Žemir.
- 22. Wopomnjenja hodne dny.
- 23. Kralowſke dawki.
- 24. Kermu- ſcha: bart- ſka, hucji- nianska,
- 25. Klukſchan- ſka, rach- lowſka bu- ticj. woſa- dy,
- 26. minakatſſe.
- 27. pokutny piatki.
- 28. 30. Handrija.

1863. Dezember;

hodownik,

na 31 dňov.

Měšacíkove
přeměnjenje.
Vjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanek
a
skótné viki.

Tydzenie a dny.	Porjedžena protočka evangelicka.	Porjedžena protočka katholicka.	Stara julianska November.	○ ffhab. h. m.	ffshow. h. m.	ffleſſe manente ffh. th. h. m.	○ Požleni běrtl. 3. dez. popočn. 1 hod.	1. Bart a lone viki. 2. Nechvacj- dlo.* 7. Džejz.* Dřjowit.* Brody.* Milovas. 8. Halsch- trow.* 9. Eisenberg.* Krossyn. 11. Stara Darbna. 14. Luboras.* Hrodl. 15. Barschej.* Přibřejeg.* 16. Rakezj.* 19. Bojerezj.* Trjebule.* 21. Kulow. Mužakow.*
1 wut.	Longina	Pawliny	19 Abadiasa	7 41 3 57		10 3	3 minut. ma symny wětr a jasne njebo.	1. Bart a lone viki.
2 frjeda	Aurelije	Franca Xav.	20 Reh. z D.	7 42 3 56		11 8	symny wětr a jasne njebo.	2. Nechvacj- dlo.*
3 schtw.	Xr. Xav.	Borbory	21 Mar. wop.	7 44 3 56		ffh. b.		7. Džejz.*
4 pjatk	Borbory	Sabbasza	22 Filamona	7 45 3 55		0 12		Dřjowit.*
5 ſobot.	Amofia	Miklawſha	23 Amfilocha	7 47 3 55		1 19		Brody.*
49. tydzen. Text dop:	Ief. 40, 1-5;	Maleachi 4, 1-2; 1. Tim. 1, 15.						Milovas.
6 ujedz.	2. ujedz. adventa	2. ujedz. advent.	24 26. n. p. sw.	7 48 3 54		2 27	wulki hněh a wulki symu.	8. Halsch- trow.*
7 pónđz.	Markwarda	Ambroſija	25 Klementa	7 49 3 54		3 39		9. Eisenberg.*
8 wut.	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurija	7 50 3 54		4 41		Krossyn.
9 frjeda	Ugrippin.	Leokadije	27 Jakuba m.	7 51 3 53		6 5	Prěni běrtl. 17. dez.	11. Stara Darbna.
10 schtw.	Judithy	Melchida	28 Šćepana	7 52 3 53		th. p.	rano 0 hodz.	14. Luboras.*
11 pjatk	Damasa	Damasa	29 Paramona	7 52 3 53		4 48	34 min. połaze na cjoſliſche	Hrodl.
12 ſobot.	Epimachja	Dionyſije	30 Handrija	7 54 3 53		6 2	dňy.	15. Barschej.*
50. tydzen. Text dop:	Hagg. 2, 7-10; 1. Mojs. 49,	18; 1. Tim. 2, 4-5.						16. Rakezj.*
13 ujedz.	3. ujedz. adventa	3. ujedz. advent.	1 dec. 1. n. ad.	7 56 3 53		7 22	meſ. 25. dez.	19. Bojerezj.*
14 pónđz.	Fidora	Nikafija	2 Habukuka	7 56 3 53		8 43	rano 3 hodzin.	Trjebule.*
15 wut.	Ignaza	Khryſtyny	3 Sofrona	7 57 3 53		10 4	40 minut. ma	21. Kulow.
16 frjeda		Š. uje dň	4 Borbory	7 58 3 53		11 21	mało hněha ale wjeſe	Mužakow.*
17 schtw.	Iſaaka	Lazara	5 Sabbathas	7 59 3 53		th. b.	mjerſnjenja.	
18 pjatk	Wunibalda	Theolima	6 Miklawſha	8 0 3 53		0 36		
19 ſobot.	Reicharda	Zosyma	7 Ambrosija	8 1 3 54		1 51		
51. tydzen. Text dop:	Ief. 12, 2-5;	5. Mojs. 18, 19-19; 1. Jan. 4, 9.						Wopomnjenja hodue dny.
20	ujedz. advent.	4 ujedz. adventa	8 2. n. adven.	8 2 3 54		3 3	Stoletna protočka:	16. Kwatem- ber.
21 pónđz.	Maſcha	Domascha †	9 Mar. podj.	8 2 3 54		4 12	1. a 2. hněh;	21. Domascha.
22 wut.	Beata	Flora	10 Minasa	8 3 3 55		5 17	3. do 8. uje	24. Patoržiza.
23 frjeda	Dagoberta	Viktoriye, Patoržiza	11 Daniela	8 3 3 55		6 16	wobſtajne wje- dro; 10. wulki	—
24 schtw.		Hodownicza	12 Spiridiona	8 3 3 56		7 8	hněh a wulka syma; 11. a 12.	
25 pjatk		Schjēpania	13 Eustraca	8 4 3 57		th. p.	wulka syma;	
26 ſobot.			14 Thyrza	8 4 3 58		5 45	13. a 14. hněh;	
52. tydzen. Text dop:	Ief. 40, 27-31; Ps. 103, 8-18; 3ub. 24 a 25.						16. do 20. jasne	
27		ujedz. po hodz.	153. n. adven.	8 4 3 58		6 47	njebo a jara	
28 pónđz.	Njewin, džeczi.	Njew. dž.	16 Aggaja	8 5 3 59		7 50	syma; 21. do	
29 wołod.	Snathana	Domascha	17 Star. wótc.	8 5 4 0		8 54	konza symne	
30 frjeda	Davita	Honorija	18 Kwatemb.	8 5 4 1		9 58	dňy.	
31 schtw.	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifaca	8 6 4 2		11 4		

Uliciščovanje danice.

Sap- tat.	3 Progent.		3 1/2 Progent.		4 Progent.		4 1/2 Progent.		Létnje. měřací dny.		Létnje. měřací dny.		Létnje. měřací dny.		Létnje. měřací dny.					
	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.	tol.	inf. np.				
toler	1	—	9	—	1	5/10	—	1/2	—	—	1	—	1 3/5/10	—	—	1	5/10			
5	—	4	5	—	5	2 5/10	—	4 4/10	—	6	—	6 7 5/10	—	—	7	5/10				
10	—	9	—	7 5/10	—	10 5	—	8 3/10	—	12	—	13 5	—	1 1 1/10	—	15	—			
15	—	13	5	—	14 1/10	—	15 7 5/10	—	1 3 1/10	—	18	—	1 5	—	20 2 5/10	—	1 6 9/10			
20	—	18	—	15	—	21	—	7 5/10	—	24	—	2	—	27	—	2 3 5/10	—			
25	—	22	5	—	18 7/10	—	26 2 5/10	—	2 1 9/10	—	1	—	2	5	1	7	5/10			
30	—	27	—	2 2 5/10	—	1	15	6 3/10	—	2	6	—	3	1 10 5	—	3 3 8/10	—			
35	—	1	1	5	—	2 6 3/10	—	6 7 5/10	—	3 6/10	—	1 12	—	3 5	—	1 17 2 5/10	—			
40	—	1	6	—	3	—	1	12	—	3	5	—	1 18	—	4	—	4 5	—		
45	—	1	10	5	—	3 3 8/10	—	1 17 2 5/10	—	3 9 4/10	—	1 24	—	4	5	2	7	5/10		
50	—	1	15	—	3 7 5/10	—	1 22 5	—	4 3 8/10	—	2	24	—	4	5	5 6/10	—			
60	—	1	24	—	4 5	2	3	—	4 5/10	—	5	—	2	7 5	—	5 6/10	—			
70	—	2	3	—	5 2 3/10	—	2 13 5	—	6 1 3/10	—	2 24	—	7	—	3 4 5	—	7 8 5/10	—		
80	—	2	12	—	6	—	6	2 24	—	7	—	3	6	—	8	18	—	9	—	
90	—	2	21	—	6 7 5/10	—	3	4 5	—	7	8 8/10	—	3 18	—	4	15	—	10	—	
100	—	3	—	7 5	—	3	15	—	8 7 5/10	—	4 12	—	6	—	2	21	—	7 5	—	
200	—	6	—	15	—	7	—	17 5	—	8	—	20	—	9	—	3 4 5	—	8 7 5/10	—	
300	—	9	—	22 5	—	10 15	—	26 2 5/10	—	12	—	1	—	13 15	—	1 3 7 5/10	—	1 7 5	—	
400	—	12	—	1	—	14	—	1	5	—	16	—	1	10	—	1 15	—	20	—	
500	—	15	—	1	7 5	—	17 15	—	1 13 7 5/10	—	20	—	1	20	—	1 26 2 5/10	—	2 2 5	—	
1000	—	30	—	2 15	—	34	—	2 27	5	40	—	3	10	—	45	—	3 22 5	—	4 5	—
5000	—	150	—	12 15	—	175	—	14 17	5	200	—	16	20	—	225	—	1 8 22 5	—	250	—

Bilanciščovanje, kat. upoštelo 1 punt pifijindžje, število žentnar 1, 2, 3 pifij 100 tol. prarji, žentnar na 100 punton; 1 tol. 30 infi. 1 infi. 10 np.

gent. tt.	gent.		gent.																
	inf. np.	tt.	inf. np.																
1	—	3	11	3	3	21	6	3	1	9	3	4 1	12	3	5 1	15	3	18	3
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	42	12	6	52	15	6	62	18
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	43	12	9	53	15	9	63	18
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	44	13	2	54	16	2	64	19
5	1	5	15	4	5	25	7	5	35	10	5	45	13	5	55	16	5	65	19
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	46	13	8	56	16	8	66	19
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	47	14	1	57	17	1	67	20
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48	14	4	58	17	4	68	20
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49	14	7	59	17	7	69	20
10	3	—	20	6	—	30	9	—	40	12	—	50	15	—	60	18	—	70	21

P s c h i d a w k.

Nekotsi europiszy weichojo.

Fran, kral sajski, rodz. 12. dezembra 1801; ženjeny s Amaliu Augustu, bayerskej prynzešynu, rodz. 13. novembra 1801. Džecji: 1) Biedrich August Albert, rodz. 23. haperleje 1828; ženjeny s prynzešynu Karolu s Wasa, rodz. 5. augusta 1833; 2) Maria Hilžbjeta, rodz. 4. februara 1830, wudowa njebo genuesiskeho wójwodzy Ferdinanda; 3) Biedrich August Jurij, rodz. 8. augusta 1832, ženjeny s portugalskej prynzešynu: Hanu Mariju, rodz. 21. julija 1843; 4) Sofia, rodz. 15. mjerza 1845.

Biedrich Wylem I., kral pruski, rodz. 22. mjerza 1797. Franz Josef, khězor rakuski, rodz. 18. augusta 1830. Alexander II., khězor russki, rodz. 29. haperleje 1818. Napoleon III., khězor franzowski, rodz. 20. hap. 1808. Abdul Aziz, khězor turkowski, rodz. 9. febr. 1830.

Maxmilian II., kral bajerski, rodz. 28. novembra 1811. Leo pold, kral belgijski, rodz. 16. dezembra 1799. Biedrich VII., kral danski, rodz. 6. oktobra 1808. Otto I., kral gridijski, rodz. 1. junija 1815. Jurij V., kral hanoverski, rodz. 27. meje 1819. Wylem III., kral niederlandski, rodz. 19. febr. 1817. Louis I., kral portugalski a algarbiski, rodz. 31. oktobra 1838. Pius IX., banič romski, rodz. 13. meje 1792. Viktor Emanuel, kral italski, rodz. 14. mjerza 1820. Isabella, kralowa španijska, rodz. 1. oktobra 1830. Korsa XV., kral schwedski, rodz. 3. meje 1826. Wylem, kral württembergski, rodz. 27. septembra 1781. Viktoria, kralowa jendzelska, rodz. 24. meje 1819. Miklawš, wječny čornohórski, rodz. 6. dezembra 1841.

1.

Pomhaj Bohu wam!

Dwě tasle stej bylej, na kotrejmajz je Boh tón knjes nam c̄łowiekam swoju swiatu wolu sjielil; testamentaj siaj dwaj, we kotrejmajz je nam Boh tón wóz swoje klubenja je wudželil; dwě wocžy stej, s kotrejmajz po swécze ho roshladowac̄, a so tych wulstich skutkow Božeje wszechomózneje ruki swieſtelic̄ móžem̄; nosy stej dwě, na kotrejmajz khodzim̄ a dwě ruzi stej, s kotrejmajz dželam̄. Kunje tak je dwoje, schtož je nam k temu jara trébne a nisne, so Boh lubi knjes nam we naschim žiwenju a powołaniu pomha; dwoje, schtož nam pobrachowac̄ nješmije, hdyz so chzem̄ Božeho žohnowanja a jeho pomozh we wschem̄ czaſu troschtowac̄; dwoje, schtož dyrbim̄ wot prēnueho januara haęz do požlenjeho dezembra swēru c̄znicę, so by so nam sa zylo lěto mile šloučko Božeje hnadh rjenje swēčilo; dwoje schtož dyrbi so, kaž lěkarstwo we haptuży, jene do druheho pěknje měščec̄, so bychmy psched wschelakej khorosczu c̄zela a dusche; psched nisu a hujenstwom we swojim domje tak wjele hac̄ móžno byli wobarnowani. Węſcze wy, lubi c̄zitarjo, schto to dwoje je? Spewac̄ a dželac̄ to je! Kózde ſamo wot ſebje hižom wjele pomha. Spewac̄ a so k Bohu modlic̄, to dusku wolſchewi a ju pola Boha ſdžerži; dželac̄ s rukomaj něščto dobreho, so dobrý wuzit̄

pschinješe, so ho schtowta proſtwa dopjelni: naſch wschedny kléb daj nam dženſa.

Hižom pobožny Davit to wobſhwědc̄, hdyz (Pſ. 37, 25) rječnije: ja ſym mlody byl a ſym ſo ſeſtarik a njeſkym hiſczeče nihdh widžil, so by prawy, to rěka tón, kiz je ſo sprawne modlik, byl wopuſhčeny abo jeho ſymjo kléb phtalo; a wot pilneho bura praſ Salomo, Davitowu mudry ſyn, (Pſchiſl. 12, 11 a 28, 19) ſchtož ſwoju rolu džela, budže kléba doſcz měč, ſchtož pak proſin khodži, budže khudobh doſcz měč. Schtož ſo we tuthych ſłowach jako stare ſhonjenje wupraſi, to ſo hiſczeče dženſa a we najnowischem czaſu jako wérne a węſte wupokaže. Schtož chze, so by jemu pomhane bylo, tón ſpewaj a dželaj. Psches ſpewanje a modlenje wuproſch ſebi kózdy žohnowanje a hnadu Božu, psches dželawosc̄ a sprózniwoſc̄ staraj ſo kózdy wo ſwoje ſbože na ſemi. Pschetoz, hdyz na ludzi kędzbuſemy a wižim̄, so ſo jim we niczim njecha prawie radžic̄, so ſo jeni wot jeneho lěta do druheho lěpe nimaju, a druzh hľubſcho do khudobh, nisu a hubjenſtwa lěſcja, dha móžem̄ ſ wjetſcha prajic̄, na tym je wina, so woni abo njeſju ſpewali abo njeſju dželali abo weboje njeſju c̄zili.

Za wěm, so jedyn a druhi, hdyz to c̄zita, budže rjez: to Boh wě, so ſym ſa zylo lěto doſcz a na doſcz dželac̄ měl; ja njeſkym proſin khodžil, ſym rano ſahe ſtawał a wječzor poſdze ſo ſehak a tola niečo nimam. Tenu ja praju, tu ſo prascha: kajke dželo ſy dželak a

kał by jo wobstarał. Někotří wjèle sapocžnu a mało dokonjeja. Schtóż wjèle pschima, wjèle shubi. Někotří pak dželaja a khódža tola prósni, cžinja ſebi wjèle nje-nuſneho džela, běhaju jow a tam a tola ſ teho nicžo won njeſchindže. Pschetož hojbjc, haty a ſahrody híſhčje nikoho njeſju wobohacžile. Abo woni ſu po-dobni na khoroj na wěži zhrékwe, kiz jow a tam ſo mota, kiz ſo dženſa wot wětra ſ polonja, jutſje wot wěſtka ſ wjeczora wobwjeritnje. Woní ſapocžnu kózdy džená něſhto noweho a njeſchinjeſu žane dželo ſ prawemu konzej. Taſke dželo wopravdžje nicžo njevnu-njeſze. Schtóż dweju ſajazow leji, žancho njeponanje.

Tola pak budža někotří prajeſz, ně! my ſhm̄ ſo prozowali wot ranja do wjeczora, my ſhm̄ w twjer-dym džele ſtejeli na polach a w bróžnjač, my ſhm̄ wſchitko po rjedze a kaž ſhm̄ mohli na najlepje cžinili a tola njeje widzicž, ſo ſhm̄ ſ teho wužitka měli. Tym praju ja: my drje ſeje wſchitko ſ dželanjom ſhamym twingowacž chýſli. Hdyh by to bylo, dha ſo njebyſcheze trjebali ſpodžiwacž, ſo Nimasch ſ woſnom nutshlada. Yeli ſo njeſcje „dželo“ ſe ſelu: „spěwa“ ſacžinjeli, dha wam wone nicžo pomhacž njeſtje. Spěwaj a dželaj woboje hromadže ſluſcha, jene ſamo jo nječini.

Khětſje, hdyh to praju, druhi ſwój hlož ſběhnuje, kiz ma pobožne hjeswočo a wonhslada, jako by byl dobrý ſpěwar a modler. Čjoho dla, tak won rjeknje ſhm̄ dha tola ja do nusy a hubjenſtwia pschischoł, hacž runje ſhm̄ ſpěwał a ſo modlit? Hlaj! ja ſhm̄, praji tón, kózde ranje ſwoje pacžerje ſpěwał, ja ſhm̄ kózdu njeđzelu ſemſchi byl, ja ſhm̄ doma ſe ſwojimi khwa-lobe ſerluſchje ſpěwał, ja njeſhym nicžo teho ſkom-džil, ſchtóż ſo wot ſhwérneho kſchecžijana žada a tola je mje Boh wopuſčejil, tola mi to nicžo njeje pomhalo, tola ſhm̄ hľubſho do dolha ſaleſl. Pokaž mi twoju ruku, wotmowlju ja temu, a hdyh ta je běla kaž ſněh a mjeſka kaž moſčk, dha móžu jemu rjez: luby pschecželo, th ſy khleb hjes džela docžafal; koſoch, ko-traj njehrjeba, žancho ſornjefchka njenamka a ſchtóż prózu lutuje, tón ſwoju moſčen wobkranje. Boh je kózdemu dwě ruži dał a to niž bjes wěſteje pschicžiny. Wutrobu ſběhū ſ njeſhu, ruku ſlož na dželo. Spěwaj, praji ſo, a dželaj. Spěw předh a na to: dželo. Schtóż to pschewobroži, tón wſcho wopal cžini a ſe wſchém dželom ſo nicžo njeđokonja, hdyh ſo předh njeje ſpě-walo. Hladaj ſo khždy, ſo njeby ſo jemu kaž tam-nemu móznenmu duchownemu we ſendželskej ſchlo, kiz bě kralej Hendrichej VIII. we wſchěch wězach ſ woli

byl a ſebi psches to wulku cžesč a ſchwärne bohaſtiwo dobyl, kiz pak bu, jako ſebi kralowſku njehnadu bě pschicžahnýl, ſe ſwojeho hamta do zuſbý wuhnath. Jako ſo jeho poſlenja hodžinka bližesche, prajesche wón: hdyh bych ja tola ſ tej ſamej ſhwérnoſežu, ſ kotrejž ſym tutemu ſhwétnemu kralej ſluſil, mojemu njebyſkemu knjeſej-poddath byl, dha nětk njebych byl wo-puſčený. Nesabudž nictó to ſlowo: budž pobožny a ſadžerž ſo pravje, taſkim ſo napoſlěk derje poitže. Spěwaj a dželaj tež to lěto, kotrej nastupas, dha budje hnada Boža we khryſtuſha Jeſuſa a měr, kiz wſchi je džzli wſchitkou roſom, a ſbože a ſtrowje twoj džel. K temu po mě aji Boh.

2.

Aluſje ſ hudancžfam.

Přenje hudancžfo na l. 1862: je lób, druhe: plát, tſecze: kar a.

Dokelž ſeje lětſa, lubi cžitarjo, kózdički thdžen we ſerbskich Nowinach rjane hudancžka poſticejene doſtali, a po taſkim ſo pschedzenak boji, ſo waſche ſubý mohl dale bóle tupicž psches to, ſo wam tu worjechi ſ roſkuſnjenju pschepodawa, dha je won ſebi přjodl waſl, hudancžka lětſa wonka wostajicž. Tola pak nje-može won ſo ſdžeržecž jene jenice ſchiftajicž, kotrej ſo ſaloži na starý wobras, kiz ſo we jenej zyrkvi w ſakſkej namaſka.

Mi prajeſe, lubi pschecželjo,
Schtóż ſu cži ſchtrijo mužojo?
Tón pření cžiſhe prajesche:
Ja ſo waſ wſchitkich modlu ſo.
Tón druhi khróble ryczesche:
Ja ſo waſ wſchitkich bědu ſo.
Tón tſeczi drje ſo khwaleſche:
Ja wſchaf waſ wſchitkich ſejivju;
Tón ſchtróth pak ſo ſmjeſeſche:
A ja waſ wſchitkich ſejeru.

3.

Tan a pschedzenak ſo wo protvý ſ roſryčuſetaj.

Pschedž. Sſlubicž a dacž je wjèle. Wěrnoſcž teho ſlowa ja ſe ſhonjenja wobſwědcžu.

Jan. Kaf dha to?

Pschedž. Ja śym tebi łonsche lěto, hdyż ho wo protzhy rosvyčowachnoj, klubil, so chzu tebi wot wjažy tajlich kłedkow R̄chrystułowych powiedacz, kotrychž mjenia we protzhy steja.

Jan. Haj! to hy klubil a ja ſebi myſlu, so budzesch kłowo dżerzecž.

Pschedž. Ja pał njevěm, wot koho tebi dyrbjal powiedacz!

Jan. Ja pał wěm ho dopomnicž, so hy chył wot Bankraza a Servaza, wot Vinzenza a wot Antonija a wot ptaczeho kwaſha ryežecž.

Pschedž. Teho dla wſchal praju ja: klubicž a dacž je wjele. Słubieč može jedyn ložzy něchtó, ale to potom dżerzecž a cžinicž, to je cżežto. Hdyža we protzhy Antonij a Vinzenz stejita?

Jan. Džen Antonija je 17. januara; džen Vinzenza je 22. januara.

Pschedž. Po tajkim dyrbju najprjedy wot Antonija ryežecž. Antonius bě ho w Egiptowskej narodzil a to w l. 251. Jego nan bě bohaty a nahladny muž we Romi njebaloko města Herakleopolis. Wón bu wot swojeju starsheju, kotařa do R̄chrystuła wěrjesch-taj, we wschej pobóžnoſci wotczehnjeny. Tola nje-mějesche wón žamu składnoſci, so by k wulkej wucze-noſci pschichol. Wón snajesche jenož koptisku, niz pał grichisku ryež. Biblija pał bě jemu derje snata. Jako džecžo hižom bě wón najbole ſam ſa ho. Wo towarzſtvo s druhimi džecžimi njerodzesche, ale doma ſedjo bibliju cžitasche. Jako bě dwazečji lět starý, wumrjeschtaj jeho starshej, ſawostajo jemu wulke hodpodarſtvo a młodſchu ſotru, ſa kotař ſo staracž mějesche. To ſo jemu pał njeļubesche, woracž a wloczecž a pola hladacž. Po jeho myſlach ſdasche ſo jemu ſa kſcheczijanow naj-sprawnische bycž, ſtož běchu přeni kſcheczijenio we Jeruzalemie cžinili, ſo mějachu wſchitko psches jene, ſo pschedachu swoje kubla a živnoſcie a dželachu je bjes wſchitkach, ſa tym, hacž komu potřebne běſche. Taikie a temu podobne myſli ſo we nim mózgu hi-bachu, hdyž bě we ſamotnoſci abo we Božim domje. Sta ſo pał jedyn džen, ſo runje do ſhromadzishny stupi, jako ſo ſe ſezenja wot bohateho młodženza te ſłowa přjód cžitachu: chzechli bycž dokonjaný, dži, pschedaj, ſtož ſamóžesch a rosdaj to ſamo hdyžm ludžom, dha budzesch th měcz ſchaz we njebjesach, a pschitidž a poj ſa mnui. Wón ſebi myſlesche, ſo je to Boh i njemu ryczał a džesche a rosdari wſchitko swoje kubla ſa tym

wumrjeshtom, ſo dyrbja ſo jemu a jeho ſotci wſchitke gmejnſke dawania ſpuschecjicž. Sa ſwoju ſotru bě wón ſebi hishcze něchtó pjenjes ſkhowal. Jako pał někotry čaſh na to ſezenje poſluchasche, ſo ſo jedyn njeſmje wo jutſiſchi džen staracž, dha roſda wón tež tute pjenjesh hudyム a dowéri ſwoju ſotru towarzſtwu kſcheczijskich knjenjow, kotrež běchu ſo na to ſjeno-czile, ſo býchu młodych ludži wotczahyše. Wón ſam bě we bliſkoſci ſwojeje narodneje wſhy we ſamotnoſci jih a jenož kſleb ſe ſelu a ſamu wodu wužiwasche. Schtož ſebi wylie ſteho ſ ruku warbowasche, to wón hdyžm roſdželi. W tamnej wokolnoſci wjiele kſcheczijanow we ſamotnoſci býdlesche. Pſchetož w tamnym čaſhu hishcze waſchuje njebe, ſo ſo tajzh ludžo do puſcziow podachu, kaž to poſdžiſcho cžinjachu. Thch Antonius wophytowasche, ſi nimi ſo rosvyčowasche, wot nich wulkyſche ſo modlicž, ſo ſaprečž, ſczerpliwy bycž, R̄chrystuła lubowacž a pſchecž dokonjanſchi kſcheczijan bycž.

Jan. ſsu dha tajzy, kiž we ſamotnoſci býdla, zhyłe bje-wſcheho ſphytowanja a běženja.

Pſchedž. Ně! moj wujo, ſphytowanja tež na thch pſchitidu, kotsiž ſe ſweta ſo ſdaluja a ſ nim žaneho towarzſtwa měcz njechadža. Tež Antonius mějesche čaſhy, we kotrzychž bu cžežzy ſphytowanji. Ězert ſo jemu bližesche a jemu přjód kladzesche, kaf hlyph wón je býl, ſo je wſchitke ſwoje kubla prjecž dal; wón cželný lóſcht a cželnu žadoscž we nim budzesche, a pſches njevěru a dwělowanje jeho ſawiesz pſtasche. Antonius pał wosta ſwérný a njebalſche ſo wot ſwojeho ſbóžnika wotwjesč. Wón doby ſebi ſa tym połoji dusche. Bole dale wón ſo do puſcziu ſhubi, ſo by ſwetej cžekuył, a boli jeho kſcheczijenio ſa pobožnich muža mějachu, ſo pola njeho roſwuczenje a troscht a ſamo wuhojenje wot khoroszów pſtachu. Pſches to je wón ſebi ſławne mjeni dobył. Wón je jako ſaložet mnichowſtwa hishcze někt wýžozh cžesczeny, hacž runje to druhí, w Egiptowskej narodžený muž, ſa mjenom Pachomius je býl, kiž je wěſte wustajenja ſa kloſchtriske živjenje poſtažil. Antonius je jenož tón býl, kiž je přeni to wucžik a ſe ſwojim pſchikkadom wobtwjerdzik, ſo živjenje we ſamotnoſci wjedžene je ſa kſcheczijsana jara wužitne a ſlužomne. A njemu do puſcziu pſchitidzechu młodži ludžo, kotrzymž wón předowasche a wulkoſwasche, kajke ſbože a żohnowanje to je, hdyž kſcheczijan ſ mudroſciu wſcheho woberdženja ſe ſwétom ſo hłada a we potajnym ſwojemu Bohu ſluži. Tuta ryczał ſo tym młodženjam derje lubjesche; woni wostachu

we pustčinje, posčzachu a modlachu ho a běchu po tařskim
prěni mnichovo. Antonius pak druhdy pustčinu wo-
pusčezí a poda ho do Alexandrije. Tam bě w l. 311,
jako bě khežor Maximin wulke a ſurowe pschesczehanje
kſchesczijanow pschikafal, a wothladowasche ſ wulkej
kwěrnoſcu jatých. Druhi ras, we čzaſu, jako bě
Arianska swada we ranischez zyrkti wudhrla, pokafa
ho wón we Alexandriji a předowasche tam možne, ſo
wjele pohanow k wěrje do Jefom Khrysta pschesupi.
Wot njeho ho wě, ſo je 105 lět starý w l. 356 wum-
rjeſ. Wón bě pschikafal, ſo dyrbia jeho woblednjene
czelo něhdeſ we potajnym kucíku fahrebacž. To ho
pak ſtało njeſe. We dzeſathym lětſtotetku je to ſamo
do Franzowskeje ho dowjeſlo, hdzej bu we čzaſu móra,
kotremž wohén ſwjateho Antonija rěkachu, jeho rov
wjele wopytaný.

Jan. Kajka to je khorosč byla, wohén ſwjateho
Antonija?

Pſchedž. To je žaloſnje hroſna khorosč byla.
Kohož je wona nadpanhla, temu ſu ſtawh pschi stro-
wym ſiwoče hnile a hinhle a žana lekarſka pomozna
wěz njeſe temu wobaracž mohla. Tehdy je jich wjele
thſaz czlowekow w Franzowskej hubjeneje ſmrcze
wumrjeſ!

Jan. To pak je žaloſna khorosč byla!

Pſchedž. To th njevěrisch, ſ kaiſimi žaloſnymi
a czežkimi khorosčemi a czwilemi je Boh tón knes
naſchu hrěſhnu ſchlachtu domaphtal. Tym pak, koſiž
Boha ſubuja, dyrbia uſchitke wězy klépschemu ſlužicž.
Wulka je tola tež ta žaloſcž byla, kotraž je kſchescz-
janow thſchila w čzaſach, hdzej ſu jich njepſcheczeljo
na nich dali a jich ſurowe pschesczehali. Sjawny
pſchiklad taſteje žaloſcze je Vinzenzowe žiwenje.

Jan. Vinzenz? Nima tón ſwoj džen na 22.
januara?

Pſchedž. Vinzenz to rjeka dobywaſki! Nad
nim je ſo teho ſkowa wěrnoſz wopolaſala: buž ſwěr-
ny hacž do ſmrcze, ſo by krónu teho žiwenja doſtał.
Wón je 22. jan. 304 po Khrystuſtu we Saragoſh we
Schpaniſkej wumrjeſ. Jeho imeno bě we ſwojim
čzaſu jara ſławne we zyloj kſchesczijanskej zyrkti.
Augustinus praji, ſo Vinzenz je čeſczený byl, tak
daloto hacž ſo koleno je ſhibowalo we injenje knjesa
Jefom Khrysta. Wón bě ſo wot starskich ſ woſeb-
neho ſchtanta narodžil. Jeho nan bě Eutizijs, bo-
hatý konſul a jeho macžeri ſu Enola rěkali. Młody
bu wón biſkopej Valerijej we Saragoſh k wotczehnjenju

a k roſtivczenju poſdath. Valerius poſtaſi jeho ſa
ſwojeho diafona a dokež wón ſam dar rycznioſcje
njemějſeſe, porucži jemu hamt nad ſkowom, ſo by w
gmejnje předowal a wuzčil. We tutym čzaſu měje-
ſeſe w injenje khežora Diolleziana konſul Dazianus
knjeſtvo we Schpaniſkej. Tón bě ſebi prijodk wſał,
ſo chze kſchesczijantwo, tak wjèle hacž by mohł, wu-
tupicž. Tak daloto hacž jeho knjeſtvo doſhahasche,
jimach ſón biſkopow, starskich a ſlužobnikow zyrktiſe
a czwilowasche jich po móžnoſci psches hłód, jaſtwo
a druhe pschesczehanja. Valerija a jeho mlodeho po-
možnika, Vinzenza, wón njepſchepuſczeſi. Jedyn džen
poſbla wón ſwojich bězow na njeju a dasche jeju ja-
teju do Valenzijs wotwjesč. Gow da jeju najprjedy
žaloſnje czwilowacž. Dokež pak ho bojesche, ſo mohlaſ
psches taſke czwile wumrjeſ, kaſaſche wón jeju psches
ſwoj ſudny ſtól. Wón ſebi myſlesche, ſo ſtaj doſcž
pokorjenaj a njeměnaj, ſo jemu pscheczijicž; ſo ſtaj
pół morwaj a ſo budžetaſ wó hnadi proſhycž. Ale
tak bě ſo ſjebal. Czerſtwaj a kriblaſ ſtupiſchtaj
psches jeho woblecžo, jako njebudžiſche ſo jimaj nicžo
ſtało. Dazianus teje myſle, ſo budžetaſ ſo psches
dobre ſkowa hnucž dacž, ſo na njeju wobroczi prajo:
Valerijo! ſchto cziniſch th? th ſo pod pſchikrhcžom
wěry ſchröblisch, ſo twojemu khežorej pscheczijicž!
Khežor njecha, ſo by ſo ſtara dobra wěra psches nowu
ſanicgovala, ale chze kóždeho kroſtacž, kiz napscheczijwo
jeho woli czini. Teho dla pſchikazu tebi kruče, ſo by
ſo wobrocži, pſchiboham woprowal a khežorej ſo pod-
cziſhny. Th ſy biſkop, dži ſ dobrym pſchikladom prje-
dy. A na Vinzenza ſo wobrocžiſchi rjekny wón: th
pak mlodženzo, kiz th ſ woſebneje a czesczenjeje
ſwójſh a człowiſk ſuboſneho waſchnia a ſadžerzenja,
ſkhl twojej wuſhi k mozej radze, ſo by ſo wo ſwoje
ſbože ſtaral. Wuprajtaſ, džesche wón k wobémaj, hacž
czetaj mi poſluchacž abo, ſo pscheczijwo, ſrudny ſonž
we martrach a czwilaſ wſacž, kotrež mam móz wamaſ
pſchihotowacž. Valerius, kotremž ſo kaž Mōjsaſej
džesche, ſo bě czežkaho jaſyla, nicžo njewotniſwi. Vin-
zenz pak we jeho injenje ſobu praji: modli ſo th k
twojim morwym pſchiboham a wopruj jim kaž chzeſch,
móz ſo pak modlimož k Bohu wótzej ſwětla a wěrimož
do Jefom Khrysta, jeho ſyna. Tuta rycž ſhudži poſlny
hněw khežorskeho bohotu. Wjedzeſe teho wobſtareneho
biſkopa do zufb, pſchikafa wón, ſo by bjes džiwimi
ſwěratami ſwítňk; tebje pak, moje kurjatko, woſasche
wón roſnijemdrjeny na Vinzenza, chzemý pjez a waricž,

so budže so tebi stiſſac̄. Čz̄in so mn̄u, schtož džesč, wotmolwi Vinzenz jemu khróble; waski pschibohojo su temu knjesej hroſnoſež, my wérimy do teho žiweho Boha, teho wotza naſheho knjeſa Jezom Khrysta a hiſcheze mrežo my pōſnajemy, so we žanym drušim žana ſbōžnoſež njeje, a so žane druhe mijeno tym člo-welam date njeje, we kotrymž woni móhli ſbožni býc̄, khiba jeno to mijeno Jezom Khrysta. Taſkeje khróbleje ryc̄e dla ho tón mózny pôhan roſhnéwa. Čz̄wiliſeze jeho ſ klehezem, woſasche wón. Na to ſwjasachu Vinzenza na čzwileſku lawku, naſtajichu jemu na nohi a na ružy želesne kleſeſeze a torhachu jemu ſtavh róſno; k temu kalaču jeho želesne klinčki, kotrež běchu na tu lawku pschibite, so ho koža wot jeho rjeblow ſlēkaſche a so krej w rěſach wot njeho lijeſehe.

Jan. To je pak tola žaſoſna martra býla!

Pſch edž. Vinzenz pak se žanym klowežkom nicžo njeprajesche, so to jeho boli. Wón ho wjele bôle ſmujeſehe a prajesche, so dyrbja jeho čz̄witowarjo hiſcheze bôle torhac̄, so chze wón teho mena Jezom Khrysta dla wſchitko a hiſcheze wjazh rady ſnjesc̄. Schto, woſasche Dazian, wón ho ſměje? Čzakaj, th dyrbischi ſhonic̄, schto we tym dobuđe! Na to pschikafa wón, so dyrbja běrzojo khwilku čzakac̄, hac̄ te ranh trochu ſaſija, a potom ſ noweho jeho čz̄wilosac̄. A woprav-đe, schtož bě prajík, to ho ſta. Jako bě ho krej Vin-zenzových ranow trochu ſtajila, bu wón ſ nowa na lawku čz̄iſnjeny. Dazian ho jeho ſmějo woprascha: džesč dha pschiboham woprowac̄, džesč mi te knihi dac̄ a pokafac̄, we kotrychž wucžby twojeje wěry ſu ſapifane, so bých móhli je ſpalic̄? Ně, wotmolwi Vinzenz, wěčný woheň tebie ſejerje, kiz th Boha a jeho lubeho ſyna haníčk! Schto, ſchumjeſehe Dazian, kiz bě psched hněwom woblednyk a roſſlobený na wſchitkach ſtawach tſchepotache, schto, th ſebi wěriſh tak ſo mn̄u ryc̄ec̄, th bjesbóžný člowjec̄? Khwatajeſeze a čz̄wiliſeze jeho ſ wohenjom! Oh! wotmolwi Vinzenz, oh! derje mi, ežim wjazh ja czerpiu, čzim ſbōžniſchi ja budu.

Jan. Kajka je to žaſoſc̄ a kaſla to wéra býla!

Pſch edž. Poſkuchaj jenož dale. Vinzenz bu na želesne kožo čz̄iſnjeny, na kotrehož bokomaj a dnie běchu lute želesne wotre ſuh ſacžnene. Wſcho, schtož bě wot želesa, bu zehlaze ſejiſnene a ſpody teho koža ſtejachu ſudobja, w kotrychž wuhle ho žehlachu a na wuhlo bu ſol mjetana, kiz ho ſchrejſehe a jeho tak ſylnje paleſehe, so koža na žiwočje bě kaž pječzena.

Vinzenz pak ho modleſche, jako njeho žane woſoſehe ſa-čzuval a ſpěwasche wjeho kherluſche. Jako cži, kotrýmž bě to martrowanie porucžene, k Dazianej woſani a woprascheni, schto Vinzenz čzini, wupowjedachu, ſo je jenak wězely a ſtroſhtny, ſakowa tón: běda, my ſm̄y pschewinjeni, wón dobuđe! Tola pak jene hiſcheze mrožemž ſpytac̄, pschiftaji wón: cžiſeze ieho do hlu-koſeho jaſtwa, do kotrehož kłoncžbo njeſhwěc̄i a w kotrýmž tolsta čzina jeho kryje; do teho jaſtwa ſhypaſc̄e čz̄joph wot ſchlenzow a ſwjasajeze jemu ružy a noſh twerže, ſo ho hnuež njemóže; nichčo njehodž k njemu, nichčo njerhc̄ ſ nim, ale mějčež kedažnu na njeho, ſo njewumrie, pschetož wón dyrbí ſo poddac̄; dobyč wón njeſmje. Tuta pschikafija bu wuwiedzena a Vinzenz do teje jamy čz̄iſnjeny. Alle hlaſ! hdyž jeho do njeje nutſpuſcheſa, ſahwěc̄a ho njeſbelle ſhwěžy; nōz psche-měni ho do ſhwětſeho dnja; jeho ſwjasli ho roſvjaſaſa a te ſchlenčzowe čz̄jophy ho do róžow pschewobrocža, na kotrechž tón marträ rjenje wuſnje; jandželske hlo-ſy ho ſylyſha, kotrež pschipowjedaju: wudžerž th, kiz njeſhy k pschewinjenju; tón, ſa kotrehož ſy ſo bědžil, ſthowia ſa tebie krónu prawdoſc̄e! Jako waſchtarjo to widža, ſu woni pschewinjeni, ſo do Jezom Khrysta wěrja. Dazianus pak, jako jemu to powjedaja, ſ nowa roſſlobený wuje: běda nam, my budzemž pschewineni, wón pak dobuđe. Tola pak Dazian ho njeſměrowa. Wunjeſeze jeho ſ teje jamy, praji wón; njech ho trochu woſchewi, na to čzemy jeho ſaſo čz̄wilosac̄. Vjes thym pak Vinzenz wuſnū a Dazianový hněw teho dla čzim bole pschibjerasche. Njeſsnū móhli žiweho psche-winyc̄, rjekut wón, dha njeſmje nam morwý čeſkňež. Čz̄jče morwe čzelo na polo won, ſo býchu je džiwy ſwěrjata ſeſrake, kaſasche wón. Alle ſwěrjata ſo teho čzela njedotknýchu a Dazian ſ noweho ſawoła: běda! tež tón morwý hiſcheze dobuđe. Njerodži pak ſemja wo njeho, dha njech jeho morjo požrje! Vinzenz bu na to ſ kamenjem ſobcezeny do hlubiň morja po-nurjeny. Alle ſa někotre dny to čzelo k brjohej pschi-pluwa a wěrjazh je čzěhnuje pohřebachu a jeho row ſ wěnziami a palmowymi halosami debichu. Hlaſ, tak je ſo jeho mijeno nad ſim pschekraſnilo. Wón je dobyč-warſki wostał hac̄ do ſmerče a hiſcheze po ſmijercži njeje wón ſo pschewinyc̄ dał, ale dobył krónu wjecž-neho žiwenjenja.

Jan. To ſu pak tola žaſoſne martri býle, kotrež ſu cži, kotsiž ſu do Khrystuſha wěrili, wuſtac̄ měli.

Pſch e dž. Haj! wot teho my, kiz nětk žiwi ſym, uiczo njewěmhy, ſchto to rěka, teho mjena Jefom Chrysta dla czerpicz. Binzenz pak je ſnamjo kſcheczijanskeje zhyrkwe; wona je, kaž won, wjèle czerpjenjow a běženjow wuſtacz měla, ale wona je tola napoſledk dobywala. Nad njej je ſo wěrnoſcz teho ſłowa Knjeweſeſteho wopkoſowało: helske wrota ju njebudža pſchevinycz.

Jan. Th pak, luby wujo, masch tajke ſrudne poweſcje! Njeiſu ſo dha žane weſele podacja stale?

Pſch e dž. Njeje dha to ſwefelaze, ſchtož ſym powjedať? Hdyž jedyn ſi nutteroſcu wopomni, tak ſu tuczi mužojo Boži ſwojemu ſbōznej ſhwerni wostali, tak ſu radſcho cžwili a ſamu ſhmercz czerpili, hacž wěru do Chrystuſha ſapreli, njeſluji to wěrjaſei duſchi i wutrobnemu weſelu? Njedyrbi jedyn ſo pſches to dacž ſbudžie, ſo by ſchoſ a ſhwernosc ſwopokaſal temu, kiz naž je lubowal hacž do ſhmiercje?

Jan. To je derje wěrno, wujo; ale ja býh tola radb něſhto druhe ſkyſchal.

Pſch e dž. Dha chzu tebi wo Panſrazu a Ser-važu powjedacj.

Jan. Powjedaj.

Pſch e dž. We starodawnych czaſach, hdy je to bylo, to nichio njewě, bě we naſchim kraju miž žiwy. Bohath won bě kaž žadyn druhi a tak dohlo hacž jedyn pomni, dha bohacžiſhi nihdže njeje byl. Jeho kraj žane meſh njemějſe; tak wjèle, ſo nichio wulicžbow-wacž njemiožesche, tak wjelle woſow a kruwów a wo-żow won njeměſche. Jeho kruwý běchu jako najlepsche dojne wuwołane; na wikach we Woporku kaž w Ryh-waldze ſudžo hladachu, hacž njebyčir žane wot njeho ſupicž mohli. Štož jeho konje naſtupa, dha bě jich ſplash tak wubjerny a khwalonny, ſo chžchú je wjer-chyo a kralojo jenož ſi jeho hróžje měč. Sſlužobni-ſow, hólzow a hólzow mějſeſte won tał wjèle, kaž jinu Abraham; jeho hospodarſtwu bě podobne na to jeneho ſerschtu; jenož ſo won žadyn dôlh njemějſe, kaž druſy woſebni knježa, ale wſchitko, ſtož ſupi, ſi hotowymi pjenjeſami placzſeſte. — — Najeſtneſte pak, ſtož mějſeſte, běſchtej jeho džowžy, ſotrymajž Mejka a Różicžka rěkaſche. Tej běſchtej rjanej, kaž jaſný ſwjetly džen a luboſnei, kaž jandželei. Hdyž pſched khežu ſtipiſchtej, dha ſebi jedyn myſlesche, ſo ſkłoncžko ſhadtja, abo ſo je tu naſeſjo. Mejka mějſeſte wloſhy na hlowje, te ſo blyſceſtachu, jak blychu ſkote byle a jeſe mōdrę wóczhy ſo ſměſtotaſchtes

porňo ſiſalkam naſeſtym. Różicžka pak mějſeſte czor-nej wocži a brune wloſhy ſo jej wokolo hlowy miſachu. Kutra wot wobeju by najrjeſcha byla, to nichio njemöjſeſte wuhudacž, a katra nanej najlubſcha, to won ſam njewježiſche. Kaž rjanej tak tež luboſnej a po-božnej běſchtej. Wſchitko ſo jimaj derje rabži, jako by Bohlbý knjes jeju woſebje požohnowaſ. Butra, kotoruž wonaj dželaſchtej, bě ſłódká kaž měd; khléb, kotoruž pječeſchtej, bě kaž zaſta; jeju len wacžki njeflaſchu a pſchedženo, kotrež ſi njeho pſchedjeſtej, bě czeuite a rjanej kaž žida italska; róže we jeju ſahrodze nanajrjeſcha wonachu kaž nihdžen po zyłej ſuatei ſemi. Bjeſcheli něhdže hěta, w kotrež khudý muž abo khusa wudowar bydlesche, dha do njeje ſtipiſchtej kaž janbželej a ſkicžiſchtej pomoz a troscht. Holž na njeje hladachu kaž na dobre ſnamjenja a hólzy jeju czeſeſtachu kaž ſwiatej. Hdyž ſrjedž dwora ſtejeſchtej, dha jimaj kruwý rny ſiſachu, wozhy a jehnjaſta ſo i nimaj ſchmatachu, hólbie ſo jimaj na ramjenja ſyda-chu a kurh jimaj ſi dlonje pſchenicze ſornjeſchka dypachu. Wonej běſchtej lubowanej wote wſchitkach, wot člowje-ſow kaž wot ſkotu. Hdyž wjecžor ſe ſwojim lubo-nym naſom pſched khežnymi durjemi ſedjeſchtej a jemu powjedacſtej, ſchto ſtej wo dñjo cziniloj, a mějſacž ſe ſwojim blědym ſwjetlom ſhwecžiſche, dha bě to nanej, jako by ſo jemu wutroba pſched luboſcju a wjeſeſloſcju pułnycz chžyla.

Jan. Njejſtej dha tej pěknej holcžy žaneho muža doſtaſtej?

Pſch e dž. O haj! Hdzej ſipa kczjeſe, tam ſo pčožoly hromadža, a hdzej ſo wjecžor ſwěza ſhwecži, tam kuntwor h pſchilétuja, a hdzej ſu holžy, tam hólzy na ſentwu pſchinidu. K Mejki a k Różicžy wjèle mlodženzow pſchinidze. Móže bycž, ſo ſo někotremu rjanoscz teju holcžkow lubjeſche, někotremu pak tež jeju bohatſtwu do wočow kakaſche. W tamnym czaſu tola hſtčenje njebě, kaž nětk je, ſo njewjestu po tym ſchazuja, ſtož ma. Tehdh ſo najbóle ſatym praschachu, hacž je młoda holza dželawa abo niz. We tamnym czaſu ſu kralewki mohle pſchascž, ſo ſu ſebi k nuſy ſwoj khléb ſam warbowale. W nětcžiſhim czaſu pak kóžda holcžka, kotoruž ma czerwjenej licžy a něſhto tawſyntow we ſamōjenju, ſebi myſli, ſo je knjeni a ſo je to haniba, hdyž dyrbí dželacž; a někotražkuſiž drje njewě, hdzej ma jehla džerku, hacž horka abo delſka. A woprawdze, hdzej jena tajka nicžo njewě, hacž jenož we rjanych ſuknicžkach ſo hordžicž, tam čzedža pjenjeſhy

býc; wot rjanoſcje ſamej ſo nichčo žiwič njeſože a
hdý bý muča býla. Ženitwarow bě doſč, kofrž i
Mleji a Róžiczh pſchindzechu, a čim wjazh jich pſchindze,
čim wjefelschi bě jeju nan. Tola pak ſo jemu ſtys-
kač pocza, hdý ſebi pomýſli, ſo budžetej jeho lubosnej
džowzjeho wopuſčicj dýrbjecj, hdý ſo woženitej.
We pótziwoſci a njewinoſci khodžeschtej wobej a běſchtej
luboſnej pſchecjivo kóždemu, ale ſalubowacj ſo wonej
njeſožeſtej. S wjefeloseſu wobſtaraschtej wonej ſwoje
domjaze džélo a wjedžeschtej nanej hōſpodaſtwo. —
Bjes tymi ženitwarjemi běſchtaj pak dwaj, kofrž ſo
pſchede wſchitkimi druhimi wuſnamenjeſchtaj. Marko
a Jurij rěkaſchtaj; bratraj njebeſchtaj, ale wuiſi. Pa-
chołaj běſchtaj ſylnaj a ſroſzenaj kaž dubaj. Bohataj
njebeſchtaj a ſo wot ſwojeju rutoſ džélo a wot hóntrv
žiwiſchtaj. K temu běſchtaj ſprawnaj a ſwérnaj.
Skočož rycžeschtaj a prajeſchtaj, bě wérne a wěſte kaž
evangelion. Hdžej wonaj pſchindžeschtaj, tam kóždy
druhi jimaj ſi pučza džesche a bě, jako býſchtaj wonaj
prěnjej býc dýrbjaloi we wſchém a wſchubzom.

Jan. Džiwnaj cžlowjekaj ſtaſtaj býlaj a Marko a
Jurij wonaj rjekaſchtaj?

Pſchedž. Haj! Marko a Jurij hūſto do domu
teho bohateho muža pſchithadžeschtaj, ale luboſc jeho
rjaneju holečkow wonaj njedobýſchtaj. Mlejka a Ró-
žicžka Marja a Jurja ani njelubowaschtej ani nje-
běſchtaj. Tola pak ſo jimaj doveriſchtaj a jimaj do-
brej běſchtaj kaž hotſje bratromaj. Hdý ſo nětk abo
njedžwedž abo druhe ſwérjata na wołolných polach
abo holach poſkaſowachu a jeju wozkam abo kruvič-
kam ſtrachotu a ſmijercz hroſychu, dha ſo na Marka
a Jurja ſpuſčeschtaj. Nanej bě to prawje, ſo taj
hólzaj i jeho džowkomaj na ženitwu khodžeschtaj. Pſche-
tož bohataj wonaj njebeſchtaj a po taſkim won ſebi
myſlesche, ſo móztaſtaj tu poſa njeho wostacj a jemu
pomhač, jeho wulke hōſpodaſtwo wjescj. Jurij a
Marko běſchtaj dobreje nadžije; wonaj widoſchtaj, ſo
ſtej holečzy jimaj dobrej. Wot ženitwu wonaj pak
ničo njeprajeſchtaj, ſebi myſlo, ſo wſchak kwaſ hisheſe
cęſha doſč budže. Wonaj ſo njebojeſchtaj, ſo bý ji-
maj ſchlo teſtaj njeviſcje rubicj miňl.

Jan. Dha ſo nejſtaj dopomiňkoj na ſtare pſchi-
ſkowo, po kofrymž rěka: ſhtož kóndži čaſ, tón ſkom-
dži kwaſ.

Pſchedž. Maſſkerje niz. Jedyn džen bě ſo
ſtało, ſo bě ſo běla kruvička, wot Mlejka a Róžicžki
jara lubowaną, na holi ſabkudžita. Wonej plakaſchtaj

a žałocžeschtaj na to njeſbože a běžeschtaj do hole, tu
ſhubenu pſtacj. Jurij a Marko pak džeschtaj ſobu a
to bě jara derje. Pſchetož lědom běſchtaj do hole
pſchidzlej, jako ſo njewiñjedžej ſi leža na njeju
daſchtaj. Jurij a Marko ſkocžiſchtaj jimaj i pomýšli,
a ſarafyſchtaj na měſce to jene ſwérjo. To druhe
pak bu jenož ranjene a cžekasche a wonaj ſa nim.
Hlubſho do leža cžerjesch ta hontwa a wobaj hólzaj
ſapomniſchtaj Mlejku a Róžicžku. Jimaj jenož to jene
naļežesche, to cžekaze ſwérjo doſčahnyč. Mlejka a
Róžicžka pak wostaſchtaj ſtejo cžakajo na Jurja a Marka.
Taj pak ſo njewrōčiſchtaj a wulke hrimanje naſta-
waſche. Tolsia nôz jeju ſolo wołoko kryjeſche, ſemja
ſo tſchafesche, ſchtomy ſo ſhiliwſchi ſamachu a ſwérina
po holi hanjeſche. Žałozne njewero ſchumjeſche. Tej
holečzy tſchepotaſchtaj a njewedžiſchtaj, ſchtó cžinicž.
Luth strach jimaj na wſchěch bokach hrožesche. Tola
wostaſchtaj na měſce, hacž bě wjedro wocižiňko.
Hlaj! dha ſo jimaj na jene dobo ſi druheho boka
młodženžaj bližeschtaj. Pſchi prěku ſebi myſliſchtaj,
ſo ſtaſtaj to Jurij a Marko. Ale, ně! to taj ſylnaj
pachołaj njebeſchtaj, kofrž běſchtaj ſi nimaj do hole
ſchloj. Taj, kofrž i nimaj ſtupiſchtaj, běſchtaj mło-
dženžaj rjanaj na pohladanje, jeju wobleczo ſo ſwě-
cześche, kaž ranische ſera; židžane ſuknuje pſchichu jeju
lahodne ſtawý; pjerſchčenje ſo ſybolachu na jeju por-
ſtach a róžowe wěnzy wobdawachu jeju hlowu. S
luboſnymi ſłowami wonaj rycžeschtaj a ſi jeju wocžow
ſo luta kraſna luboſc hrožesche. Thymaj holečkomaj
ſo ſaſthſka, hdý ſo na těju hólzow pohladaschtaj a jimaj
ſo ſdasche, jako bý ſo we nimaj nowe žiwijenje ſalo-
žilo a njeſtate plómjo ſapalo. We wſchej pſchisto-
noſci ſo jimaj taj młodženžaj bližeschtaj prajíž: nje-
bojeſtej ſo, woſ luboſnej holečzy; moj ſmoj bratraj,
prýnaj ſi Italskeje a cžahamoj po ſemi wołoko, ſo
býchmoj wſchubzom ſbože a wjeſele pſchinjeſkoj.
Pantraz a Červaz moj rěkamoj. Skočož pak džen ſa
ſmoj naſeſkoj, to je to najrjeniſche a najkraſniſche,
tak doſko hacž pučjujemoj. — Mlejka a Róžicžka, hdý ſi
taſke ſlōdkie a luboſne ſłowa klyſcheschtaj, ſo ſi hani-
bičiwiſcju ſačzerwieniſchtaj; ničo njeſožeſtej wot-
moſwiež, hacž jenož to, ſo ſtej ſo tudh we holi ſabku-
džilej a ſo čzetej radh domoj i lubemu nanej. Moj
čzemoj waju tam doviſeſz, hdý namaj to je wot-
puſčecene, prajeſchtaj taj młodženžaj. Na to džeschtaj
ſobu a nan jeju wjeſele witasche. Hdý klyſchesche,
ſo ſtaſtaj ſylnaj mózneho krala w Italskej, pomýſli ſebi,

so je so jemu wulka częscią stała, runje kąż Abramam, jakó mužojo Boži do jeho domu sanidzechu. Na Jurja a Marka nicto ani nan ani Mejka ani Rožiczkę wjazh njespominasche. Mejka a Rožiczkę so do Panckraza a Servaza salubowaschtej a wjezela radoscią knie-żesche po zlym domje. Pschetoz Panckraz a Servaz bjeschtaj so nana praschałoj, hacż chze jimaž hwojej dżowzy sa manželskeju dacz a tón bě s wjezeloscu i temu haj prajil. Po krótkim bu tež wulki kwaſi dżer-žany, tak kraſny a rjaný, so dżeczidżeczi hiszczęce wot njego powiedaju. Mejka a Rožiczkę so sa sbóźneju kwalischtej dla teho wulkeho sboža, kotrež bě jimaž Boh tón knjes shotował, so bě jimaž tajleju rjaneju a nahladneju nawoženjow wobradził. Ale ach! ta wje-zelosz a radoscž so rucze do plakanja a żałosczenja pschewobroczi. Dżen po kwaſu hędżeschtej Mejka a Rožiczkę frudnej we hwojej komorzy a hórke hylsy so s jeju woczkom ronjachu.

Jan. Schto dha bě so stało!

Pschedž. Hlaj! to ja njewem! Ale to wem, so bęschtaj so taj předy lubosnaj człowiekaj s jenym dobom pschemeniłko; se kurowymi słowami bęschtaj pscheczjivo swojsimaj żonomaj salhadżaloj, bęschtaj jeju bilaž a to horza luboſcž bě so do lodoſteje šmy pschewobrocziła? Po zlym domje kniežisze frudnosci. Panckraz a Servaz hanjeschtaj Mejku a Rožiczkę a ſmę-jeſchtaj so nanej, kiz so do teho tykaſche a jimaž poruki czinjesche. A jako bě to dolho doſcz trało, dha bęschtaj wobaj Mejku a Rožiczkę wopuschcziliſſo ani bo-žemje prajiwshi, a bęschtaj hiszczęce wjele pjenjes ſobu wſaloj. Mejka a Rožiczkę so rudžeschtej dżen a nōz, so jeju rjanoszcz hujeszche; dżen wote dnja wonej bōle dale wjadnjeschtej, hacż napoſlēdk hlowu i czechę ſmierczi ſchilischtej. W bělymaj koſchliczkomaj wot-poczwaschtej we ſlebornym kaſchęcju a spaſtej s mě-rom we ſwoim rowje. Pschi rowje pak stejesche nan a torhaſche ſebi hwoje běle wloſy fe žałosczenjom a rudzenjom, a ſalliwasche teju jebakow, kotařz bęschtaj ſ ſalſhom jeho a jeho lubowanej dżowzy ſjebaloj a kwalischte Jurja a Marka, kotařz so sa lěto i njemu wróćiszchtaj. Hdyž pak so jeho wutroba wot ſwjateho hñewa horjesche, bě jemu, jako by schto prajil: o ty hñupy człowieče th! to je twoja ſamzna wina, so je so czi to stało, czoho dla ſy so ſaſlepicz dał psches ſłodke a lubosne waschnie teju zuſeju młodženзов; czoho dla ſy ty twojej lubowanej dżesczji pytał we tym, schtož je ſza; czoho dla ſy ty ſazpil Marka a Jurja, teju

sprawneju hóźzow, kotařz i tebi pschihadžeschtaj, hacż runje po ſwonkomnym napohladze hrubaj, ale po ſnute-komnej myſli dobray a sprawnaj. Njech so kóždý dawa warnowacż, so njebi wěrik hladkim a ſłodkim ſłowam a so njespuſcheſta na ſwonkome waschnie, ſ kótrymž so ludžo wobdawaja; pschetoz na jaſyku měd, we wutrobie jěd, a kóždý ptaczek, kiz ſpěwa, njeje ſykobit.

Jan. To je tola baſniczka, wijo! Schto dha ſtaj Panckraz a Servaz bylo?

Pschedž. Wſchak ſym tebi to wupowjedal. Wonaſt ſtaj jebakaj a ſtejtaſt we prothzy, so by so kóždý na kęžbu brak psched falschnym ludom. Młode holzy dyrbitaj Panckraz a Servaz na to dopomnicž, so nje-bychu ſo ſjebacž dake psches thch, kotsiz i nim ſtupia a ſe ſłodkej hubu je chzedža naryczecž a jimaž lubja kraſne ſbože a ſwētne wjeſele, ale je tola ponurja do hu-bjeniſta, nuſh a do ſmiercze. Nanow a macjerje dyrbitaj Panckraz a Servaz warnowacż, so, hdvž maju we hwojim domje Mejku a Rožiczkę, to rěka lu-bowane a lubosne džecžo, so njebychu je kóždemu pre-njemu ſépschemu dowěrili, kiz i nim na žentwu pschiadže, ale předy ſwēru ſpytali, kaſkeho ducha je. Maſh wſchit-lich pak chzetaj Panckraz a Servaz roſwuczicž, so nje-bychu kóždemu wěrili a ſo je husto wěrno, ſchtož ſo psches pschihłowo praji: Bohsbh knjes we rczi, a we wutrobie czerczji.

Jan. Hm! Th masz prawje.

Pschedž. Haj! prawje mam — duž w Boże mje!

4.

Wjele pschego
wjele
njepomha.

Ty Jano, rje-
liny Schewuez ſmo-
tra i ſwojemu mu-
zej: jětra ſu wo wſy, wobuj ſo ſchłomrie a dži i lekarzej,

so by pschischoł a naščim džecžom jétra schcjepil. Ach! húpa liba, wotmolwi muž, to ničo njeponha. Polakz wuj je swojim džecžom tež jétra schcjepicž dał, a tola je weżera jeho najstarschi hólz s jabluczym panyk, so je na měsče morwý wostat.

5.

Macz je wschudžom snacž.

Wo Sizilskej je so loni wjele we herbskich a němskich nowinach pišalo. Sizilska pak je rjuna kupa, k polonju wot naš ležaza, frjedža we morju, ma selene horh a hórkí, plodne sahony a pola, schwärne winizy a najsklodše figi a zitrony. Na njei je zyke lěto rjenje czoplo a ludžo tam wo symie a mjeršnjenju wjele njewiedža. Stajne naščo tam kczere a milh powjetſik tam duje. Wuski kruch morja Sizilsku wot Neapelskej dželi, wot kotrejž je wošobny Jenželcjan prajik: njett hym ja tutón rjany kraj wibzik a nětk čzu radh wumrjecž. Haj! wopravdze rjany kraj dyribi to bhež, to može koždy wericž. Staré pschisłowo pak praji: „koždy ma swoje hory“ a Sizilska kaž Neapelska matej kožda wopravdze horu, kotrež ludžom, tam býblazym, nusu a schkodu czini. To pak je na Sizilskej hora Aetna a we Neapelskej hora Vesuv. Wobej stej woheń=pluwazej horje, kotrež se semjerženjom tých, kž we jeju bliskoſci býla, do wuleje strachoseče a straschnieje schkodh pschinęſtej.

Zána ta hori psches měru wyhōfa njeje; kožda tak njewinowata wonhada, kaž młoda knježnicžka. Ludžo so kjeje noham a na nej sahydla a ſebi swoje města a wsh twarja, jako njetrubali so jeju boječ, a w sahrodach a na polach na nimaj najrjenische plodh plahuja. Tola so we jeje klinje stajny woheń žehli a ničo dolhe čaſhy njeſcheradži, so to možlo straschnie býcz, hiba čeſtiki kur, kž so s jeje hlowy kuri. Hdži pak tutón woheń móz doſtanje, dha je sli. Tehdy so s teje džerh, kotrež taſka hora na swojej hlowje ma, tolstý kur s woheńjom won wala, žehliwe kanijenje a schery popjet s njeje lěta a warjaza lava s njeje běži a wſchitko ſaniczuje, schtož ji do pučza ſtipa. Semja so we zhelej bližschej a dalschej wołonosczi czumpe a w móznych ſtokach so tſchase, twarjenja so do hromadu ſhpaja, pod padazymi murjemi so člowjek živu pohrieba a wſchudžom so hukbole ſhmurh a kwěkanzy torhaja, s kotrýchž woheń a

duschath kur wukhadža. K temu wuje žałosný wětr, morjo ſhumi, pod ſemju so hrimoze, so čłownſka wtroba do hrosh a bojoscze ſapanje, jako by ſudný dženj był. Schtož we taſkim čaſu čeſkycz može, tón čeka. Wſchitke ſwiaſki luboſče, s kotrýmž je Boža hnada čłowjekow bjes ſhobu ſjenocžila, so roſtorhaja; nicto so wo druheho njestara, koždy je jenož na to ſmyſleny, so by ſwoje žiwjenje wumohl.

Bjēſche we lěče 1783, so bě so hora Aetna we Sizilskej k taſkemu ſemjerženju hotowala. Wulku a žałosna bě ta nusa, kotrež tehdy wobydlerjow města ſ mjenom Mefzina potrjechi, kž pod tutej horu leži.

We jenej tých najrjenischich haſow města Mefzin ſtejſeche hród woſebneho knjesa a hrabje (groſh), kž Sporada rělaſche. Bohathy wón bě, kaž žadyn kral. Wón mějſeche, schtož žiwjenje lube a drohe czini; ale najwjetſeſche ſbože ſkieſeſche jemu jeho dom a domjaze žiwjenje. Wón bě so psched někotrymi lětami ſ młodej rjanej knjenju do mandželſtwa podal a lubowaſche ju ſ wutrobnej luboſči a ſwěrnoſči a Boh tón knjes bě jinaj luboſne džecžatko wobradžil, kotrež bě wobeju radoſč a wjeſele. Wobaj, kaž te tawſynty, kotsiž ſ nimaj w Mefzinje býlachu, niežo wot teho podawka njewebdzichtaj, kž mějſeche jeju ſbože ſaniežicž. Někaſte ſnūmienja drje běchu to pschipowjedaſe, ſo ma Aetna něchtio w myſlach, ale nicto njebiž jara na to kedžbowal. Wſchitz tam ſe ſhonjenja wjedža, ſo ſemjerženje tak rucze njenastanje, ſo by jedyn čeſkycz njemohl.

Hrabja Sporada a jeho lubowaná mandželska ſedžiſchtaj runje w rjanej ſtwicžzh ſwojeho woſebneho hrodu a powjedaschtaj to a wono. Wona bě khwilkū předy ſwoje lubodrohe džecžatko do jeho ſóžka k cízchemu ſpanju połožila a bě hiſhce ſunkrōcz ſ lubosnym ſiněwkom a wjeſelym miknjenjom na nje pohladala a ſo ſawjeſelila, ſo tak ſłodko ſpi. Dla to bě wona k ſwojemu mandželſkemu do jeho ſtwy ſtipila, hdžez wón na nju čaſkaſche. Hlaj, dha bě na jene dobo wulki mózny ſtok ſacžuej. Zhe ſamjeſtne twarjenje wot delka hacž horje tſchepotac̄he a ſo t'chaſeſche. Rjady rjeskotachu, durje wotſkocžichu, blida ſo khilachu, ſchpihele k ſemi padachu, — ta zyla žałosč, kotrež je ſe ſemjerženjom ſjenocžena, ſo ſjewi. Semja rži, woſasche wona, a padze poſ morwa a nje-mózna k ſemi. Wón pak ſam ſtejſeche we přenim stroženju, kaž bjes myſlow a njehnu ſo, hacž jeho druhi ſtok, kž na přeni ſčedowasche, wubudži. Wen

widzishe swoju lubowanu żonku we njemozy hebi k nohomaj lezo a wschitko druhe sapomno shrabny wón ju, torhny ju na swoje ramjenja a khwatasche s njej po scherokim marmornym skhodze na haſtu.

Hdzeha pak dyrbi so wón jow wobrocziż? Žadyn jenicki wot jeho wjeli skujobnikow njeda ho widzic̄. Wschitzy su pschi preñim storku czeklyli, so bydu swoje živjenje wumóhli. Na morjo, do pschistawa, wokasche na haſhy czlowiek, kotrehož hrabja njesnajesche; hdyz semja ho tſchase, dha drje woda naš wumóže; a jeli so wumrjeež dyrbimy, dha chzemny ho radſcho tepic̄ hac̄z ho tudy saſhypnyež dac̄z. Tute ſkłowa czlowjeka, kiz nimo njeho khwatasche, poſasachu jemu puc̄z, hdze dyrbi so wobrocziż. Na morju, w pschistawie mjeſeſche wón rjany czolm, kotrež jemu ſkłuschesche. Na nim wón ho na czichich wječorach se swojej żonku po morju woſesche, bjes tym so wonjenje leſzejazych gitronow a thſaz róžiczkow jeju woschewesche. Do pschistawa wón khwatasche, tam ho nadzijesche, so wukhowanje namaka.

Ale prjedy hac̄z wón tam döndze, ſchto mjeſeſche wón wuſtac̄, taſke ſadjevarja ho jemu do puc̄za ſtajichu. Wón tak derje kaž kóždy drugi, kiz na tej kupje bydlesche, wjedzishe, so ſ jenym a preñim storkom ſemjerjenje njeje ſkónczene, ale so kóždu minutu ſ nowej mozu nastanje, hac̄z runje je ho wſho trochu ſměrowala. Pod jeho nohomaj, to wón czuijesche, ſemja hishczen mózniye tſchepotasche. Kur a dym powetr pełniſtaj, so mózesche jedny lèdom dychacz. Ramjenje wot padazych murjow a khézow ho na pucejach a haſzach walachu; zyrkwe a domy, pschi kotrychz nimo dyrbjesche, thablaču, jako chyple ho na njeho ſhypnyež a hdyz bē nimo, dha wón ſakopnysha to rjefotanje wot jich pada. S tych padazych murjow a do hromady ſhypnenych khézow bē ſyſkne wokanje ſkyſhac̄. Ranjeni a pól morwi walachu po pomozh a starí kaž džec̄zi žakoſnje plakajo modlitwy k Bohu ſpěwachu. Tu ležachu morwe czeka, tam ranjeni ſe ſmjerzu ho bědzo ho jeho nohom pschimachu a proſchachu, so by jich wumóhle a wón tola ničo njemožesche, hac̄z jich wot ho ſtoklacz, so by ſam dale móhle. Symny pot jemu na čolo stupasche — wón pak ho njemožesche ſadzerzec̄. Wón běſesche ſe swojim brémjenjom na ramjenju dale — w kóždym wokomitenju mózesche padaza khéza jeho poхriebac̄. Khwatacz wón dyrbjesche, pschetož wón czuijesche, so chydra jeho možy wopuschac̄. Psches lud, kiz na

brjosy morja ſtejo a ružy kamajo jow a tam běhaſche, mózesche wón ho ſ nusu pschecziszczež a do swojego čolkma pschinc̄, do kotrehož ho druh a zush ſobu podachu. Hdyz pak bē jow dōſchoł, padze wón na swoje woblecžo a wosta ſa morweho ležo.

Psches tutón pad nekak ſtchafena wotucži jeho mandželska ſe swojeje njemozy. Iako wona wocži wotcžini, njewjedzo ſchto je ho ſ nej ſtało, poſladowaſche khwilku wokoło ho. Iako pak ſwojego lubowaneho mandželskeho hebi k nohomaj lezo widži, panje wona na njeho ſ plakaniom. Wón je waſ tudy donjeſt, praji žona k nej, kiz pódla ſtejſeſche; njebojeze ho, wón njeje morwy, wón je jenož njemózny, kaž wy běſeſe. Na jene dobo poſlada hrabina wokoło ho a poſtaže. Hdze je moje džec̄zo? ſo je njewidžu, ſawoła wona ſ wulfim a frudnym hloſom. Nē, praji ta žona, kotař ju troſtowac̄ phtasche, waſh mandželski je ſam pschischoł a ſenož waſ na khribjecz ſchimjeſt; žane džec̄zo ja widžala njeſhym. Ach, moje džec̄zo, moje wbohe džec̄zo, ſawoła ſ nowa ta frudna knjeni, ſo jeje mandželski wotucži. Budž ſ měrom, ſtonaſche tón, ja ſhym we preñej wulſej ſtyſknosczi na to džec̄zo ſabyk; ja ſhym jenož tebje ſhrabnyk a prjež njeſt. Mandželjo boži budža naſcheho lubeho ſyna pschifrywac̄ a ſa wýzoku ſdu jeho druh wumóža. Iako pak bē to wuryčaſ, ſankuſ ſaſo wocži a padze ſnak, doleſ ſeho možy wopuschac̄. Iako pak bē to ſtchepotasche, ſankuſ ſaſo ſtanj a ſ nowa běži ſchtož móže. Šwojego ſyna wumóž, — to je to jenické, na čož wona myſli. Wona ho ſabkudži a pschindze do njeſnatych haſow, we kotrychz hishcze ſenje njeje byla; wona ſkyſhi to plakanie a žakoſcenje ranjenych, kotsiž pod ſaſhypnenymi murjemi ležo mréja — ale wona bjes komdzenja dale běži — hac̄z napoſledk ſ daloka ſwój hród wuſlada. Wón hishcze ſteji — oh! kak wona ſ wjeſkoſež ſawyska: moje džec̄zo, móže lube džec̄zo! a ružy k njebju ſběhnje, jako by ho Bohu džatowac̄ chypla, ſo jeje nadžija njeje ſanitzena. Ale hlaſ tóſtih kur ho jej napſchecžiwo wala, plomjenja ſo hijom

wschudżom kćwěcja, schumjazh wichor jich móz pschi-sporja, hród ho hiżom pali — wona nieżo njevidzi.

Durje wona dośćejhny — po marmornym skhodźe skocži wona horje — wscho je puste a prósne — żana duščha njeje widziecz. Bojoſeże wona żaneje nima. Moje dżeczo, moje lube dżeczo! wona jenož pschi ſebi rjełnje. Wona stupi do jstwy, we kotrejż bęſtaj hukoj, hdżż bě ſo ſemjerzenie ſapocžako. Hacż budże žiwe? wutroba we njej pukoze. Durje do ſtwineje komory wona wotewri. Tu ſteji kolebka a ſo czumpie, ſtorki ſemje ſu ju hnule. W njej leži lubosnje ſo ſmějo kaž jandžel to dżeczatko rjenje ſpiży, bjes tym ſo je najhōrſche wupuſčenje wschitko ſoko wokolo wutupiko a čłowiske wutroby ſe žałosczu a ſtyknosczu napjelniko. Moje dżeczo, woła wona ſi wieſekosczu, ſo wona wotuczi a jej ruczzy napſhęcziwo tyknje. Wona chze na kołena klatycz, ſo by ſo temu dżako-kowaſa, kiž je tón prawy wóz nadę wschitimi, ko-trymž dżeczi rěkaju we njebeſach a na ſemi — ale wona na ſemi panje, dokež ju možy wotuſhęcja.

Nowe ſtorki nastanu; wschitko ſo mota, wschitko khabla; plómjenja dale žeru; murje ſi rjeſkotanjom padaja — a ta wboha macž tu poł mortwa pschi kolebzy ſwojego dżeczeza leži. Jeſo wołanie ju wubudzi. Hdżż ſaſo k myſlam pschińdze, torhnie wona ſwojego ſyna ſi kolebki. S macznej ſubosczu wona jeho ſebi na ruzh połoži a k wulhodej kchwata, ſo by po ſchodziſe deſe bęžaka. Ale hlaſ! mózny ſtork nastanje, ſo ſo zły kamjentny hród ſchadze — a ſchód psched jeje nohomaj ſo do hromady wali. Hdžha paſ nět, ty wboha macž, kiž ty twój naj-wjetſhi ſchad na wutrobie njeſeſh? Njeje żabyn ſchód wjaz w tym wulkim marmornym twarjenju? Dedyň wona hiſčeje wě! Wona ſo wroči a bęži ſtok psches wjele ſtow a khodow — ſežený hiżom padaja — ſtwine kryhy ſo lema; kad chze ju ſaduſhęc. Nowy ſtork ju powalicz hroſy. Moje dżeczo, moje lube dżeczo, ſteji wona wołajo; Knejež Božo, njeſopuſčęc th mje! Nowe ſtorki, mózniſche džiſli předawſche, nastanu; wschitko ſo jow a tam khabla, poſlenje hrjadu ſo torhaja; wona pschińdze do jſtwy, we kotrejż hiſčezen dno ſteji a ſlocži k wołnam, ſi kotrejž hladajo ludzi na haſhy widzi, kotsiž czekaju. Pomhajeże mi, woła wona na nich, wumóžcze moje dżeczo, ja waſh Božo dla proſchu — ale ničto njeponha —, wetr ſchumi; kheze padaja; pod ſemju ſo hrimoze, żane wucho njeſkłſhi to žałoszne wołanie macznej ſubosče.

Hiſčeje jedyn ſtork — ſtwine dno pođ jeje nohomai ſo ſunje — ſežený na nju padaja — kur ſo na wschęc hokach nutr czifchci, plomjenja ju do-hahnu a złyke woſebne marmorne twarjenje ſo do hromady ſhypnje. To město jeje ſboža, to město, hdžż maczerna ſubosč ſo ſubosnje ſmějkasche, je jeje row a row ſa jeje dżeczo.

Kak je ſo jejnemu mandželskemu ſchlo — to ja nejwěm.

6.

Dobre pschedženo.

Hdžż pschedženak po ſerbiskim kraju ſi jeneje węg do druhje ihodži, a ſebi poła burow a kheſkarjow pschedženo kupuje, čini won to ſhonjenje, ſo dobre a hubjene nadendže. Někotre je ſi dobreho džela, někotre ſi hubjeneho džela, někotre wot dobreje pschedče, někotre wot hubjeneje pschedžene; někotre je hlaſke, czerne, twjerde a rjane, kaž ſida, někotre tóſte, njerune a ſničzomne. Hdžż ſo to dobre pschedženo k tkalzej pschinjeſe, dha ſo tón weſele ſměje, pschetož won wě, ſo ſo ſi njeho rjany plát tkac̄ hodži, kiž ſo wschitkim hospoſam rjenje ſubi. Ma to hubjene pschedženo won pak ſvari kaž njemdry, pschetož to ſo k dobromu platej nihdy njehodži. Dobre pschedženo ſo dobremu ſłowu runa. Hdžż je ſchtó we ſwojej wutrobie derje roſpomni, plodži a ſbudži wonie dobre myſle. Dobre ſlowo do dobreje myſlički tkane na-čini dobrý plát, t. r. dobre počinku a pschihódne ſa-džerjenje. Hubjene pschedženo je podobne na nablaſu rycz, kotaž duſhu moli a dobre počinku ſlaſh.

Hdžż pschedženak, kiž tola druhdy wjaz čaſa doma ſedzi, stare knihi čiſta, namaſka won we nič wjele dobreho pschedžena, t. r. wjele krafnych dobrých wuprajenjow, pschiſlowow a prajidlow, we kotrejž ſo wjele jadriweje mudroſeje a dobreho napominanja ſhowa. Taſke ſłowa a wuprajenja ſu wot pobojnych a mudrych mužow wupſchedžene abo wumyſlene a pschedženak je jich wulku hromadu nahromadžit. Won chze je pod napismom: „dobre pschedženo“ ſwojim ſubym ſerbam a ſerbowкам ſobudželic a ſi do-brymi pschikkadami wuljožic. Rospomnjeze a psche-myſle ſebi taſke ſchtuczki a wuprajenja. Tu ſu někotre:

Vlašen ma wutrobu we reži, rosoňny ma ext we wutrobi. —

Do studnie, s kotrejž by piš, niesmílesch žadny kamjeni cípnyhez.

Schtom, kiz tebi khódk sticži, dyrbisich císečicž.

Pscheczel we bliskosći je lepschi, dyžli bratr we dalokosći.

Schtom, strowy je, njevě, kak bohaty je,

Kaz Bože klončko wschitkim hwečzi,

Tak lubuj pscheczela a njeplscheczela na hwečzi.

Hdyž bělyh khromeho nješe, pschindžetaj wobaj dale.

Zivý budž, kaž dyrbisich, niz kaž džysh.

Někotry do dalokosće hlaď a njevidži, shtož jemu ē nohomaj leži.

Kohož Boh čze woschewicz, teho nictb njemodže faczischicžecž.

S cístym hweđomnjom,
S wjehelym woblecžom

Kóžde ranje slóščnje powitaj,

S dželom hotowym,

S měrom nutskomnym

Sprózny džen Ty stajne wobsankaj.

7.

Róžde ma ſwoje horý.

Luby štoky knježe, praji Synakej Michal jedyn žanhich pjenjes njetrjeba. Ach! žakoſčesche Michal v symje ē wožobnemu knjeſej, kiz ho njeſdaloko čak, luby knježe, ja sym ſmjercz hudy člowjet; žona a džecži ſe-dža doma a nimaju ani hleba ē jědji ani drjewo ē tepjenu; budžecje tola dobročiných a ſmilcje ſo nade minu. Wy njeboſako, wotmolwi tón knjes hněwny, njeplschepicje waſche kroſčki a budžecje ſriadny, dha wam a waſhim na ničim pobrahimovacž njebudže. No! hdyž mi njechacže požejene měč? wy drje ſeže wrótny! woſchal ja waſ pomhacž, dha budu cínič, ſchtom hiſhče ženje cíničnaju! Haj: wotmolwi Michal, ſchtom mje ſnaje, mi ničo njepožej! To čhu ja derje wjerič, ſo tam tón, kiz waſ ſnaje, ničo njepožej; wy ſeže popily njerodin člowjet, to je widzicž a ē temu hiſhče zigaru kuriče; ſchtom pak to cíni, tón tež palečne, ſo by ſebi ſchleňežku kupil!

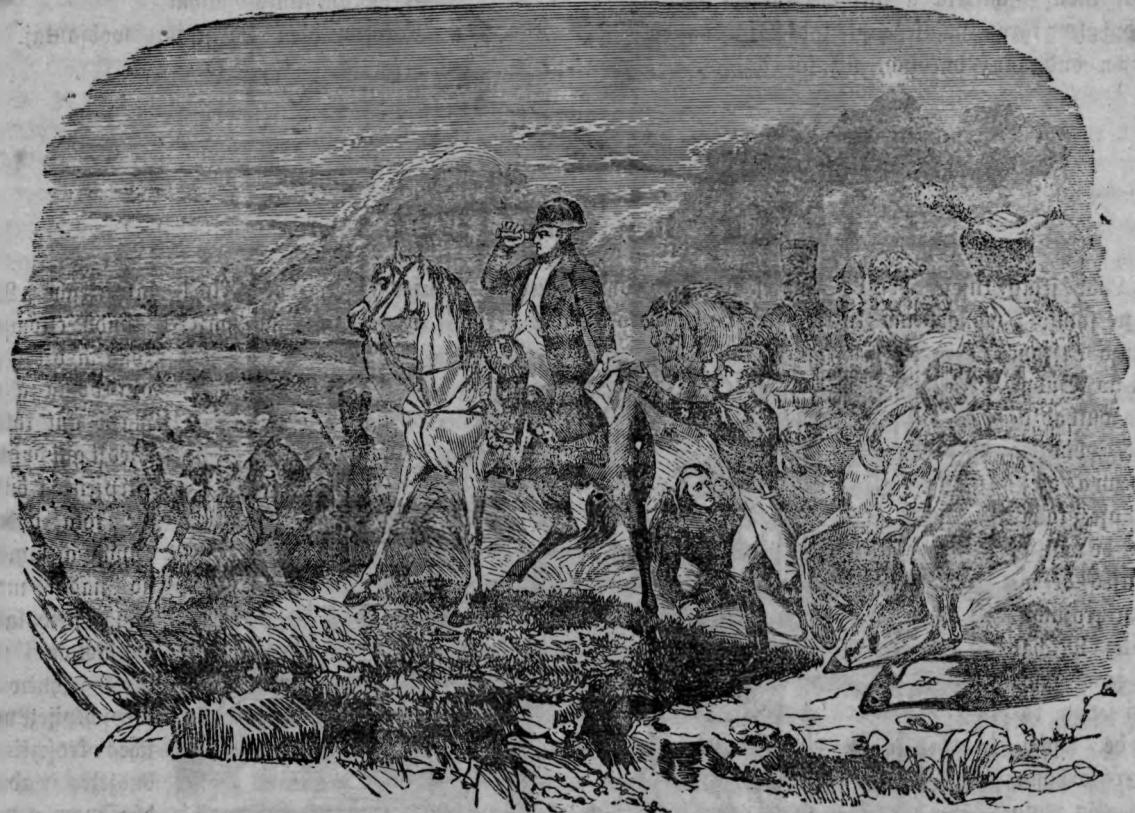
Bitwa pola Budyschyna a Worzyna

20. a 21. meje 1813.

Na bitwischco chzu waž dowjescj, lubi Sserbio, na bitwischco, hrjedza w Sserbach ležaze. To žane wjezelke město njeje, bitwischco, ale město ſmicerze a krejroslečza. Hdyz ho wot bitwy a wot bitwischco ryci, dha ho nam pſched wocij staji ta zyka počna

wobſedu a toſz kur wala ho wysche palazhch wšow, lotrej bitwischco wobmiesuju.

Na tajke bitwischco chzu ja waž dowjescj, lubi ejtario. Wono leži hrjedza we ſerbſkim kraju a lětha je runje pot ſta lět, ſo bě tu wójna a bitwa. Móže bjež, ſo ſu bjes wami, kž to ejtacze, někotſiluz tajzy, kž běchu tehdh živi a ho derje na wſho móža dopomnicz; ale wulki džel naſchich wótzow, kotsiz ſu žakoſeze tamneho čaſha ſnjescz měli, ſpi hi-

wójnska žałoſc̄. Na tym měsczi a w tej wołonoscz̄, hdjež ſu njeſchczelske wójnska hromadu trzechile, njeje nječko dobreho i wohladanſu. Tam je lute wupuſzenje, tam ſu pola a žita roſteptane a mérne wo-bydlenja čłowjekow wopuſchczene abo ſpalene. Tam widzis, po ſahonach, po dokach a hórkach ležo mörwych, kaž tež ranenych, kotsiz ho we ſwojich bo-loſczach po ſemi wleku a wo pomož a hnadne wumóženje wołaja. Roſlamane kanony a tſelby a mječe a kruchi wojskſteje drasth tu a tam leža. Wróny pak s hroſnym rapansom rapaja a wołaja koło wo-koło, jalo bychu ho wjezelike na te morwe ejela i

jom dawnno w khlodnym rowie. Njech pał je, kaž chze, jene wěmy tola: ſo je kózdy čaſh wujitne, wopomnicz, ſhtož je ſo w předadwſich čaſzach ſtało. Pſchetož tak hžom Mójhaž rnežesche: ſpomin na předniſche čaſh a wopomni, ſhto Bóh starym wótzam činił je; prashej twojeho nana, a won budže tebi powiedacz, twojich starskich, eži budža tebi prajez. A Užas w 77. pſalmie praji: teho dla ja wopominjam te ſlukti teho knjeſa, haj, ja ſpominam na twoje předniſche džiwy a powiedam wot wſchitlich twojich ſluktiow a praju woł twojeho živojenja: Bozo, twój pucz je ſwiatly, hdze je tajki mózny Bóh, jako ty Bojo ſy?

Ty sy swoju móz wopolasał bjes ludami — ty sy swoi lud mózne wumóhł. Hlaj na tajke waschnje dyrbi naš dopomjenje na wójnu, kotaž je so tu psched poł sta lětami měla, k wjezelemu dzakowanju a k khwalenju Božjego imena sbudzicj. Pschedož po tej wójnie je skoty mér nastal a na poł sta lět trał a wschitke te ranę su sahojene, kotrež buchu tehdy naschemu herbstemu kraje nabite a wschitka schkoda je saho wurunana, kotaž bje so tudy herbstemu ludej psches wupuscjenje polow, psches wurubjenje wězow, psches spalenje domow, psches wyżoke dawanie a psches živenja strashne khorošče stala. So je Boh k temu swoju hnadi dał, so je naschemu herbstemu ludej k temu pomhał, to dyrbi naš lěsza wabicz k wjezelemu dzakej a k radosczinemu khwalenju jeho kražneho imena.

Priedy pał, hacž my na dróbne ſebi wupowiedamy, ſchtož je so 20. a 21. meje 1813 tu we Sserbach stalo a priedy hacž my tu bitwu pola Budyschyna a pola Wörzyna wopisamy, dyrbimy s krótkim na to spominacz, kaf su so naležnosće ludom a wjerchow wot spočatka lěta 1813 w Europiskej měle.

Runje kaž psched sto ljetami Vjedrich wulký ſydomlétne wójnu wjedzesche, tak bě psched poł sta lětami Napoleon, khézor franzovſti, zvku Europisku do wójny sapletr. Wón bě Italsku pschemóhł a Rakuſku pobíł; wón bě ſebi pruske králeſtro podcižnýk a němſki kraj s jeho wjerchami dobył. Benicžki, kiz so jemu hſćenjem pschedzivjesche, bě rufiſi zat Alexander I. Wón a Napoleon běſchtaj priedy dobray pschedzalej byłaj, ale tuto dobre pschedzeliſtro bě w lécie 1810 ſastało. So by Alexandrij poſaſał, ſchto wón je, a so by pruskeho krala a rafuskeho khézora, kotaž ſwojeho pschedwinjenja dla derje pschedzivo njemu ſmyžlenai njeběſhtaj, trachil a do hroſy ſtajil, czechniſche Napoleon w l. 1812 s wulkim wójſkom na Ruzow. Hacž runje pschi předku wschudzjom s dobywarjom wosta a hacž do Wóſtwy pschedzide, bu wón tola napoſledk pschedwinjeny a nufowaný zofacj. Wón ſam, hdnž widzishe, so we Ruzowskej niczo dokonječ njemože, so pěknje w decembri 1812 do Parisa poda, ale jeho wójſko mějesche tam jałoznje ezerpicj a wustacj. Beho woſazy po tawſyntach ſymy abo hłoda dla wumrejchu. Napoleon bě Pruskich a Saksickich nufował, wójnu pschedzivo Ruzam jemu wjescz pomhač a woſeboje Saksijo su tam a w Póſtej wjele wot ſymy wustacj měli.

Tako bě widzicj, so Napoleon w Ruzowskej njedobudze, wotpadze pruski general York se ſwojimi wojskami wot njeho a pschedsanku so k ruzowſtemu wójſku, a ſchtož bě hizom dawno předh we potajnym wotryczane, sta so pschi ſapocžatku lěta 1813 ſławne, so pruski kral Wylew III. s rufskim khézorom Alexandrom do ſjenoczeńſtro ſtupi a so wobaj Napoleonie wójnu pschedwiedzischtaj.

So bě Napoleon Ruzowſku nadpanyl, to bě psches měru wulka hróbkosz a tu jemu Ruzhojo wodacj njemžach. Woni pschedzéhachu ſe ſwojimi koſakami jeho wójſko a ſanicžowachu je, hdež na nje trjechihu. A tež Saksio, kotsiž k Napoleonie džeržachu, woni njepſchepuſchcizhu, ale phtachu jich s kraja wucziszczeč. Khézor Alexander bě tak ſky na Napoleonu, so wón wobſanku, tuteho čwiſlowarja Evropy hacž do Parisa pschedzéhacj a jeho tam ſa jeho hróbkosz khostacj. Wón ſebi myſlesche, so so jemu to czim ſterje radži, dokež wjedzesche, ſo budze jemu pruski kral ſe ſwojim ludom, kiz bě ſyň, ſo wot Franzosow dacž čwiſlowacj, wěſcje pomhač a ſo je tež khézor rafuski poſhileny, ſwojeho pschedzeneho ſyna (Napoleon mějesche jeho džowku su manželſku), s kotrzym bje nufowaný był ſchłodny mér činicj, ſterje lepje wopuſczečicj.

Tak mějachu ſo wězny pschi ſpočatku lěta 1813. Ruzhojo pod generalom Wittgensteinom 5. januara kralowz wobſadzicj a neapelskeho krala Murata, kiz bě pschedzidny ſyna Napoleonowym, s Póſnanſkeje wuhnachu, ſo dyrbiesche ſo do Barlina wobrocžicj. Saksio, kotsiž pod generalom Reynier'om we Póſtej ſtejachu, buchu 11. januara 1813 pola Liwych ſbicji a podachu ſo do Warszawy. Wot jow dyrbjachu pschi wulkej ſymje zofacj a khwatachu, jako běchu 13. februara pola Kalischa ſbicji, do Saksieje. Tute ſakske wójſko pschedzide 1. měrza do Budyschyna, ale kaf jałoznje hubjenje ſo mějesche, to ſo njehodži wopisacj. Wjesci džel wojskow a bjes nimi bě wjele Sserbow bu na woſach wiesem, pschedož eži wboſy ludžo njemžachu hicj, dokež mějachu nohi woſabjene, k temu běchu roſtorhani a wuhlodenjeni. Tudy w Budyschynje woni pječ dnjow wotpocžnychu a 5. měrza do Draždjan czechnicu. Sa nimi czerjachu Ruzhojo, kotsiž pola Lubanja ſtejachu a hacž do Scholzra ſo wupſchedzicj. Hizom 12. měrza koſakoj ſo generalom Brendelom do Budyschyna pschedzicj a někotre duž poſdžiſho ſo zyke ruzowſke wójſko psches

Łužicu a herbski kraj walesche, so by ho na prawym boku Łobja pola Drażdżan siedzisko. Franzowosojo, kotsiz tudy stejachu, drę spytachu, Ruszam psiekhod psched Łobjo wobaracz a teho dla mosty w Drażdżanach kaž we Mischnju skashchhu. Ale Ruszjo běchu drażdżanske nowe město wobżadzili, kosakojo běchu někak psches Łobjo pschebrodzili a Franzosow nusowali, stare město wopuszczic. Na také waschnje mějachu Ruszjo a Pruszy pschi kónzu měrza Drażdżany we swojej mož a Franzowosojo a s nimi Saksjo a te druhé němiske wójska, kotrež k Napoleonu džeržachu, kaž Bajerszy a Würtembergsy, bóle dale do Thüring-skeje sadu Lipska a hacž do Wittenberga zofachu.

Bjes tym bě pruski kral Vjedrich Wylem III. Napoleonej wójnu pschipowiedzík a ho s russim khežorom sjanne a twierdzie sjenoczik. Wón bě swój zyłk lud do brónie powołał, so by teho starého njepsczechela pomhal pobicž a sanicicž. Schtóž bě tehdy strowy a czerstwy, tón ho wobroni a do wojskowej skležby stupi. S tych, kotsiz to njechachu, buchu swobodne korpsy srjadowane. Powšitkomna horliwość bě ho zyłko luda smóznila a žami mužojo wopuszczicu swoje domy, żoni a dzěčzi a schtóž mějachu, so buchu ſobu na wójnu czachyli a teho lawa franzowského pomhali pschewinyc. Marschal Blücher bu se nawiedowarja tuteho pruskeho wójska postajeny a pschisankasche ho Ruszam, s kotrymž swój nutsczah do Drażdżan džeržesche. S Ruszowského pał bjes tym pschezo wjazý wojského luda do Sakskeje walesche. Kosakojo běchu hžom předy pschiczhyl; ale woni sa ruszowstiu wójskom we wjetshczej mnogości na swojich konikach jechachu a s nimi pschindzechu Basch-trojo a Kalmutojo, džtvi lud s Ajskeje. Eži ſu wojskowe tudy we Łužicy a we Sserbach satraschnje wulku ſchodu načzinili. Woni rubjachu a wupusczaču wšho, czwilowachu ludzi a czérjachu wschelake nje-kmanstwo. Niekotryžkulíz wě powiedacž, kaf ſu ieho nabili, jemu črtje a ſuknju ſe žiwota storhali, khež a komory pschepytali a wojskowe „wódky“, ješka a druhi zyrobū ſ mož ſebi wutrungowali. Hžom tehdy naſta wulka niſa a khudoba we herbskich wach a wulki džel jich wobydlerjow abo do hole abo do czěstich horow ſe swojim ſkotom czekasche.

Sakska bu kaž njepsczechelski kraj wupusczena. To ſta ho teho dla, dokelž bě ſakſti kral Vjedrich August nusowany, s Napoleonem džeržec. Wón ſebi myślesche, swój kraj najlepše psched ſchodu wobarno-

wacž, hbyž to czinieſche. Jako běchu ſo Ruszjo a Pruszy ſjenoczili, chyžche wón drę neutralny wostacž. Eži tež spytachu, jeho k wotpadej wot Napoleona na-vyčez, jeho kraj pak tola njepsczechicu ale wot wobydlerjow wſchitko ſebi žadachu, ſchtož k ſdžerženju swojich wulkich wójskow trjebachu. Sakska bě, kaž hewal pschezo, bita a hdyž bě Napoleon ſe ſwojimi Franzowsami we njej, dyrbjeſche wona jeho ſdžeržec, a hdyž němshy wjercho do njeje pschiczhahnycu, wuzychachu woni ſu. Lud ſakſti pak, to je wěſte, njebě Franzowsam dobry a by najradſho ſ Ruszami a Pruskimi džeržał, ale kral bě wot Napoleona twjer-dze džeržany, ſo wot njeho njemóžesche wotſtupic. Selem ſchwart 1813, 22. haperleje, pschindže russki khežor Alexander do Budyschina a bu tudy wot měschr-ezanskeje radu czěſnje powitanym. Czěſne wrota běchu ſo natwarile, ſe wſchitkimi ſwonami ſo ſwoniesche, ſ radneje khežo ſo ſ trubami trubjeſche, psched bohatym ſrotami mlode holzy we bělých ſuknach ſestajane pschepodachu jemu na atlaſowym banežiku cziszechane rynčki. Lud pak, kij ſolo wokolo ſtejſche, wolaſche „vivat“ a herzy mózniue piſkachu. Khežor wosta psches nōz we domje pschelupza Paulia na torhoscežu a wječor bu zyłe město illuminowane. Majajra 23. haperleje tež pruski kral Vjedrich Wylem III. pschindže a bu na podobne waschnje powitanym. Wobaj ſo wot Budyschina do Drażdżan podaſhtaj, hdyž wonaj 24. haperleje swój ſwedzeńſki nutsczah pod wyskanjom luda džeržeschtaj.

Sa nimaj pak pschindže ſe Schlesynskeje w wul-kih czachach ruske a pruske wójsko a czekasche ſo k Łobju a jenož we tych wjetshcích městach wosta něčts mało luda.

Jako běchu ſo ruske a pruske wójska psches Łužicu pschiczhyl, kónz haperleje, naſta kuf ſera. Wobydlerjo, kotsiz běchu do hole abo do horow rozejžekali, wrócičku ſo domoj a wſchitzu běchu wje-ſkeje nadzije, ſo wſchitko dobrý kónz wóſmje.

Bjes tym bě ſo Napoleon ſ Paríž na pucž podaſt a 17. haperleje do Mainza pschischoł. Wón mějescze, dokelž běchu jeho starí wojszki naſbóle we Ruszowské hubem kónz wſali, luthych mlodnych ludzi pod brónjn, mlodych hólzow, kotsiz njeběchu hſtceze w žaně bitwje pobylí a jenož k nufy wojsklu ſtužbu ſnaja-chu. K tutemu wojsku bě wón ſ Italskeje 40,000 mužow pod marſhalom Bertrandom powołał a ſuthym wójskom pschekrčci won rěku Rhein. ſo ſu

je swojim njeprzeczelam napszezimo stajk. S nimi
do won po tez 2. meje pola Lützena abo Grossgör-
ichenia hróblje dozej do bitwy. Hacz runje pruske
wójsko bylnie wojowasche a wschitke mož napinasche,
dokh so Napoleon. Se swojimi młodymi wojska-
mi a se swojej młodej gardy nadpadze won to sje-
nezeue wójsko Ruszow a Prussich tak bylnie, so
dwójachu woni zofacz, iżtak ażtak ażtak.
Wschitkó lud we Saksej, kąz we zlym nem-
ším kraju bě na tutu bitvu swoju polnu nadziju
stajk. Won bě byt teho czwiliowanja, teje żałosze,
teho wypuszczenia, kotrež ta stajna wojna jemu czinie-
sche a teho dla běchu so wschitzu teho nadzeli, so te
mózaz ruske a pruske wojska dobudu a so budze Na-
poleon nisomany mér cinkę a dżerzez. Krówna
bitwa běыта, ale pschrata. To bě powiesz frud-
pa a ponizza. Napoleon, tón we Ruszowskiej poni-
żej, bě swoju prijedawshu móz a hróblscz wob-
nowiť a wobtwierdzik. Ruszjo a Pruszy, tiz běchu
so Shwalsili, so swétej palmy mera dobudza, bězachu,
nat Napoleonon honjeni, s nowa do Sakseje. We
Draždjanach bě so 3. meje na torhoszczu a na ha-
sach papjera pschilepka, so je bitwa pola Lützena
dohyta. Haj dobyta bě, ale wot koho, to njebe
prajene. To pak bě sa někotre dyn s shonjeniu.
Pschetož wosy, na kotrymž ranjeni Ruszjo a Pruszy
leżachu, do Draždjan pschijedzachu a po dróhach nimo
tutego města hwołasche ruske a pruske wójsko, so
by do Lützeny pschischko. Hizom 12. meje pschicahny
Napoleon a dżerzesche swój nutsczah se swojimi
wyschini generalami a sa nim pschindze rucze wot
Lützena low jeho dbywarsze wójsko. Nowa nisa
pak so do Sakseje, s tutym wójskami walesche,
pschetož, hdzej běchu dwě njezeli předy Ruszjo wcho-
pscheyrowali, chydzhu, so Franzosojo a Wajersz a
Württembergzy ziwicz, a tuzemskim akcjonam.
Nekil pak so we Sserbach wokoło Budyschina
nisi, mysy sapoczesche. Hizom 5. meje wrózichu so
tu do města ruske wosy, kotrež běchu někotre dyn
předy sa russki wójskom prósne schle; so bychu te
wudobhyte wézy wotwosyle, a s teho wobydlerjo spó-
sachu, so je bitwa shubjena. Wóle so hiszce 6.
meje město pjełnjesche, pschetož na wosach so ranjeni
Ruszjo pschirweschtu. Wadna kheja bu do szpitalnie
pschewobroczena a na wobydlerjom pschindze kruta
pschitasnia, so dyrhja tam połeszcza, koszle, płat,
kłoszpo, kłomu, wólmiane huknie a teho runja

wobstaracz. Ranjeni buchu wot měschczanskich leś-
rjow wobaleni, dokelz chirurgojo ruzhowszhy hiszcez
dóschli njebehu. Tak rucze, haęz bě so ib statc
buchu woni dale do Schlesynskeje wieseni a nowi
sažo pschindzachu, sa kotrychz dyrbjesche s nowa starane
ne bęz. Rajnubjenscho pak so ranjenym pruskeho
wojska dżesche, dokelz tych s wosow njebienzechu
Wosy wostachu na hachach stejo, a hdz běchu jenoz
někak swobaleni, wiezechu so dale do Zittawy
hdzej běchu sa nich szpitalnie shotowane. Ruske a
pruske wójska 9. meje s garbarstimi wrotami do města
czehnicz, potom pak so bjes sadzerzenja psches wona
komne bohate wrota do wokolnoseze k Berleczam a
Bulezam podachu. Dzien 10. meje pschindzschtaž
khezor Alexander a kral Wylem III. s Počinjzy do
Budyschina, ale wcho bě jata czich a nichto žanu
tajku haru njezérische kąz dwě njezeli předy. Wo-
naž tu nozowaschtaj, khezor we Paulez, kral is
Strizelez khezi pola smutskomich lawskich wrotow.
Na druhi dzeni wonaj město wopuschczischtaj a so
do Worzyna podaschtaj. Deju wotmýslenje bě, tje-
daloko Budyschina twjerde ljehwu wobezahnycz a na
tym bitwischczu, kotrež bě Vjedrich wulki we sydom-
lētní wojni mél, stejo wostasschi na Franzowow
czakaz a s nimi so s nowa do bitwy dacz. Deju
hlowna kwartira bě na worzynskim dworze, czohoz
dla ta bitwa, katraž so 21. meje měsče, we sta-
wiach: bitwa pola Worzyna rěka.

Ruszowske a pruske wójsko wosta pola Bosankez a
Berlecz stejo a wipshescherachu so haęz do Pschirwiczh. Tu
so mózne našhyp natwarichu. Wobebie buchu Bosankez
kaz twjerde město wobtwierdzene. Dzien a nōz bu tudy
dżelane. Ludzo s bliskich wchow dyrbachu pomhaęz
a kózdy dzeni bě 100 wobydlerow s Budyschina
hem skasanych, kotsz měsachu źeleru, kopalz a mothu
kobi pschimesz. To trajesche haęz do 20. meje, tak
so tucz dżelaczerjo hiszce wonka běchu, jacy hizem
Franzosojo s czichonianskich hótkow na tselern a
tselachu, a nich wóle do žitwenia strachosze pschindze.
Hizom Budyskej wota buchu wot Ruszow a Prussich
samuriowane abo s hrjadami, se sztomami, s ka-
menemi a s hnojoni sarażene, jenož bohate wrota,
s kotrychz do lehwa dżesche, wostachu wotczeniene.
Wschitke lawki a moſeziki, kotrež psches Sprewja
wiedzichu, buchn wottorhane; mosty psched lawskimi
a garbarstimi wrotami chydzhu pschi spoczątku skaszej.
Ale na prósiwu měschczanske rady njeſia so to, toli

dri ewo, złomu a zmolane tuny na nieszwachu, so nijepścierzelsce wósto nieby psches nie hicz mohlo. Psched wrotami buchu batterije natwariene, jena psched lawskimi pschi tamniszhei skale, kotaż bu s 21 kanonami wobżadzona, jena pola tñelerńje a na blißkich polach. Pola michalskeje zyrkwie, na hródze a we sahrodach lawskiego pschedmësta buchu kanony festajane. Wulta hrosa pschindze na wbohich budyskich wobydlerow Budyschina, jako tute pschiloth widziczu; pschetoż woni ſebi na niczo njemyſlachu, hacz so budze mësto twjerde woblehnjenie wudżerzecz mëcz. Dokelž bëchu wrota fanknijene, niebu nichto won a nütz pschęzeny. Budyschenio bëchu wot ſweta kaž wotresnjeni a njeshonichu niczo wo tym, ſchtoż fo wonka ſia. Do mësta fo żadny bur nieswazj. Kózdy fo bojesche, fo budze popanienn abo wurubjeny abo k naſhypam dowiedzene, fo by tam pomhał. Wjedny lud bë ſwoje wzy wopushczejik a ſe ſkotom abo do hole abo do horow czekuyk. Zenož někotſi s wulkej khróbloſeju potajuje ſwoje wézy, kaž butru a jeja do mësta donjeſeču a egi ſu tehdyn dobru warbu mëli. Kana butry tehdyn w mëscze 2 hai 3 tolerje placzescze, ieja bëchu jara żadne a dawachu ſa jene 8 ſlebornych. Tež žane drjewo tu wiazy njebë, fo pjeſkar, o pjez njemžachu. Ssol pobrachowashe a napoſlédk hamón khléb, dokelž bë twierdze ſakasane, fo nichto doma pjez niesmje. Na 1000 körzow muki a wjele žita a wot kraňnych ſtatow wobſtarany paſlenz, ſchtoż wſchitko w magazinje na hródze Ortenburgu ležesche, Ruſjojo a Pruszy do lehwa wotwieschu. Pschi ſchtraſje zmierzeče bu ſakasane, fo nichto niesmje psched mëstom khoodzicz abo mësto wopushczejic, a jenož něotrym wobſtowym ſwóibam bu wot komandanta wotpuchęzene, do Čech czekacż, ale woni buchu tam wot koſakow pschewodzowane. Šchtoż někaſtu brón mëiesche, dyrbiesche iu pschi ſchtraſje zmierzeče wotedacż. Pschikafija bu data, fo dyribi fo wësta liczba plata, koſchlow, czrijow a teho runi a na kommandanta wotedacż a to wſchitko bu ſ mësta do lehwa wotwiesene. Wſchitko kralowske a mëſchczanskie poſkadnizy, ſama wopaleńska thaha krajnych ſtatow buchu do hlowneje kwartiry w Worzynie transportowane. Zyrkwie buchu fanknijene a czazniki na nich dyribachu ſtejo wostacż. Kózdemu wobžedzeriei kheze bu pschikafiane, fo dyribi na ſwojei lubiſi ſudobie ſ wodu napielujene ſtejo mëcz a sykatow ſchihotowane, fo buchu, fo pschiletorwaze granat

hnydom haſhcz mohlo. Hrosa a bojoscz, kotaż bë taſtich pschihotow dla naſtala, roſciesz, jako ſo 14. a 15. meje ſ daloka k wjeczoru kanonowe tñelenje ſlyſhcz da a jako bë we nozy 18. a 19. meje ſ wjehotich lubiow widziczu, fo ſo wſchudzjom wot draždžanskieje drohi hacż k wojerowſkej wohnje nôznych wojerſkich strażow ſweczachu. S teho mōžesche fo hudacż, fo fo franzowſke wóſko bliži. Džen 19. meje pschi ēchaſhtai khezor Alexander a kral Wylem III. do mësta, a rełognoszirowaschtaj ſ torma pëtrowſkeje zyrkwie, hdze Franzowſio ſteja, wophaschtai wſchitke batterije a wróćzischtaj fo psched wjeczoram do Worzyna.

Wies tym, fo fo taſte pschihot w Budyschinie cžiniachu, fo tež na wſach wſchitko na bitwu hoto-wasche. Wjehny lud bë ſ wjetſha ſwoje wobhodenja wopushczejit; ſony a džeczi bëchu fo hizom dawno wothalike. Wzy fo wot wojerſkeho luda mjerwachu a fo budze bitwa, to kózdy derje widzicze.

Mly dyrbimy fo pak naipriyed ſa tym roſhadowacż, tak bë rufke a pruske wóſko festajane. Léwe a prawe kſhidko mëachu Ruſjojo, kreditnu Pruszy. Postajenie bje dwójake, jene bôle do prëdka, druhe bôle do ſady. Na prawym brjohu Sprewie mëscze ſo léwe kſhidko a fo wot Jeńkez hacż k horam pola Bélczez a Lubienza czechiesche; bôle do ſady pola Nachlowa a Sowrież hacż dele k Porſhizam, k Budyschinkei a Pschivcziżam ſteiesche; druhe postajenie pod generalom Mikoradowicžom. Na borkiczanſkich horach hacż k Niewzezam ſteiesche pruski general Kleift, fo by pschelhódej Franzowſow psches Sprewju wobarał a ſa nim na kraleczanskich horach a bôle ſady k Pschivcziżam a hacż do Worzyna bëchu Pruszy pod marschalom Blücherom ſestaeni, tak fo hacż do Delneje Hórkı dožahachu, hdzej general York kommando mëiesche. Wot Hliny hacż do Klufcha a k Delnei Hórzhy fo prawe kſhidko wopushczejeraſche, kotrež general Barklay de Tolly ſe ſwojimi Ruſami wobtwierdżesche.

Na taſte waſhnie bëchu fo ſienoczeni Ruſjojo a Pruszy jara derje postajili, wobknježachu Sprewju a mëachu bitwiſchežo na tsi hodziny dolhe wobžadzene, fo fo ſdashe jako něbychu mohli pschewieni bycž. Wonii bëchu na 160,000 mužow ſylni a te horne wzy, kaž Jeńkez, Porſhiz, Boschez, Bižez, Pschivcziż bëchu kaž mësta psches natwariewe naſhyp wobtwierdżene a Sprewia dželeſeſe jich

lěhwo wot Franzosow. Dobra nabžija, so tu dobudža, so we wſchēch horjescē.

Hdžeha pak bě Napoleon, hdžeha franzowske wójsko? prascheče wó ſo. Napoleon bě ſebi drje myſlik, ſo ſo ſjenoczeni Ruſjo a Pruszh ſ nim, jako bě jich pola Budžena ſbil, do žaneje bitwje njedadža, a jemu budžishe to jara lubo bylo, dokelž won wjèle kavalerije njeměſeſe. Won měnjeſeſe, ſo ſu ſo Pruszh wot Ruſow dželili a k Barlinej wobrocžili, ſo býchu tuto ſwoje hłowne město ſakitali. Teho dla bě won marſchalej Nehaj pſchikafal, ſo dyribi ſo tón ſe 100,000 wojakami na Berlin podac̄ a tuto město wobrocžiſ. Sa někotre dn̄y pak ſhoni, ſo je ſo ſjenoczenie ruſke a pruske wójsko pola Budyschina ſazhnylo a tu twjerde lěhwo wobczahnýlo. Po tajkim poſzta won tarentiſkeho wójwodbu ſe ſwojim korpſom ſ Draždjan na Budyschin. W nož wot 13. do 14. meje trechi tón pola Biskopiz na Ruſow a bijesche ſo ſ nimi a dasche tuto město ſapalic̄, ſo bu do cjiſta wupuſczenie a do popſela pſche-wobrocžene. Dokelž buchu Ruſjo tu ſbiczi a zofachu, bha ſo Franzosovo ſa nimi dachu, ſo hžom 15. meje w Hodžiſi a hodžiſkej wokolnoſci a we wſchēch wſach, po draždanskej droſh ležazych, kwartiru wobczahných. Napoleon 18. meje ſ Draždjan wotjedze a w Hartawje nězowasche. Nano w 10 hodžinach 19. meje bě won hžom w Malej Borsczej a poda ſo wot tam hñydom do Sczíjez, na tu tam pôsla ležazu hörku, hdžez won ſo doſho ſadžerjeſe, ſo bý ſo wobhonjowat, hdže njeſcheczeljo ſteja. Na to bu jeho wójsko tak ſestajane, ſo jeho prawe kſhidlo pod marſhalom Duditnotom na lěwym brjosh Sprewie lěwemu kſhidlu Ruſow pod generalom Miloradowiczem ſo napschećiwo ſtaji a wot Sczíjez hac̄ bliże k Budestezam doſhahasche. Tarentiſki wójwoda ſtejeſe na draždanskej droſh pſched Budyschinom. Na lěwym boku Sprewie pola Czichonž hac̄ bliſko k Něwſezam bě ſo ragujski wójwoda ſestajal, ſ otryma ſo general Bertrand pola Lubochowa hac̄ k Jeſchizam jenoczeſe. Generalow Lauriston a Rehniera, pod otrymaž ſakſo ſtejachu, bě Napoleon po wojerowskej droſh k Rakezam dele poſklał, ſo býſtaj ſo tam ſ generalom Nehom ſjenoczitoj. Jako bě mjenujž Napoleon ſhonił, ſo ſo Ruſjo a Pruszh njeſhu dželili, bě won na Neha poſklał, ſo njeſmje do Barlinej hic̄, ale ſo wróćic̄ a na Wojerez̄ czaňnyc̄. Tón mjenujž bě ſo pola Tor-gawa někotre dn̄y komđil, dokelž jeho prijedawſki ſakſki general Thielemann pſches Lobjo pufczejic̄ nje-

chashe a tak jeho Napoleonowa pſchikafija we bliſkoſci Lekowa, Dobroluha a Damny doſczeze. Jako bě Nejdželbu pruskeho wójska roſehnał, wobrocži ſo won na Wojerez̄ a bliſeſe ſo wot tam prawemu kſhidlu ſjenoczenych Ruſow a Prusſow a hrojſeſe jemu do kribeta pſchinč. To bje Ruſam pſheradžene a toho dla wotpoſkachu woni generała Yorka ſ 12000 pruskiſ a Barklay-de-Tolly ſ 18000 ruſkiſ wojakami, ſo dyribitaj marshala Neha ſadžerjeſe abo ſanieſic̄.

Pſches to naſta hžom 18. a 19. meje pola Rakez, Wyſokeje, Hermanež a Schcjenicy kramna bitwa. Pruszh a Ruſjo injeniuž, njeſiedzo, ſo ſu Franzosovo tak bliſko a tak býlni, nadpadzeſtu jich 18. meje wjeczor a honjachu franzowskeho generała Peria ſ Rakez. Tón pak ſo tam ſ nowa ſ wjazorymi wojakami cjiſcheczeſe a tu wjeſ dobu. Won ſo teho dla do hole k Nowej Wžy a k Jeſchizam a do tamneje hole ſczechniču, jako ſo na jene dobo Lauriston ſ Franzosami pola Wyſokeje pokaza. Na teho ſo Barklay de Tolly ſ zlej mozu da, ſo bý jeho tam won wuziſhczal. To pak bě podarmo; wjèle bôle bu York, kž tam bliſko ſtejeſe a Ruſam k pomožy chyſe, w nož nadpanjeny a woboři, Ruſjo kaž Pruszh, w tych ſeklach a ſužach a lězach na 1900 ludzi ſhubicu, ſo dyrbjachu woni ſo wróćic̄ a ſo ſaſo k ſwojemu lěhwu pola Delneje hörki a wokolo Klukſcha podac̄. Neh pak a Lauriston ſo ſa nimi daschtaj a hrojſeſtaj prawemu kſhidlu do boka abo do kribeta panhyč.

Tak ſebi wobej wójsk, franzowske a ruſko-pruske na ranje 20. meje napschejiwo ſtejeſtej a wobej bjeſtej hotowej, ſo hic̄. Tola pak tón džen rano a dopolnja wſchidžom cjiſchina knjezeſe. To bě cjiſchina kaž pſched ſurowym njeſiedrom. Hſchcje dopolnja pſchijedzeſtu ruſzh wýſci do města, ſo býchu wobjedowali a we batterijach pſched městom ſpachu tam a ſem strażje. Wokolo polonja pak ſo přenja kanona wutſeli. Prawe kſhidlo Franzosow bě pola Budestez pſches tamniſci mōſt Sprewju pſchekrožilo a hotowasche ſo niže Dobrusche pſches rēku hic̄. Młozniſcho ſo jow tſelesche, kanony hrimotachu a ſa poł hodžinu bu Miloradowicz pola Bělcez a Lubjetza, pola Gſokſz a Tſelan tak býlnje nadpanjeny, ſo dyrbjefſe won, hac̄ runje ſo thſazh a thſazh ſ ruſkeho wójska napschejiwo ſtajichu a ſo moric̄ dachu, tola zofacz a ſo do ſwojeho druhého poſtajenia ſczaňnyc̄. We tym ſamym čaſu ſo Franzosovo wot Czichonž a Maleho

Wjelkowa a wot Ratarjez sbězechu a so do Budyschina walivschi s njeho Ružow wuhnachu. Iow we měsce pak so dolho njekomdzichu, ale so sa Ružami hacž k Jenkezam a k Delnej řínce cíerjachu a tam dobywar-szy stejo wostachu. Druhi džel franzowskeho wójsta džesche wot Čichonž na Hownjow a na te hórfi, kotrež snapschecža Bórkú su, hdzež Franzowsojo psches Sprewju most cíjsnýchu. Kóslý, hrjadh a stolpý běchu ſebi wjedzor předy w Ratarjezach wudžekali a pschihotowali a na kniežim dworje tam wocejnju a bróžnu pod-torhali a drjewo ſobu wſali. Iow jim drje general Kleist na börkiežanskich horach s mozu napschecžiwo ſtejſe a zhe popołnje ſylnje na nich tſelesche. Psche-khod psches Sprewju ſta so pak tak lhvatnje, ſo jón nichdo wobaračz njemožesche. Franzowſojo ſestojachu kóslý a stolpý tak rucze do rěki, wupschecžechu konje ſkanonow, domjedzehu je k brjohej a puſchecžichu s wypoleho brjoha kanony ſe ſchtrykami deſe a ſapſchecžnichu na to ſabu konje, a to tak ſpěchnje, ſo ſo Pruszh njemalo ſpodžiwachu, jako jich ſebi napschecžiwo ſtejo a na nich tſelicz wuhladachu. So Franzowſojo tudh Sprewju pschekrocža, njebež ſebi nichdo myſtil. Napoleon kam psched wjedzorom ſe ſwojimi generalami tu psches Sprewju džesche. General Kleift, jako to wi-dzesche, ſo Sprewja wot Franzosow je pschekrocžena, njemožesche ſo dlěje džerječz, ale ſežahný ſo bóle do ſadu k Dobroschecžam a k Pluſznicezam a Krakezam. Vjes tym, ſo ſo tu wýſche města zhe popołnje mózniye bědzesche, bě na prawym lſchidle, hdzež York pola Hórfi a Barklah de Tolly pola Klüfticha ſtejſe, wſcho ſ mózniye wostak. Ale hlaſ! psched wjedzorom pschindže Ney ſ Lauriſtonom wot Minakala a Komorowa a da ſo hischeče ſ Ružami do kótkeje bitwy, ſo ſo cíi do Bréſynu a do Hlinu a Salhowa ſczechnicu a Franzowſojo tež jow pschekhod psches Sprewju do ſwojeje možy dostachu.

Jako ſo 20. meje klönečko khowasche, běchu Franzowſojo na wſchitlích bokach dobyli. Woni běchu Sprewju pschekrocžili a Ružow kaž Pruslích do jich druheho po-stojenia ſacjizhečeli. Cíi pak nižo njeběchu dobyli, hacž to, ſo njeběchu zhe ſbicži, ſo mějachu hischeče krakežanské horu a hliniansku wobhadženu a ſwoju ſredzisnu hischeče twerbzje džerjachu. Tola pak jich zhe wěz hubjenje doſč ſtejſe, dokelž běchu wot tſjich bokow wot njepſchecželor wobdacz. Franzowſojo mějachu tón džen 10,000 ranjenych a morvych, Ružojo a Pruszh jenož 2000, a vjes tymi bě jich 1100, kotrež

běchu pola Bórka pod generalom Kleiftom panysli. Napoleon, jako bě pola Hownjowa psches Sprewju psche-schol, hischeče dobru khwili na hórzhy pola Bórka ſtejſe a ſebi bitwischę wobhladowasche a jako pschi klönečka khowanju kanonowe tſelenje wſchudžo ſapocžeſche wobjeracž, poda won ſo do města, hdzež won nozowasche.

W tej ſamej nožy wot 20. do 21. meje běchtaj khězor Alexander a kral Wylem psches nōz w Wor-zynje. Tam wonaj ſe ſwojimi generalami radu ſkla-dowaschtaj, hacž dybri ſo bitwa dale wjesej. Wſchitz ſo ſa to wuprajichu. Tež Napoleon bě to wobſantnyk a ſwoje pschitatuje roſdat. Hjazm pschi ſwitanju 21. meje pok-aſchtaj ſo Alexander a Wylem na bitwischę. Tež Napoleon, kíž ſo ženje njekomdzesche, hdzež něchtio wāzneho přjodk mějſeche, hjazm w 5 hodžinach rano po kótkim wotpocžinku ſe bohatych wrotow ſečasche. Won ſo na te hórfi pola Delneje říny poda, ſo bh ſo wobhoniował, kaf njepſchecželjo ſteja. Bóryš po pječiž ſo bitwa wobnowi, a to ſabu na ſewym boku ſienocženeho wójſta. Pola Lubjeniza, Bělčež a Šo-wrjez general ſubinot Ružow nadběħasche. Pola Boschez a Konjez a Delneje říny kanony wujachu a hrimotachu. Wot wobeju bokow ſo ſylnje wojowasche. Franzowſojo ſe Bajerskimi a Würtembergskimi ſie-nocženi chžchú Ružow do ſadu cíjschecžecž, ſo býchu mohli draždžanskú drohu a Buležy wobhadžicž. Ružojo drje twjerdze ſtejachu, njemžachu ſo pak džerječz a ſchtož bě najhóřſche, prawemu lſchidlu k pomožu pschincž. Tam naſta najmjetſcha nusa. Wot Klüfticha ſo marſchal Ney psches Sprewju poda a Ružow pod generalom Barklah de Tollym mózniye cíjschecžesche. Cíi drje ſo učt ſ tym wobaraču, ſo rano wokolo 6 hodžinow wjeh Bréſynu a ſalhowske bróžne a w 7ich Huczinna ſapalichu. Dokelž žana duscha doma njebež, dha plu-mjenja wſcho ſežrachu, ſo we Bréſynje jenož dwě khězit a w Huczinje teho runja jenož dwě ſtejo wostachtej, hewak pak ſo zyrkej a dwór a wſchitke zyrkwiſke twa-rjenja wotpalichu. Franzowſojo pak niže Huczinu psches Lubatu pscheschek ſužow, k Dubonu cíekazch, pschecžebachu. Druhi džel tuteho franzowskeho wójſta pak ſo wot Klüfticha psches ſalhowske a bréšanske pola na hlinianske hona wobrocži, dokelž Ney, kíž je namjedowasche, bě wot Napoleona porucžnoſč dostal, ſo dybri buſicžanskú zyrkej psched wocžomaj měcz a a po njej ſwoj čah ſradowacž. Na hlinianskej horje pak běchu Ružojo ſylnu batteriju natvarili, kotrež

kwierdje fastupowachu. Tsi krócz Franzowskojo nadpad sejminichu a tsi krócz buchu wotrażeni. Bjes tym so ho Hucjina a Bréshyna paleschtej, běchu hucjanske, bréšanske a hlinjanske kanony wot wójsla, wot kanonow a ranjennych a morwych a mřejazych pschitryte a w blískich terfach so Franzowskojo k nowemu nadpadaj hromadži- chu a so s džela wot sad Ruzham blízachu. Dokelž Ney pschezo nowych wojskow na hlinjansku baterijni sejelesche a Ruzhojo wot pschemozh swojich njepschecze- low na wschodnich bokach tysheni a nadpadowani běchu, dyrbjachu naposledc czekacj. Zyle do połknje jow bitwa trajesche, semja so tschahesche a nowe plomjenja so wschudzom wot palazych wjow swěczechu. Ruzhojo běchu Bart a Porschizy sapasili a bylny wohén tam salkabesche. Czažnik na bartskim tormje bě ½ 12 wotbil, dha so swony s rjeskotanjom dele szpynichu a w Porschizach so w tym hamym czažu zyrkej we pol- nych plomjenach swěczechu. We tym czažu bě mar- schal Blücher krakečanske horu muszhy wobkrocziel. Won drje psched ſebu mřejesche Franzosow, kiz wot Borka a Něwſez jeho mózne nadběhowachu a jeho wotecnacj phtachu. Ale jako bě Ney hlinjanska horu dobyl a Ruzow wot tam wuhał, wobroczi so se swojim dobywarstkim wójslom na Pschiwcziz. Za- ko Blücher to widzishe a pytny, so na horach wokolo Rachlowa hacj s Porschizam dele Franzowskojo dale biele dopředka kroča a so je po tajkim sa njeho strach, so jemu do kribjeta pschiindu, wopuschezi won tute horu a czechnische Ruzham a Pruskim pola Pschiwcziz a Schanez k pomožy. S teho tu bitwa biele krawna na- sta a Ney bu s Pschiwcziz někotry krócz wuejischczany. Dokelž pak bě Napoleon se swojej gardu kročmu we Nowych Porschizach wsał a tak wósporsku dróhu woh- kniejesche, a Ruzhojo dale biele po horach retiriowachu, dha Blücher a Pruszy jow nicžo njemóžachu dokonjecz. Wokolo 3 hodzinow pschitowiedzi Napoleon, so je bit- wa sa njeho dobyta. Marschal Ney pschitidze woko- lo wjeczera w ſedmich hodzinach do Worzhyna, kotrž běchtaj kral Wylem a khějor Alexander popolnju wopuschczilkoj; Napoleon pak nozowasche we stani nje- daloko kročmu w Nowych Porschizach.

Na ranju 22. meje hizom w 4joch hodzinach po kročku wotpoczinku dachu so Franzowskojo na puci, so bych u Ruzow a Pruskich pscheszchali, kotsiz w noz̄y psches Wóspork na Rychbach k Sholerzej czechnichu. Hacj runje běchu džen předy bitwu pschitrali, dha tola se wschém porjadom. retiriowachu, tak so nicžo,

zane kanony a žanu khoroj nieshublchi. Zbliczki džen k ranju kanony wujachu a Napoleon Ruzham najbole schodzicj phtache, kaž by so nad nimi wjeczicj chył dla teho njesboža, kotrež jemu we Ruzhowskej běchu pschitowali. Pschi thun won pak ham najwjetšu schodu wsa, dokelž wjele swojich wojskow woszebje wjele jěsnich shubi.

Won bě tu bitwu dobył, to bě wěrno, ale won bě tež psches měru wjele wojskow shubil. Na wo- běmaj dnjomaj (20. a 21. meje) mřesche won 18000 ranjennych a 8000 morwych, Ruzhojo a Pruszy jenož 8000 morwych a ranjennych do hromadž. Ale won bě tež jow po swojim waschnju swojich wojskow s hromadami do bitwy honil, so njepraschejo, hacj taw- shny panu, jenož so won dobudže.

Oh! to bě pak frudny džen, džen 22. meje. Szklonczo skhadzescze kaž hewak wježele, ale jeho pruhi swěczechu na frudne město ſimjercze a frejroslecz, wone swěczechu na bitwischjo, na kotrzym wjele tyšaz morwych čželov ležesche a hdžez so tyšaz frud- nych ſychnienow mřejazych a we swojich boleszczech ſtonazych ludzi hlyšcicj dachu. Zyle Lüziz, hacj mohł rjez, zyla Saksia a zylý herbsti kraj bě podobny na wulke ſchitalnie a na frudne pohrjebnischjo. Hizom 20. a 21. meje ranjeni we wulkich čzrjodach do Bu- dyšina pschitidzechu. Wschitke zyrkwe a wobydlenja a brózne běchu wot nich napjelujene. Czi, kiz běchu lohžy ranjeni, njebchu wot franzowskich žandarmow, pschi bohatych wrotach ſestajanych, do města pušczeni, ale do Draždjan a Lipſka psches řamjeniz pokafani. Czi, kotsiz běchu czežo ranjeni mřejachu na haſbach abo w zyrkwich, předy hacj mózachu so swobalecž, abo boleszczow abo hłoda dla. Wobydlerjo drje plat a kochlje a jědž a ſchtož bu trjebane se samaritskej luboſczi sa thich wbohich ludzi pschinoshowachu, ale to niždžen njedobahasche. Wot 23. meje bu jich wjele na proviantne wosy, kotrež mějachu so do Draž- djan wrózicj, cžiſznenych, ale to malo pomhasche, dokelž so jich pschezo wjazy se wjow ſhromadžomasche. Najsbožomniſchi běchu czi, kotrž ſimjercz s jich cžwile wumó, ale frudne je to widzicj bylo, kaž thich ſemrjetych we swojich roſtorhaných monturach hacj! po- nahich na wosy injetachu a k nim nohi a ruzh a ſtawh, wot lekarjow jim wotřane. Boni buchu na blíſke pola dowjesceni, hdžez běchu wulke jamy wurhete, do kotržich jich pohrjebachu. Po roſpravje starcho rovýhladarja Menzela je wot 21. meje hacj do po- 5*

lenjeho decembra 1813 psches jeho ludzi pohrjebaných na Tucherju: 16 wýchich, na Rycerke poli 965 wojakow, na Scheliz poli 459, na pohrjevnischetu k temu duchu: 383, na poli pola lazaretha: 79, na polach pola kralovskich wrotow: 20, na druhich polach: 16; do hromadly: 1938 mužow. So by Budyschin wot tutych khorych byl wumózeny, sta so na prostwu měschanskéje radh wot Napoleona pschitkaňja, so dyrbja so woni do Draždjan a do Lipska wotmiescę. Ale kaha by to možno bylo, dokelž žane wosy k temu njebečtu a žadyn skot, kiz by so sapšahnhycz möhl. Rusjo, hdyz wot Lüzena jow czechnechu a Franzowsojo, kiz sa nimi honjachu, bechu wosho sebrali a wjesny lud bě se swojim skotom, kiz bě užsche mel, do zufší czešak. Po tajkim bu 500 wjesnych wobyd-

nyk. Chto su woni wustali, czwibosy ludzo, chto su woni stonalil. Hlod a bolescz je jich czwiloswala a horze šlonzo jich palile. Tola su so pschi tym hischče žmeschki stale, pschetoz na někotrych karach je papiera byla pschiczinjena a na tej je stejalo: dobra skladnoscz do Parisa!

Na tajke waschnje je so pětrowska zyrkej wot ranjenych wuprošnika, ale ſerbſta michalſta, hdzej Würtembergſz̄ ležachu, je wot nich napjelnjena wostala, so wot 16. meje hac̄ do 17. julijsa, po tajkim 9. njedzel, we njej žana Boža ſluzba njeje byla. Sserbske pređowanje a bože wottuſanje je so w tym časzu pod holymi njebeſami na ſerbskim kerchowje džerzało. Tez tucherſka zyrkej je sa lazareth byla naložena a hdyz su 21. a 22. meje Franzowsojo tu psches nōz

lerjow do mesta ſlasaných. Czi dyrbjachu kózdy karu pschimiesc̄ a na te kary buchu ranjeni položeni a do Draždjan karowani. To je ſrudny napohlad byl, hdyz su so tute kary po draždanské drósy psches Hodzij wjeske. Ranjeni su kaž pol morwi na karach zehli a ſmuhi czerwjenec̄ krw̄ su so sa nimi cza-

byli, dha su hrjady s zyrkwe wureſali a w Čselanach dōmske a brózne wotkryli a spodtorhali, haj se ſamých rowow kaschče brali, morwe czeka s nich wumjetali a ſebi wohen, pschi czimž su so woſebje Vajersz̄ wusnamjenili, s kaschcowych deſkow ſadželali.

Wjetſha, wjele wjetſha, hac̄ w Budyschinje, je

nusa na wach byla. Stari ludžo, kotsij ſu to ſobu wohladali, njemoga tu zaſoſcę wopisacj, kotaž je tam kniežila. Schto ſu cji ſacžuli, kotsij ſo rano 22. meje ſ horow k ſwojim domam wróciſhi! Wſcho je bylo puste a prósne. Bartſzy, Porschēzenjo, Hucjenjo—ſchto ſu widžili, hdyž ſu domoj pſchichli?! Zyrkwo a zyrkwinie twarjenja ſpowalane; živnoſcze a domy, kotrež běchu wot ſwojich wótzow doſtali a we kótrhých bě jich kolebka ſtaſa, běchu hromadki popjela. Žana jědž nihdze, pola roſteptane, žane měſto, hdyž mohli ſwoju hlowu połožicj. Wſchudžom na polach, we kerlach a pſchirowach morwe cžela, ranjeny a mřejaži lud. Iow a tam hiſcheze wojak, kíž na rubjenje dže, a thym khudym to požlenje, ſchtož hiſcheze maja, bjerje. Wopomnij henož, hdyž je ſo wſchudžom paſilo? Wot 16. do 28. meje je ſo wotpaliſlo: w Mađanezech dwór a 3 živnoſcze; Wurizh, Rabozh a Toronzh zyle, ſo njeje khěža ſtejo woſtala; w Lubjenzu 1 cžiſlo (numer), w Zhydezech 8 cž., w Bosanekzech 4 cž., w Boschezach 4 cž., w Létonju 9 cž., Delnej ſinje korečma, w Borku 4 cž., w Czichonzech 1 cž., w Něwžezach 22 cž., w Hrubocjizach 16 cž., w Delne i Hörz 4 cž., w Dobroschezach 3 cž., w Pluhnezech 34 cž., w Maleschezach 1 cž., w Salhovje 7 cž., w Klutſchu 2 cž., w Bréshynje dwór a 34 cž., w Huczinje zykej a zyrkwinie twarjenja, dwór a 36 cž., w Hlinje 2 cž., w Bułojnje 8 cž., w Barče zyrkej a dwór a 19 cž., w Rakoſdach 15 cž., w Duhamy 1 cž., w Pſchiwczizach 4 cž., w Krakezech dwór a 4 cž., w Perschizach zyrkej, fara, ſchula, dwór a 55 cž., w Droždžiu 2 cž., w Wajizach 3 cž., w Blózach 2 cž., w Bułezach 3 cž. a. t. d. Pomyslcze ſebi, lajka je ſo pſches to ſchcola ſtaſa! A to hiſchen doscž njebe! Hacž do ſeptembra to trajesche, ſo ſo Franzowſojo, hdyž běchu pola Katzbacha ſbiczi, pſches herbſki kraj honjachu a ſa nimi ſe Schleſyńſteje Ružojo a Pruszh pſchiudžechu. Tehdy ſu wohnje naſtale w Hunjowje, w Czemerizach, w Kſchischowje, w Lubiju, w Bułezach a. t. d. — Džitno je, ſo tehdý žita wychu placzeńu mjele njeſku, dokež bě tola wjèle ſkywoſ roſteptanych a ſaniczenych. Džen 26. junija 1813 placzeńe w Budyschinje kórz pſchenz 7 tl., rožki 4 tl. 20 ſl., jecžmienja 4 tl. 16 ſ., wowa 3 tl. 4 ſ., jaſkow 8 tl. 16 ſl., hroča 6 tl., hejduski 5 tl. We oktoberje pak bě wſchitko horje biło, ſo placzeńe: pſchenza 8 tl. 12 ſ., rož 6 tl. 4 ſ., jecžmien 4 tl. 20 ſl., wowa 3 tl. 4 ſ., jaſk 9 tl., hejduska 6 tl.

8 ſ. Drohi doſcž bě po taſkim khleb, a žadný wón bě po zykej herbſkej runinje, hdyž běchu te wójska ſtejale a ſo bile, hdyž bě wohnjowe ploomo wſcho ſežralo a člowofka krej ſemju macžala. A to njebe to je ničike njeſbožje, ſo wójna khudobu, hłód, nufu, nahotu po ſebi ſawostaji, — tež ſle hroſne khorosceje po njej naſtachu a po wſchech wach wele ſrudobu a ſtyſknosców nacžinichu a tých, kótrhých běchu kule pſchepuſcze, morichu.

Mý pak, kíž na to, ſchtož je ſo tu pſched poſtſtami ſtaſo, ſpominamh, čzemh ſo temu ſneſej džafowacj, kíž je ſwoju hnadi a móz ſjewil po thym ſkowje: „wón rani, ale tež wobali, wón biſe, ale tež ſahoi” a čzemh ſtajnje proſhyč:

Božo daj měr, měr, měr w kraju,
So wſchě ludžo ſvože maju!

9.

Pólna ſtudžen ſo tež wucžerpa.

Jako khěžor Josef II. w Rakuskej kniežesche, bu we Czěſkej wulſka drohota a ſ njej naſta žaloſna nusa ſa lud. Josef pak bě prawy krajny wótz. Wón ſo ſa ſwoj lud starasche a ſo by nufu we Czechach poſmieniſhil, poſkla wón ſ Wina wjèle žita do Prahi ſ tej pſchiuſnju, ſo by ſo khudym buram wudželiſlo. Na to pućowasche wón ſam do teho kraja, ſo by ſo ſe ſwojimaj wocžomaj pſchewwědečil, kaf ſo te dorh ludej roſdawaja a hacž jeho ſaſtojnizh cžinja, kaf bě pſchikafal. Žemu ſo pſchi thym ſpodobasche njeſnatnijow a tam ſo podacj a ſo wobhoniowacj, kaf ſo ludžom dže. Na tajke waschnje poda ſo wón we thym cžaſu, jako ta wulſka drohota bě, ſ Prahi do maleho czěſkeho města, ſwobolekany jako by wojerski wychil był, a njemějſeſe niloho pſchi ſebi, khiba jeneho jeničkeho ſlužobnika. Jako do teho měſka pſchiudže, ſtejſeſe pſched hamtom wjèle wosow, kotrež běchu poſne žita a kolo wokoło ſtejachu prósne wosy a karž a bursz̄ ludžo ſ prósnymi měchami a wſchitzu cžakachu na to, ſo nechtón pſchiudže a jim to žito roſdželi. Tola pak ſo nichčo njeſokafa a tón khudb hłodný lud nježo njeboſia.

Khěžor bě w hoſczenzu wotſtupil, a njemöžesche ſapſchimyč, na cžim to leži, ſo ſo ſ thym wudželenjom tak dolho komđi. Wón teho dla k thym ludžom, kotsij cžakachu, ſtupiwschi ſo ſe ſtarym mužom do ryczow

da. Nano, praschesche won so jeho, jak dołho dha wih tu czakacze? Ach! wotmolni ton, to je hizom wózjom hodzinow, so tu stejimy; my smy hłodni a nasz skot też, pschetoż my ſebi žanu zyrobu njeſſimy ſobu wsali, dolež ſebi myſlachmy, so kogdy rucze to ſwoje doſtanje. Czoho dla pak tola so to njeſtanje? prajesche khezor roſhniewany. Kenjes hamtman ma wulku hoscjanu we ſwojim domie a teho dla nima kwiſe, so by so wo wbohi hudy lud staral, djesche ton burik.

Hdyż khezor to hlyſchesche, hryſesche so we nim hněw a njeſpolojnosć. Won ſebi ſwoju wojerſtu ſuknju twerdze ſapnywschi do kheze ſtupi, w kotrejz hamtman býdlesche. Nekajſki piſar jeho tu powita a so jeho wopraſhowaſche, ſchto chze? Ja chzu ſ kniesom hamtmanom rycerz, praji khezor.

Dženſa to njeſpónidze, wotmolwi ponižnie ton ſlužobnik, knies hamtman ma wſele hoscjew k ſebi pscheproſchenych, a je mi twerbje ſakuſał, so njeſimem niſko k njemu puſhcicę. Ja pak dyrbju ſ nim rycerz, rjekn khezor, prajeſe jemu to na měſce. Ton piſar njeſnajesche drje khezora, ale won so tola pschi ſłowach teho wojerſteho wylcha do hrosy da a dželche, so by hamtmanej prajit, so chze necht ſ nim rycerz. Dolho dyrbjesche khezor czakac, prjedz hac̄ ton pschiudze. Rosnijemdrjeny, hdyż do iſtwh ſtupi, praji won: ſchto ſeje wih? Ja ſym wylch w khezorskim wójsku, wotmolwi khezor ponižnie! Tak? ſ ežim móžu wam ſlužic, ſchto chze wih? praschesche so hamtman dale. Ja niežo njecham, hac̄ jenož na to dopomnicę, so burjo hizom wózjom hodzinow na to czakaja, so bych ſito, wot khezora jim darjene, wudželene doſtalil rjekn khezor. To waſ niežo njeſtar, praji hamtman; burjo móža czakac, jich dla ja ſebi moje ſwjetſelenje njebudu ſkaſycz dac̄. Woſom hodzinow, djesche khezor, je ſa teho, kiž je hłodny, żałosnje dołhi czaſ, a woni maja dołoko domoj, a iſh žony a džeczi datvno na ſito czakaja, so bych ſo najęſcz móhli. Ja pak tola njeſem, ſchto to waſ ſtaraz; ſtarajſe ſo wih wo ſwoju wjerſtu ſlužbu a niz wo moje naležnosće, jow mam ja roſkasowac a niz wih, woſchesche hamtman. Mózny hněw ſo we wutrobje khezora hibasche, ale won ſo hiſhce ſměrowaſche prajizh: ſmilcze ſo tola nad thym wbohim ludom, knies hamtmano; nusa thich burow je ſama ſo wulka, czoho dla chze ſu powjetſhicz, ſo jim tu czakac dac̄? Wih ſo tu ſe ſwojimi hoscjemi a dobrymi pscheczeſemi derje macze a jescze a pi-

jecze krafni, bjes thym ſo ſu burjo wot hłoda cžwiliſowani; je dha to prawe a ſcheczijanske? Wostajecze ſo ſwojich dobrzych naporinanjow, woſchesche boſe roſhniewany hamtman, ja wem, ſchto mam ežinic a wih mi nicžo roſkasowac nimacze. Schto pak burje ſ thym hudyymi hłodnymi burami, kotsiž na to ſito czakaja, kotrejz je jim khezor daril? praschesche ſo Josef. Wescze wih ſchto, džesche hamtman, to waſ nicžo njeſtar; hdyż ſměju ja khwile a hdyż ſo mi budze lubic, ja to ſito roſdželu a prjedz niz. Bože mje! — Hamtman chyſche ſ tajkimi ſlowami ſ durjemi won a ſaſo k ſwojim hoscjam, kotsiž ſo, kaž bě hlyſchesč, njeſaloſo we jenej ſtwe derje wjeſzelichu a ſ polnimi winowymi ſchleſzami klinkachu a někajku ſlawu wunjeſechu.

Czakacze, woſchesche khezor hněwne, jako hamtman ſ durjemi won chyſche, a wotapny ſwoju wojerſtu ſuknju, ſo bě khezorska hweſdā na jeho wutrobje wi- džic; czakacze! ja ſym khezor a ja chzu waſ wuczic, ſchto macze ežinic a ſchto wam pschiſteji! Wih ſeje na měſce wot ſwojeho ſaſtojnſta wotſadzeny, a ſo wobrocziwschi na piſaria, kiž bě wſho ſobu hlyſchal a kiž bě ſimilnem woežkom, kaž bě khezor wobkedybowal, na hudyh burow poſladował, wih ſeje ſa hamtmana tu poſtajen ſa khwatajſe nět, ſo ſo to ſito hnýdom bjes burow roſdželi; ale budze ſwěrny a ſimilny ſaſtojn; wih ſeje nět ſ mojeho erta hlyſcheli, jak ja chzu, ſo dyrbja ſo moji ſaſtojnizh pschecziwo mojim poddanam ſadžerzeč.

Khezor ſo na to wobroczi a džesche do hoscjenza, ſo by ſ města jechal. Bjes ludom pak ſo bory ſo wjazh wo thym, ſchtož bě ſo ſtało a ſo ton wylch je khezor ſam, roſchérjesche, ſo won pod móznym ſlawuwoſanjom jeho hac̄ k wrotam po haſbach pschewodžesche.

Hamtman pak ſtejſe kaž pobith a torhacze ſebi wloſy ſ hlowy. Won njeſdžesche wjazh do iſtwh, hdyž jeho dołri pscheczelio ſa blidom ſebjo piſachu. Ale jako eži wylcane luda na haſby hlyſchachu a wſchitko ſhonichu, ſchtož bě ſo ſtało, roſproſhichu ſo a wopuscheczichu mjeſczo hamtmanowe poſne bliſo a jeho dom. Ton nowy hamtman pak ežinjescze po pschitafni khezora a burje

jědžichu wjeheli se swojim žitom s města domoj, a nje-
trjebachu ženie wjazý čzakcž, hdžž běchu na hamt skasani.

10.

Wuschomaj njevěr, ale wocžomaj!

We herbstej Lužic̄y, ja pak njepra u hōje, leži w hörkoſtej dolinje burske kublo. Zabkucžin a kruſchwin, wjzopek kaž duby, jo wobwěnuja. Wischnjowe aleje ſo na wſchitlích bokach po plobných polach a ſelených lúkach wija. Domiske je stare, ale rjenje pono-wjene. Wokolo njeho je wſchitko cžiste. Čane ſlomjane ſtwelczko, žana drjewowa ſchczepcžicžka tam njeje ležo widzicž. We dworje je ſtudnička, w kotrej woda pěknaje pluſſoze, a pſched woknami w horuňkach rjane rožicžki ſtwoje pižane hlojcžli kolebaju. Pſched hčě-nymi durjemi je ſelena ſawka a na njej ſedzi pachol mlody a ſrostny, po napohladze rjanu a ſtrony. Wón pohladuje, jako by do hlučokich myſlow ponurijent byl, na pola, hōjež ſo rožka pod wěčzon cžidčeho powěſtika ſmahuje, bjes tym ſo ſo ſ trubki, kotrūž ma w hubje, tobakowa mročalka ſchéri.

Schtó to je, chzu tebi hnydom prajicž. To je Skotakez Jurij, mlody hólz, kíž je na tym rjanu ſtuble ſ kniesom. Macž je jemu njedawno wumrjela. Ta bě jemu dotal domjaze hospodarſtwo wjedla. Šuba duscha bě wona byla, kotrūž bě ſyn ſ wutrobu ſubo-wal. Wón ſo njebý nihdž ženik, hdž by ta živa wostala. Ale hlaſ! Boh tón knies ju po krótke jkhorosći ſe ſwěta wſa a po jeje ſmerci ſo Jurjej jara ſtyskaſche. Gſlu-žobne holzy jemu jeho hospodarſtwo wjedzechu a to hubjenje doſcž. Kury, kaž předy njenjeſechu, k naj-mjeniſhemu Jurij nihdž žeane jejká njewidzec̄he. Kru-wy wjele mjenje dejachu, hacž predý, a butru wón žanu pſchedawacž njemžesche. Gſwinje ſ khléwa hla-dachu ſe ſylſoitmaj wocžomaj jako bychu na to hubje-ne žranje plakale, kotrej dostachu, a tola wón wjele wjazý wotrubow ſa nje dawasche, džzli hdž předy, ženie hſchcze njebě ſo tak malo džekalo a pſchadlo, kaž nětk a tola holzy ženie njebechu tak ſylinje ſkor-žile, ſo khlwile nimaju, kaž nětko. Hdžž něchtka kaſaſche, ſo dyrbi ſo w domje abo w hrđzi cžinicž, dha ſo wone ſ tym ſamolwjaču, ſo maja druhe nusnische dželo a woſebje, hdžž čzysche něchtka rjedžene mječž, dha njemžesche žana žanej wuſchi. Tazke hospodarſtwo wjescž, to ſo Jurjej wostudzec̄he, a hysto, hdžž ſam

lutki pſched hčě-nymi durjemi ſedzec̄he, ſo na macjerne napominanje, ſo dyrbi ſo ženicž, dopomujesche. Ale cžim bôle na to myſlesche, cžim bôle ſo jemu ſtyskaſche.

Skotakez Jurij njebě tajka wotza, ſo by ſo hol-zow bojal. Boh ſwarnuj; wón bě wjehelk a ſtřob-livých pachol, kíž ſ holzami ſwoje žorth wjedzesche, hdžž možesche, ale to ſo wſchitko ſta we wſchej cžeknoſci a pözcživoſci. To wot njeho njebě ſtyscheč bylo, ſo by ſo ſ jenej wotžil abo po nozach ſa jenej běhal. Ně, wón bě we ſchuli ſwój katechismus derje naukuňk a njebě jako mlody hólz ženie ſabyl, ſchtóž tam ſteji: my ſo dyrbiny Boha bojecž a jeho ſubowarž, ſo býchm̄ cžiste a pozeciwe žiwjenje wjedli we ſlowach a we ſkul-kach. Hdžž pak nětk na žentwu myſlesche, a na to, kaž by jenu prawu dobru hōſpoſu a ſetnu pobožnu žonu wutrjechil, dha ſo jemu to ſdasche jara wažna a cžetka wěz bycž, kotrāž by ſo derje pſchemyſlicž měla. Wón wo wſh a we ſuſkodſtwe wjele holzow ſnajesche, kotrej bycž ſebi jeho rad wſale; wuj bě k njemu pſchischoł a rjekl: ja wěm jenu ſa tebje; cžeta bě jemu radžila, tu ſebi bjer; rubiſchlowe žony běchu jemu pſcheradžile, hdžje je jena prawje bohata ſa njeho, kmočez bráſchka bě jeho hysto wopytal a na kwaſ proſhyk, ſo by tu a druhu jemu bráſchgil a Hawlikę baba jeho ſa kmočra wuproſhyla, ſo by jeho ſ tej a tamnej hromadu ſwiedla. Wón bě ſebi pſchi kermuſchach a na hermantach wele holzow wobhladał, ale žana ſo jemu njebě ſubila a hdžž ſo jemu jena lu-bjesche, njemžesche wón žaneho dowerenja k njej. Wſcho butra neje, ſchtóž ſo maže, praji wón, hdžž jenu bo-hatu holzu prawje khwalaču, a kóždž ptacžk, kíž ſpěva, njeje ſylobiš, hdžž jemu prawje rjanu a ſlutiwu na-molwjaču. Schto pomhatej rjanoscž a bohastwo, hdžž ma jedyn ſeuſcž a ſwadniwoſcž k pſchidawkej. Bohatu žonu je ſebi wſal ha knieſtvo je pſchedal; rucžka běla malko džžela; rjeniſchi ptacžk a drožčha kletka, rjekn wón. Hdžž jena ſa mlode je ſwadniła, dha na ſtare lěta bōrcži a mōrcži kaž cžmječa; hdžž jena je we ſwojich mlodych ſtach wobžna a ſwarjata, dha we starých rjechta kaž kraholz; hdžž je jena we ſwojej mlodofscž ſlupa, dha we starobje je kaž ſmij, pſched kótrymž ſo kóžde džecžo boji. To jedyn ženie njewě, hacž ſebi tajku cžmječu abo tajkeho kraholza abo ſmija njeběrje, pſchetož bohata njewjeſta, wobžna hōſpoſa, a hdžž je žona w kholowach, tam je cžert hospodar. Hdžž holzy widzisč na kſchcžiſnach abo na kwaſach abo na kermuſchach abo na hermantach, dha wone ſeježa

kaž rjane róžicžki, hdvž ſu ſo pač woženile a hōpošy, dha ſu kaž wóſth a černje, nimo černja pač ſebi draſtu na kędžbu hjer. Hdvž jenož na wonkomne po- hladanje holzow kędzbiujesč, možesč ſo pſchi ženitwe žakoſnje ſjebacž. Na ryeđe ludzi ſo njeſmiesč ſpuſch- cęcz a hdvž býchu to runje rubiſtlowe žonh býle, pſchetoz we tym woni jeneho wobohłaja, ſo jenemu wuschi ſynczitej; teho dla wěr ale konu, a njewěr wu- ſchomaj, ale wožomaj. Taſke myſtie ſcherjachu Jurja, hdvž na ženitwu ſpominasče a teho dla ſo jemu ſty- ſtasche, njewjedžo, ſchto ma čjinicž, ſo bý do běota nje- trječil, hdvž ſo woženi. Čenicž pač ſo čjysče, pſche- tož, praji wón, ſchtož ſtomdzi čjaſ, tón ſtomdzi kwaž.

(Skónčenje přichodnje.)

11.

Wulſke ſu ſkutki teho Knjesa.

Kat wjele čłowjekow na ſemi je, to je prafchenje, na kotrež žadny čłowjek tak wotmolwicz njenóže, kaž my we Šaſkej abo we Pruhach, hdvž ſo kóžde tsi lěta ſud licžbuje. Ale trochu tola wěmh, kat wjele wobydlerjow tutu ſemja ma a to njeje žana maka čjriodka, tón njebeſki wóćzez jich pač wſchitkich ſežiwi. Kat wjele hacž nět je ſnate, dha je 1283 millionow

čłowjekow a to 272 millionow w Europiskej, 750 millionow w Afrikej, 200 millionow w Afrizy, 59 millionow w Amerizy, 2 millionaj w Australiskej. Egji wſchitzh rycza 8064 ryczow. W Europiskej je 587, w Afrizy 276, w Afrikej 896, w Amerizy 126- wſchelatich ryczow, ſi lotrymiz čłowjekojo ſ- roſryežuju. Tuči ſo poſnaja ſi wſchelakej wěrje a je wulſczenie, ſo je 10000 wſchelatich wjeruſnacjow. Mužow je tak wjele kaž žonow. Na 1000 čłowjekow pſchinidže jedyn, kiz je sto lět starý, na 500 čłowjekow, kiz je 80 lět starý a wot 100 čłowjekow jich ſchěſcio 60 lět starí budža. Kóždyh džen wumrje jich 91,334, kóždu hodžinu 3780, kóždu minutu 60, kóždu sekundu 1 čłowjek.

12.

Ham hdvž mam, jém dýzlem.

Větar bě Bosankez Matijej pſchilaſał, ſo dýrb ſwojej khorej žonje butſjanku ſi picžu dacž. Jako ni druhí džen ſaſo pſchinidže a ſo Matija prafchesče, ji dha wona tu butſjanku piſa? wotmolwi wón: ně knježe wona bě jej trochu ližala, duž hym zokora nûts na ſypal a ju potom ham wupil.

Prufki počutny džen je ſrijedu 29. haperleſe.